

TURUN KAUPUNKISEUDUN
ILMANLAATU
VUONNA 2010

TURUN SEUDUN ILMANSUOJELUN
YHTEISTYÖRYHMÄ

TURUN KAUPUNKISEUDUN ILMANLAATU VUONNA 2010

TURUN SEUDUN ILMANSUOJELUN YHTEISTYÖRYHMÄ:

Satu Viranko, Fortum Power and Heat Oy, Naantalin voimalaitos
Maarit Arpalo, Neste Oil Oyj, Naantalin jalostamo
Minna Niemelä, Turku Energia Oy
Leena Rosama, Raision kaupunki
Marjut Taipaleenmäki, Naantalin kaupunki
Jouni Saario, Kaarinan kaupunki
Mauri Kivilaakso, Varissuon Lämpö Oy
Antti Salomaa, Fortum Energiaratkaisut Oy
Markku Alahäme, Turun Satamaliikelaitos
Harri Koivisto, STX Finland Oy
Yrjö Vainiala, Naantalin Satama
Ulla Leveelahti, Paraisten teollisuusryhmä
Carl-Sture Österman, Länsi-Turunmaan kaupunki
Mikko Jokinen, Turun kaupunki / ympäristönsuojelutoimisto

TIIVISTELMÄ

Merkittävimmät ilmanlaatuun vaikuttavat tekijät Turun kaupunkiseudulla ovat liikenne ja energiantuotanto. Liikenteen vaikutukset hengitettävän ilman laatuun ovat kuitenkin suuremmat kuin energiantuotannon, mikä johtuu liikenteen matalasta päästökorkeudesta.

Rikkidioksidipäästöt ovat laskeneet 1980-luvun alusta huomattavasti. Viime vuosina Turun kaupunkiseudun rikkidioksidipäästöt ovat olleet noin 3 000 - 4 000 tonnia vuodessa. Typpidioksidipäästöt ovat olleet Turun kaupunkiseudulla noin 6 000 tonnia vuodessa, josta liikenteen osuus on ollut viime vuosina noin 20 - 30 %. Hiukkasten päästöissä on tapahtunut vähenemistä merkittävästi 1980-luvun lopulta lähtien. Hiukkaspäästöt ovat viime vuosina olleet noin 300 - 500 tonnia vuodessa. Teollisuus- ja energiantuotantolaitosten päästöjen vuotuiset vaihtelut johtuvat laitosten käyttömäärästä.

Ilmanlaatua seurattiin Turun kaupunkiseudulla seitsemällä mittauspisteellä, joista kolme sijaitsi Turussa (Kauppatori, Oriketo, Ruissalo), kaksi Raisiossa (keskusta ja Kaanaa), yksi Naantalissa keskustassa ja yksi Kaarinassa keskustassa. Mitattavia komponentteja olivat typen oksidit (NO_x), hengitettävät hiukkaset (PM_{10}), pienhiukkaset ($\text{PM}_{2,5}$), rikkidioksidi (SO_2), otsoni (O_3) sekä hiilimonoksidi (CO). Tuulen suuntaa ja nopeutta seurattiin Juhannuskukkulan sääasemalla.

Ilman epäpuhtauspitoisuuksia verrataan raja-, ohje- ja tavoitearvoihin. Raja-arvot eivät ylittyneet Turun kaupunkiseudulla. Hengitettävälle hiukkasille annetun raja-arvon numeroarvo ($50 \mu\text{g}/\text{m}^3$) saa ylittyä 35 kertaa kalenterivuodessa. Numeroarvo ylittyi Turun keskustassa kuutena ja Naantalissa yhtenä vuorokautena. Muilla asemilla arvoa ei ylitetty. Typpidioksidille annettu raja-arvon numeroarvo ($200 \mu\text{g}/\text{m}^3$) saa ylittyä 18 kertaa kalenterivuodessa. Numeroarvo ylittyi kerran Turun Kauppatorin mittausasemalla.

Typpidioksidin osalta vuorokausiohjearvo ylitettiin sekä Turun Kauppatorilla että Raisiossa yhden kerran. Hengitettävien hiukkasten osalta vuorokausiohjearvo ylitettiin Turun keskustassa kerran. Rikkidioksidin ja hiilimonoksidin pitoisuudet eivät ylittäneet ohjearvoja. Otsonin pitoisuudet Ruissalossa ylittivät tavoitearvon viisi kertaa vuonna 2010.

Indeksillä luonnehdittuna vuonna 2010 ilmanlaatu luokiteltiin Kaarinassa ja Raisiossa yleensä hyväksi ja Turun keskustassa ja Orikedolla sekä Naantalissa yleensä tyydyttäväksi. Huono tai erittäin huono (indeksin arvo yli 100) ilmanlaatu oli Turun keskustassa neljänätoista, Kaarinassa seitsemänä, Naantalissa kuutena, Turun Orikedolla kolmena ja Raisiossa yhtenä vuorokautena. Korkeimmat indeksiarvot aiheutuivat useimmiten kohonneista hengitettävien hiukkasten pitoisuuksista, mutta Turun Kauppatorilla, Raisiossa ja Naantalissa myös kohonneista typpidioksidin pitoisuuksista. Hyväksi ilmanlaatu luokiteltiin Kaarinassa 199, Raisiossa 157, Naantalissa 134, Turun Orikedolla 117 ja Turun keskustassa 59 vuorokautena.

Kohonneet ilman epäpuhtauspitoisuudet aiheuttavat erilaisia terveys- ja luontovaikutuksia. Turun kaupunkiseudulla mitatut pitoisuudet ovat kuitenkin yleensä tasolla, jolla terveysvaikutukset ovat epätodennäköisiä. Ilman epäpuhtauksista aiheutuneet terveysvaikutukset liittyvät lähinnä lyhytkestoisiiin kohonneisiin hengitettävien hiukkasten pitoisuuksiin, jotka ärsyttävät hengitysteitä. Luontovaikutukset liittyvät lähinnä pitkäaikaiseen ilman epäpuhtauksien happamoittavaan ja rehevöittävään vaikutukseen sekä joidenkin indikaattorilajien, kuten bioindikaattoritutkimuksissa käytettävien männyn runkojäkälien, esiintymisen muutoksiin pitkällä aikavälillä.

SAMMANDRAG

Utsläppen från trafiken och energiproduktionen är de faktorer som mest påverkar luftkvaliteten i Åbonejden. Eftersom utsläppen från trafiken sker nära markytan är de mest betydande för luftkvaliteten.

Utsläppen av svaveldioxid har minskat betydligt sedan början av 1980-talet. Under de senaste åren har utsläppen av svaveldioxid varit 3 000 – 4 000 ton per år i Åboregionen. Kvävedioxidutsläppen har varit ungefär 6 000 ton per år varav ca. 20 – 30 % härstammar från trafiken. Partikelutsläppen har också minskat märkbart sedan slutet av 1980-talet och har legat på nivån 300 – 500 ton per år de senaste åren. Variationen i utsläppen från industrin och kraftverken beror på olika driftstider under dessa år.

Luftkvaliteten mäts på sju ställen i Åbonejden. Tre mätstationer finns i Åbo (Salutorget, Oriketo, Runsala), två i Reso (centrum och Kaanaa), en i centrum av Nådendal och en i centrum av S:t Karins. Föroreningar som mäts är kväveoxider (NO_x), respirabla partiklar (PM_{10}), fina partiklar ($\text{PM}_{2,5}$), svaveldioxid (SO_2), ozon (O_3) och kolmonoxid (CO). Vindriktning och vindhastighet mäts med väderstationen på Johannehöjden.

Föroreningshalterna jämförs med gränsvärden, riktvärden och målvärden. I Åbonejden överskreds inget gränsvärde. Gränsvärdets nummervärde ($50 \mu\text{g}/\text{m}^3$) för respirabla partiklar överskreds i Åbo centrum sex och i Nådendal en dygn. Gränsvärdets nummervärde ($200 \mu\text{g}/\text{m}^3$) för kvävedioxider överskreds i Åbo centrum en dygn.

Dygn riktvärdet för kvävedioxid överskreds en gång i Åbo centrum och en gång i Raisio. Riktvärdena för respirabla partiklar överskreds en gång i Åbo. Riktvärdena för svaveldioxid eller för kolmonoxid överskreds inte år 2010. På Runsala överskreds ozonmålvärdet ($120 \mu\text{g}/\text{m}^3$) fem gånger år 2010.

Med luftkvalitetsindex mätt har luftkvaliteten vanligen varit god i Reso och S:t Karins samt tillfredställande i Åbo centrum, Oriketo (Åbo) och Nådendal. Dålig eller mycket dålig (indexvärde över 100) var luften i Åbo under 14, i S:t Karins under 7, i Nådendal under 6, i Oriketo under 3 och i Reso under 1 dagar. De höga indexvärdena orsakades i allmänhet av höga halter respirabla partiklar men i Åbo centrum, Reso och Nådendal också av höga halter kvävedioxider. Luftkvaliteten bedömdes vara god i S:t Karins under 199, i Reso under 157, i Nådendal under 134, i Oriketo under 117 och i Åbo centrum under 59 dygn.

Försämrade luftkvalitet medför olika hälso- och naturpåverkningar. I Åbonejden är halten föroreningar i luften vanligen så liten att hälsoeffekter är mycket osannolika. De orsakas oftast av kortvariga höga halter respirabla partiklar som irriterar luftvägarna. Naturen påverkas genom försurning och eutrofiering av vatten och jord. Utsläppens verkningar syns även genom förändringar i antalet indikatorarter (till exempel lavar som växer på tallstammar). Detta utnyttjas vid bioindikatorundersökningar med vars hjälp långsiktiga påföljder uppföljs.

ABSTRACT

The most important sources of impurities in the air in Turku region are traffic and energy production. The effects of traffic to the ambient air quality are more significant than the effects of energy production because of the low emission height.

The emissions of sulphur dioxide have reduced radically from the beginning of the 1980's. During the past few years the annual sulphur dioxide emissions have been 3.000 to 4.000 tons. The emissions of nitrogen dioxide have been about 6.000 tons per year from which the share of the traffic emissions has been about 20 – 30 percent during the past few years. The emissions of particles have reduced since the late 1980's and during the last years the emissions have been about 300 to 500 tons per year. The annual emissions of industrial and energy production plants depend on the annual operation hours.

Ambient air quality in Turku region was monitored in seven monitoring stations. Three of the stations were located in Turku (Market Square, Oriketo and Ruissalo), two located in Raisio (centre and Kaanaa), one in the centre of Naantali and one in the centre of Kaarina. The components monitored were nitrogen oxides (NO_x), thoracic particles (PM₁₀), fine particles (PM_{2.5}) sulphur dioxide (SO₂), ozone (O₃) and carbon monoxide (CO). Wind speed and direction were monitored in Juhannuskukkula weather station.

Concentrations of impurities in the ambient air are compared to the limit values, guideline values and target values. Limit values were not exceeded in Turku region. The numerical limit value (50 µg/m³) for inhalable particles (PM₁₀) was exceeded in Turku during six days and in Naantali during one day. 35 exceedance days are allowed during a calendar year before the limit value is exceeded. The numerical limit value (200 µg/m³) for nitrogen dioxide was exceeded in Turku during one day. 18 exceedance days are allowed during a calendar year before the limit value is exceeded.

The guideline value for nitrogen oxides exceeded ones in Turku centre and ones in Raisio. The guideline values for thoracic particle exceeded ones in Turku centre. The guideline values for sulphur dioxide or carbon monoxide were not exceeded in year 2010. The target value for ozone set for the prevention of health effects for the year 2010 was exceeded five times.

When ambient air quality is characterised by air quality index, the air quality in Raisio and in Kaarina was classified normally as good and in Turku city centre, Oriketo and in Naantali normally as satisfactory. Air quality was classified as poor or very poor (index value above 100) during fourteen days in Turku, in Kaarina during seven days, in Naantali during six days, in Oriketo during three days and during one day in Raisio. The highest index values were caused mostly by inhalable particles (PM₁₀) but in Turku city centre, Raisio and Naantali also by nitrogen dioxide. Air quality was classified as good in Kaarina during 199 days, in Raisio during 157 days, in Naantali during 134 days, in Oriketo (Turku) during 117 days and in Turku centre during 59 days.

Increased concentrations of the impurities in the ambient air cause different health and nature effects. In Turku region the measured concentrations are normally in the level where health effects are unlikely. The health effects of the impurities relate mainly to the irritation of the respiratory passage during the times when there are high concentrations of fine particles. The nature effects of the impurities in the ambient air relate mainly to the long term impact of acidification and eutrophication and to the abundance of certain so called indicator species, such as the pine trunk lichens used in the calculation of the Index of Atmospheric Purity (IAP).

SISÄLLYS

LUETTELO KUVISTA.....	6
SANASTO	9
1 JOHDANTO.....	10
2 PÄÄSTÖT	11
2.1 RIKKIDIOKSIDI	11
2.2 TYPEN OKSIDIT	11
2.3 HIUKKASET	12
3 ILMANLAADUN MITTAUSJÄRJESTELMÄ	13
4 SÄÄOLOSUHTEET	14
5 ILMANLAADUN OHJE- JA RAJA-ARVOT	15
6 ILMANLAATUINDEKSI.....	17
6.1 INDEKSIIN LASKEMINEN.....	17
6.2 TURUN SEUDUN ILMANLAATU INDEKSILLÄ KUVATTUNA	18
7 TAUSTAPITOISUUDET UTÖSSÄ.....	19
8 ILMANLAATU TURUN KAUPUNKISEUDULLA.....	19
8.1 ILMANLAATU TURUSSA	20
8.1.1 TURUN ILMANLAATU INDEKSILLÄ KUVATTUNA.....	20
8.1.2 TURUN RIKKIDIOKSIDIPITOISUUDET	21
8.1.3 TURUN TYPPIDIOKSIDIPITOISUUDET	22
8.1.4 TURUN HIUKKASPITOISUUDET.....	26
8.1.4 TURUN HIILIMONOKSIDIPITOISUUDET	28
8.1.5 TURUN OTSONIPITOISUUDET	29
8.2 ILMANLAATU RAISIOSSA	31
8.2.1 RAISION ILMANLAATU INDEKSILLÄ KUVATTUNA	31
8.2.2 RAISION RIKKIDIOKSIDIPITOISUUDET	31
8.2.3 RAISION TYPPIDIOKSIDIPITOISUUDET	33
8.2.2 RAISION HIUKKASPITOISUUDET	35
8.3 ILMANLAATU NAANTALISSA	37
8.3.1 NAANTALIN ILMANLAATU INDEKSILLÄ KUVATTUNA	37
8.3.2 NAANTALIN RIKKIDIOKSIDIPITOISUUDET	37
8.3.3 NAANTALIN TYPPIDIOKSIDIPITOISUUDET	39
8.3.4 NAANTALIN HIUKKASPITOISUUDET	41
8.4 ILMANLAATU KAARINASSA.....	42
8.4.1 KAARINAN ILMANLAATU INDEKSILLÄ KUVATTUNA	43
8.4.2 KAARINAN TYPPIDIOKSIDIPITOISUUDET.....	43
8.4.3 KAARINAN HIUKKASPITOISUUDET	45
9 ILMANSAASTEIDEN VAIKUTUKSIA	47
9.1 VAIKUTUKSET IHMIKSEN TERVEYTEEN	47
9.1.1 YLEISTÄ.....	47
9.1.2 HIUKKASTEN VAIKUTUKSET	48
9.1.3 OTSONIN VAIKUTUKSET	49
9.1.4 RIKKIDIOKSIDIN VAIKUTUKSET	50
9.1.5 TYPPIDIOKSIDIN VAIKUTUKSET	50
9.1.6 HIILIMONOKSIDIN VAIKUTUKSET	51
9.2 VAIKUTUKSET LUONTOON	51
9.2.1 YLEISTÄ.....	51
9.2.2 RIKKIDIOKSIDIN JA TYPEN OKSIDIEN VAIKUTUKSET	51
9.2.3 ALAILMAKEHÄN OTSONIN VAIKUTUKSET	52
9.2.4 HIILIDIOKSIDIN VAIKUTUKSET.....	52
9.2.5 HIUKKASTEN VAIKUTUKSET	52

10	YHTEENVETO	53
10.1	MITTAUSJÄRJESTELMÄN TOIMIVUUS	53
10.2	PÄÄSTÖT	53
10.3	ILMANLAATU TURUSSA	53
10.4	ILMANLAATU RAISIOSSA	54
10.5	ILMANLAATU NAANTALISSA	54
10.6	ILMANLAATU KAARINASSA	54
10.7	TERVEYSVAIKUTUKSET	54
10.8	LUONTOVAIKUTUKSET	55
10.9	VINKKEJÄ KUNTALAISILLE	55
	LÄHTEET	56
	LIITE 1	59
	LIITE 2	60

LUETTELO KUVISTA

KUVA	AIHE	SIVU
1	Ympäristönsuojelulain nojalla lupavelvollisten laitosten rikkidioksidipäästöjen kehitys Turun seudulla.	11
2	Ympäristönsuojelulain nojalla lupavelvollisten laitosten sekä liikenteen typpidioksidipäästöjen kehitys Turun seudulla.	12
3	Ympäristönsuojelulain nojalla lupavelvollisten laitosten sekä liikenteen hiukkaspäästöjen kehitys Turun seudulla.	13
4	Tuulensuunnan jakautuminen Turun Artukaisissa vuonna 2010.	14
5	Ilmanlaatuindeksin päivittäisten maksimiarvojen jakautuminen eri luokkiin vuonna 2010.	18
6	Ilmanlaatuindeksin jakautuminen tunneittain eri luokkiin vuonna 2010.	19
7	Turun keskustan ilmanlaatu indeksillä kuvattuna vuonna 2010.	20
8	Turun Orikedon ilmanlaatu indeksillä kuvattuna vuonna 2010.	20
9	Rikkidioksidipitoisuuden vuosikeskiarvojen kehitys Turun Kauppatorilla vuosina 1989 – 1999 ja Ruissalossa sekä Utössä vuosina 1989 - 2010.	21
10	Ruissalon vuorokausiohjearvoon verrattavat rikkidioksidipitoisuudet vuosina 2007 – 2010.	21
11	Ruissalon rikkidioksidin keskipitoisuus eri tuulen suunnilla vuonna 2010.	22
12	Typpidioksidipitoisuuden vuosikeskiarvot Turun Kauppatorilla, Ruissalossa ja Utössä vuosina 1991 – 2010.	23
13	Typpidioksidipitoisuuden ohjearvoon verrattavat vuorokausikeskiarvot Turun Kauppatorilla vuosina 2007 – 2010.	23
14	Typpidioksidipitoisuuden ohjearvoon verrattavat tuntikeskiarvot Turun Kauppatorilla vuosina 2007 – 2010.	24
15	Typpidioksidipitoisuuden ohjearvoon verrattavat vuorokausikeskiarvot Turun Orikedolla vuosina 2008 – 2010.	24
16	Typpidioksidipitoisuuden ohjearvoon verrattavat tuntikeskiarvot Turun Orikedolla vuosina 2008 – 2010.	25
17	Kauppatorin typpidioksidipitoisuuden vaihtelut viikon eri ajankohtina kesällä ja talvella vuonna 2010.	25
18	Orikedon typpidioksidin keskipitoisuus eri tuulensuunnilla vuonna 2010.	26
19	Hengitettävien hiukkasten ohjearvoon verrattavat vuorokausikeskiarvot Kauppatorilla vuosina 2007 - 2010.	26
20	Hengitettävien hiukkasten ohjearvoon (70 µg/m ³) verrattavat vuorokausikeskiarvot Orikedolla vuosina 2008 - 2010.	27
21	Orikedon pienhiukkaspitoisuuden kuukausikeskiarvot vuodelta 2010.	27
22	Kauppatorin hengitettävien hiukkasten pitoisuuden vaihtelut viikon eri ajankohtina kesällä ja talvella vuonna 2010.	28
23	Orikedon hengitettävien ja pienhiukkasten vuorokausiarvojen seitsemän päivän liukuvat keskiarvot vuonna 2010.	28
24	Hiilimonoksidin ohjearvoon verrattavat vuorokausikeskiarvot Kauppatorilla vuosina 2008 - 2010.	29
25	Kauppatorin hiilimonoksidin pitoisuuden vaihtelut viikon eri ajankohtina kesällä ja talvella vuonna 2010.	29
26	Otsonipitoisuuksien korkeimmat 8 tunnin keskiarvot vuosina 2007 - 2010.	30
27	Otsonipitoisuuksien kuukausikeskiarvot Ruissalossa ja Utössä vuonna 2010.	30

28	Ruissalon otsonipitoisuuden vaihtelut viikon eri ajankohtina kesällä ja talvella vuonna 2010.	31
29	Raision ilmanlaatu indeksillä kuvattuna vuonna 2010.	31
30	Rikkidioksidipitoisuuden vuosikeskiarvojen kehitys Raision keskustassa, Kaanaalla ja Utössä vuosina 1989 - 2010.	32
31	Kaanaan vuorokausiohjeeseen verrattavat rikkidioksidipitoisuudet vuosina 2007 - 2010.	32
32	Kaanaan rikkidioksidin keskipitoisuus eri tuulen suunnilla vuonna 2010.	33
33	Typpidioksidipitoisuuden vuosikeskiarvot Raisiossa ja Utössä vuosina 1992 - 2010.	33
34	Typpidioksidipitoisuuden ohjeeseen verrattavat vuorokausikeskiarvot Raisiossa vuosina 2007 - 2010.	34
35	Typpidioksidin ohjeeseen verrattavat tuntikeskiarvot Raisiossa vuosina 2007 - 2010.	34
36	Raision typpidioksidipitoisuuden vaihtelut viikon eri ajankohtina kesällä ja talvella vuonna 2010.	35
37	Raision typpidioksidin keskipitoisuus eri tuulen suunnilla vuonna 2010.	35
38	Hengitettävien hiukkasten ohjeeseen verrattavat vuorokausikeskiarvot Raisiossa vuosina 2007 - 2010.	36
39	Raision hengitettävien hiukkasten pitoisuuden vaihtelut viikon eri ajankohtina kesällä ja talvella vuonna 2010.	36
40	Naantalien ilmanlaatu indeksillä kuvattuna vuonna 2010.	37
41	Rikkidioksidipitoisuuden vuosikeskiarvojen kehitys Naantalissa ja Utössä vuosina 1989 - 2010.	38
42	Vuorokausiohjeeseen verrattavat rikkidioksidipitoisuudet Naantalissa vuosina 2007 - 2010.	38
43	Naantalien rikkidioksidin keskipitoisuus eri tuulen suunnilla vuonna 2010.	39
44	Typpidioksidipitoisuuden vuosikeskiarvot Naantalissa ja Utössä vuosina 1990 - 2010.	39
45	Typpidioksidipitoisuuden ohjeeseen verrattavat vuorokausikeskiarvot Naantalissa vuosina 2007 - 2010.	40
46	Typpidioksidin ohjeeseen verrattavat tuntikeskiarvot Naantalissa vuosina 2007 - 2010.	40
47	Naantalien typpidioksidipitoisuuden vaihtelut viikon eri ajankohtina kesällä ja talvella vuonna 2010.	41
48	Naantalien typpidioksidin keskipitoisuus eri tuulen suunnilla vuonna 2010.	41
49	Hengitettävien hiukkasten ohjeeseen verrattavat vuorokausikeskiarvot Naantalissa vuosina 2007 - 2010.	42
50	Naantalien hengitettävien hiukkasten pitoisuuksien vaihtelut viikon eri ajankohtina kesällä ja talvella vuonna 2010.	42
51	Kaarinan ilmanlaatu indeksillä kuvattuna vuonna 2010.	43
52	Typpidioksidipitoisuuden ohjeeseen verrattavat vuorokausikeskiarvot Kaarinassa vuosina 2007 - 2010.	44
53	Typpidioksidin ohjeeseen verrattavat tuntikeskiarvot Kaarinassa vuosina 2007 - 2010.	44
54	Kaarinan typpidioksidipitoisuuden vaihtelut viikon eri ajankohtina kesällä ja talvella vuonna 2010.	45
55	Kaarinan typpidioksidin keskipitoisuus eri tuulen suunnilla vuonna 2010.	45
56	Hengitettävien hiukkasten ohjeeseen verrattavat vuorokausikeskiarvot Kaarinassa vuosina 2007 - 2010.	46

57	Kaarinan hengitettävien hiukkasten pitoisuuksien vaihtelut viikon eri ajankohtina kesällä ja talvella vuonna 2010.	46
58	Hiukkasten pääsy elimistöön.	49

SANASTO

AOT40	AOT40-otsonialtistusindeksillä kuvataan otsonin kuormitusta, joka lasketaan $80 \mu\text{g}/\text{m}^3$ ylittävien otsonin tuntipitoisuuksien ja $80 \mu\text{g}/\text{m}^3$ erotuksen kumulatiivisena summana määrättyltä ajanjaksolta laskettuna päivittäisistä tuntiarvoista.
Alveoli	Keuhkorakkulat (alveolus); noin puolen millimetrin läpimittaisia puolipalloja, joista suurin osa keuhkokudoksesta koostuu ja joiden seinämien läpi hengityskaasut vaihtuvat.
Epidemiologia	Tieteenala joka tutkii tautien esiintyvyyttä suhteessa niiden vaaratekijöihin.
Fagosytoiva solu	Fagosyytti; veren ja muiden kudosten liikuntakykyisiä soluja, jotka sulkevat sisään ja tuhoavat bakteereita ja muita vieraita kiinteitä osasia sekä elimistön omien solujen tuhoutuvia osasia.
Hengitettävät hiukkaset (PM ₁₀)	Halkaisijaltaan alle 10 mikrometrin ($1 \mu\text{m} = 1/1000 \text{ mm}$) kokoiset ilmassa leijuvat hiukkaset, jotka kulkeutuvat hengitysteihin.
Hiilimonoksidi (CO)	Hajuton, väritön ja mauton kaasu, jota muodostuu epätäydellisessä palamisessa ja joka voi aiheuttaa häikämyrkytyksen estäessään hengitettäessä hapen sitoutumista veren hemoglobiiniin.
Hiukkaspäästö	Hiukkasten kokonaismäärä päästössä.
Iskemia	Paikallinen verenpuute, paikallinen verettömyys, kudoksen hapenpuute.
Ohjearvo	Ilmanlaadun mittaustuloksia verrataan ohje- ja raja-arvoihin. Kansalliset ohjearvot on määritelty Valtioneuvoston päätöksessä (480/96) ja ne ovat pääosin terveysperusteisia ja tarkoitettu ensisijaisesti ohjeeksi viranomaisille.
Otsoni (O ₃)	Hapen muoto, jossa molekyyli muodostuu kolmesta happiatomista. Otsoni on voimakas hapetin, joka korkeina pitoisuuksina ärsyttää hengitysteitä.
Pienhiukkaset (PM _{2,5})	Halkaisijaltaan alle $2,5 \mu\text{m}$ ($1 \mu\text{m} = 1/1000 \text{ mm}$) ilmassa leijuvat hiukkaset, jotka pääsevät hengityksessä syväälle keuhkoihin ja ovat siksi esimerkiksi terveyden kannalta tärkeitä.
Raja-arvo	Raja-arvot ovat ohjearvoja sitovampia, ja ne perustuvat EU-direktiiveihin. Ilmansuojeluviranomaisten on estettävä niiden ylittyminen käytettävissä olevin keinoin.
Rikkidioksidi (SO ₂)	Rikin oksidi, jota syntyy rikin tai rikkiä sisältävien yhdisteiden palaessa ilmassa. Myrkyllinen kaasu, joka aiheuttaa myös ympäristöhaittoja, kuten happamoitumista.
Typen oksidit (NO _x)	Typen ja hapen muodostamat kaasumaiset yhdisteet typpidioksidi (NO ₂) ja typpimonoksidi (NO). Typen oksideja syntyy pääasiassa palamisessa, ja ne aiheuttavat happamoitumista, rehevöitymistä, korroosiota ja terveydellisiä ongelmia sekä osallistuvat alailmakehän otsonin muodostumiseen.

1 JOHDANTO

Ilmanlaadun seurannan järjestämiseksi Turun kaupunkiseudulle perustettiin vuonna 1988 ilmansuojelun yhteistyöryhmä. Vuonna 2010 yhteistyöryhmän muodostivat Turun, Raision, Naantalin ja Kaarinan kaupungit sekä Fortum Power and Heat Oy:n Naantalin voimalaitos, Neste Oil Oyj:n Naantalin jalostamo, Turku Energia Oy, Varis-suon Lämpö Oy, Fortum Power and Heat Oy Lounais-Suomi, Turun Satamaliikelaitos, Turun Jätteenpolttoliikelaitos sekä STX Finland Oy. Käytännön tarkkailutyön ja raportoinnin hoiti Turun kaupungin ympäristönsuojelutoimisto. Ilmanlaadusta raportoidaan kuukausittain lyhyellä katsauksella, kerran vuodessa laajemmalla vuosiraportilla sekä kerran viidessä vuodessa tehtävällä 5-vuotiskatsauksella.

Vuonna 2010 ilmanlaadun mittausverkosto käsitti yhteensä seitsemän mittauspistettä (taulukko 1, liite 1) sekä sääaseman, jossa mitattiin tuulen suuntaa ja nopeutta. Ilmanlaadun mittaustulokset ovat nähtävissä reaaliaikaisesti ilmanlaatuportaalissa osoitteessa: www.ilmanlaatu.fi.

Taulukko 1. Turun seudun ilmanlaadun mittauspisteet ja mitatut epäpuhtaudet vuonna 2010.

Mittauspiste	Typen oksidit (NO _x)	Hengitettävät hiukkaset (PM ₁₀)	Pienhiukkaset (PM _{2,5})	Rikki-dioksidi (SO ₂)	Otsoni (O ₃)	Hiili-monoksidi (CO)
Turku, Kauppatori	X	X				X
Turku, Oriketo	X	X	X			
Turku, Ruissalo	X			X	X	
Raisio, keskusta	X	X				
Raisio, Kaanaa				X		
Naantali, keskusta	X	X		X		
Kaarina, keskusta	X	X				

Suurimmat epäpuhtauksien päästölähteet Turun seudulla ovat energiantuotanto ja teollisuus sekä liikenne. Alhaisen päästökorkeutensa vuoksi liikenteen päästöillä on kuitenkin merkittävin vaikutus paikalliseen kaupunki-ilmanlaatuun. Energiantuotannon päästöissä on viime vuosina havaittu ainoastaan vuosittaisten tuotantomäärien vaihtelusta aiheutuneita muutoksia.

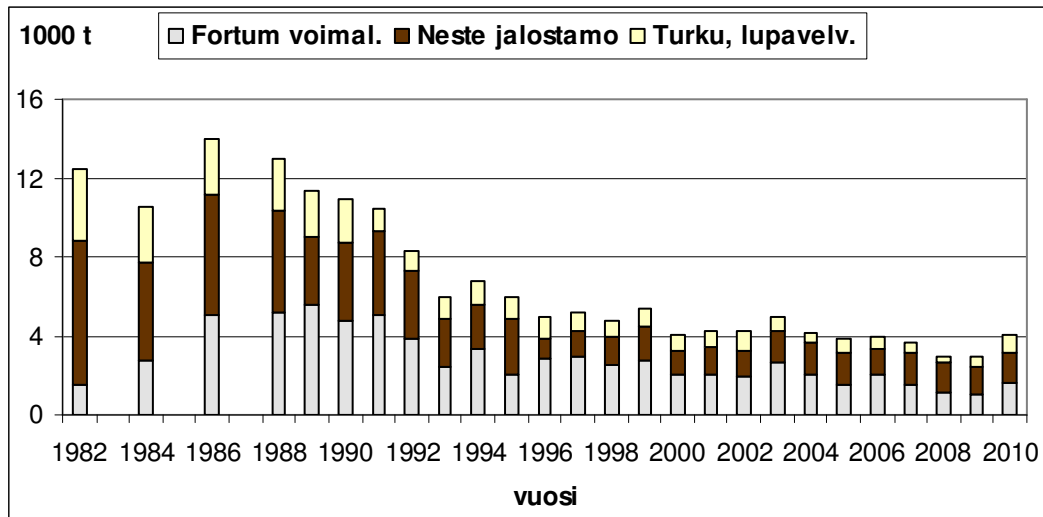
Hiilimonoksidi (häkä), rikkidioksidi, hiilivedyt, hiukkaset (noki, tuhka jne.), otsoni ja typen oksidit (NO ja NO₂) ovat ilman epäpuhtauksista merkittävimmät. Ilman epäpuhtaudet aiheuttavat erilaisia terveys- ja ympäristövaikutuksia.

2 PÄÄSTÖT

2.1 RIKKIDIOKSIDI

Ympäristönsuojelulain nojalla lupavelvollisten laitosten rikkidioksidipäästöt olivat vuonna 2010 Turussa, Raisiossa, Naantalissa ja Kaarinassa yhteensä noin 4060 tonnia; osa esitetyistä päästöistä perustuu vuosien 2009, 2008 ja 2007 tietoihin (liite 2). Laitosten sijaintikunnan mukaan kokonaispäästö jakaantui siten, että Naantalissa sijaitsevien laitosten osuus oli 78, Turun laitosten 21 ja Raision sekä Kaarinan laitosten yhteensä noin 1 prosenttia päästöistä.

Ympäristönsuojelulain nojalla lupavelvollisten laitosten rikkidioksidipäästöt ovat pääsääntöisesti pienentyneet Turun seudulla vuoden 1986 jälkeen (kuva 1). Vuonna 2010 kokonaispäästöt kasvoivat noin 37 prosenttia vuodesta 2009. Vuotuiset vaihtelut laitosten päästöissä aiheutuvat käyttömäärien vaihteluista sekä käytettävästä polttoaineesta.

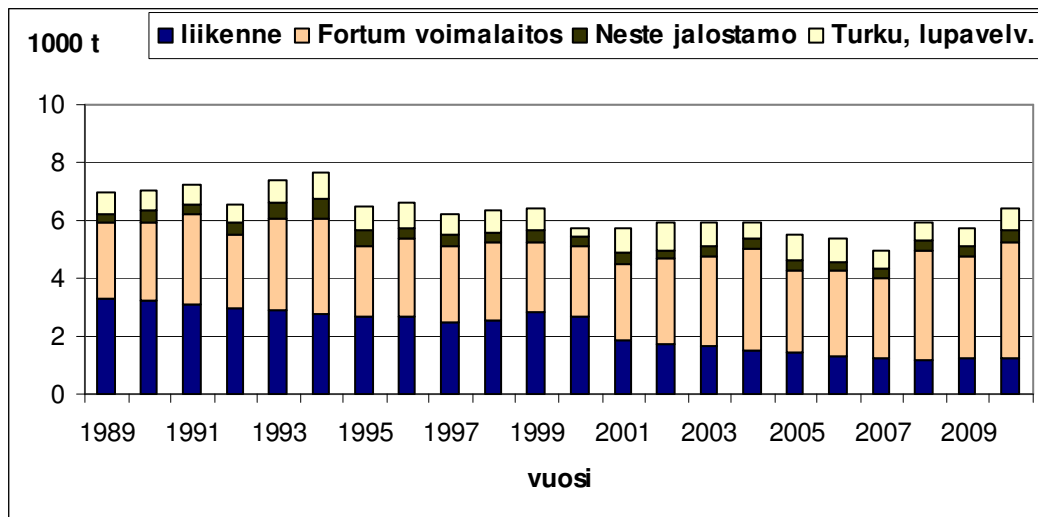
Kuva 1. Ympäristönsuojelulain nojalla lupavelvollisten laitosten rikkidioksidipäästöjen kehitys Turun seudulla.

2.2 TYPEN OKSIDIT

Vuonna 2010 Turussa, Raisiossa, Naantalissa ja Kaarinassa sijaitsevien ympäristönsuojelulain nojalla lupavelvollisten laitosten typen oksidien kokonaispäästö oli noin 5230 tonnia; osa esitetyistä päästöistä perustuu vuosien 2009, 2008 ja 2007 tietoihin (liite 2). Kokonaispäästö oli vuonna 2010 noin 15 % suurempi kuin vuonna 2009.

Laskennallisesti vuodelle 2010 selvitetty liikenteestä aiheutuvat typen oksidien päästöt olivat Turun seudulla yhteensä noin 1224 t (VTT: Liisa 2009). Liikenteestä aiheutuvat typen oksidien päästöt olivat Turussa 687 t/a, Raisiossa 180 t/a, Naantalissa 85 t/a ja Kaarinassa 272 t/a. Matalan päästökorkeutensa vuoksi liikenteen päästöjen merkitys paikalliseen ilmanlaatuun on kuitenkin suurempi kuin lupavelvollisten laitosten.

Lupavelvollisten laitosten ja liikenteen typpidioksidipäästöjen kehitys vuodesta 1989 alkaen on esitetty kuvassa 2. Laitosten päästöt vaihtelevat vuosittain käyttömäärien mukaan.

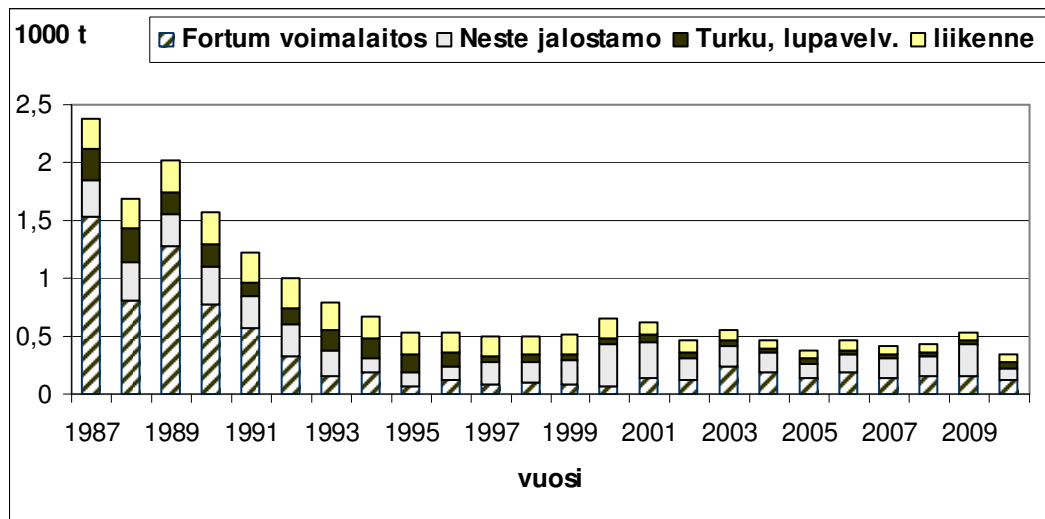
Kuva 2. Ympäristönsuojelulain nojalla lupavelvollisten laitosten sekä liikenteen typpidioksidipäästöjen kehitys Turun seudulla. Liikenteen osuudessa on mukana Kaarinan liikenteestä aiheutuneet päästöt vuodesta 1999 alkaen. Vuonna 2001 liikenteen päästöjen laskentatapa on muuttunut. Vuoden 2009 liikenteen päästöissä on Naantalissa mukana lisäksi entisten Rymättylän, Merimaskun sekä Velkuan liikennepäästöt ja Kaarinan päästöissä entisen Piikkiön liikennepäästöt.

2.3 HIUKKASET

Ulkoilman hiukkaspitoisuuksiin vaikuttavat eniten liikenteen ja tuulen maasta nostattama pöly. Keväällä ja alkutalvella pitoisuudet kasvavat kesään verrattuna moninkertaisiksi kaduille ja jalkakäytävälle levitetyn hiekoitushiekan pölytessä. Hiekoitushiekan lisäksi leijuva pöly sisältää tien pinnasta, autojen renkaista ja jarruista irronneita sekä autojen pakokaasujen, energiantuotannon ja teollisuuden päästöjen sisältämiä hiukkasia. Tervahatun (2005) mukaan hiekoitus lisää suuresti hienojakoisen pölyn määrää, mutta pääosa pölystä oli peräisin asfaltista. Se syntyy renkaan ja asfaltin välissä olevan hiekan irrottaessa hienojakoista pölyä asfaltista.

Liikenteen sekä energiantuotanto- ja teollisuuslaitosten päästöjen osuus ulkoilman hiukkaspitoisuuksissa on vähäinen. Pienen kokonsa vuoksi pakokaasuhiukkasten terveydellinen merkitys on kuitenkin suuri. Vuonna 2010 ympäristönsuojelulain mukaan lupavelvollisten laitosten hiukkaspäästöt olivat Turun seudulla yhteensä noin 280 tonnia; osa esitetyistä päästöistä perustuu vuosien 2009, 2008 ja 2007 tietoihin (liite 2). Energiantuotannon ja teollisuuden ilmoittamat hiukkaspäästöt sisältävät koko hiukkasaikseksen eivätkä siten ole verrattavissa mitattuihin hengitettävien hiukkasten (PM_{10}) pitoisuuksiin. Laitosten päästöt vaihtelevat vuosittain käyttömäärien mukaan, mutta päästöihin vaikuttaa myös käytettävä polttoaine.

Liikenteen pakokaasuista aiheutuvat laskennalliset hiukkaspäästöt olivat vuonna 2010 yhteensä noin 70 tonnia (VTT: Liisa 2009). Liikenteestä aiheutuvat hiukkaspäästöt olivat Turussa noin 39, Raisiossa noin 10, Kaarinassa noin 15 ja Naantalissa noin 5 tonnia. Liikenteen ja tuulen kadun pinnasta uudelleen nostattaman pölyn ns. resuspension määrää on vaikea arvioida. Lupavelvollisten laitosten hiukkaspäästöt laskivat vuonna 2010 noin 186 tonnia vuoden 2009 päästöihin verrattuna (kuva 3). Päästöjen lasku johtuu Neste Oil Oyj:n ja Fortum Power and Heat Oy:n Naantalissa voimalaitoksen päästöjen laskusta (lasku yhteensä 198 tonnia).

Kuva 3. Ympäristönsuojelulain nojalla lupavelvollisten laitosten sekä liikenteen hiukkaspäästöjen kehitys Turun seudulla. Liikenteen päästöihin on laskettu mukaan Kaarinan hiukkaspäästöt vuodesta 1999 alkaen. Vuonna 2001 liikenteen päästöjen laskentatapa on muuttunut. Vuosien 2009 ja 2010 liikenteen päästöissä on Naantalinnon päästöissä mukana lisäksi entisten Rymättylän, Merimaskun sekä Velkuan liikennepäästöt ja Kaarinan päästöissä entisen Piikkiön liikennepäästöt.

3 ILMANLAADUN MITTAUSJÄRJESTELMÄ

Mittausjärjestelmä käsitti vuonna 2010 kolme rikkidioksidin (SO_2), kuusi typen oksidien (NO_x), viisi hengitettävien hiukkasten (PM_{10}), yhden pienhiukkasten ($\text{PM}_{2,5}$), yhden otsonin (O_3) ja yhden hiilimonoksidin (CO) mittauspisteen sekä Juhannuskukkulan sääaseman, jossa seurattiin tuulen suuntaa ja nopeutta. Mittauspaikat on valittu lähinnä Ilmatieteen laitoksen tekemien leviämisselvitysten perusteella. Sijoituksessa on lisäksi otettu huomioon väestön sijoittuminen, erilaisten laitosten (koulut, päiväkodit, sairaalat yms.) sijainti sekä luonnonsuojelullisesti merkittävät alueet.

Kaupunkien keskustojen ilmanlaadun mittausasemilla seurattiin pääasiassa liikenteen päästöjen vaikutuksia ilmanlaatuun. Hiukkaspitoisuuksien mittauksissa tarkkailtiin lähinnä liikenteen päästöjä sekä liikenteen ja tuulen kadunpinnasta nostattaman pölyn eli ns. re-suspension vaikutuksia pitoisuuksiin.

Turun keskustassa ilmanlaatua tarkkailtiin Kauppatorilla, jossa mitattiin typen oksidien, hengitettävien hiukkasten ja hiilimonoksidin pitoisuuksia. **Orikedon** mittausasemalla mitattiin typen oksidien ja hengitettävien sekä pienhiukkasten pitoisuuksia. **Ruissalon mittauspisteellä** mitattiin rikkidioksidin, otsonin ja typen oksidien pitoisuuksia. Otsonin mittauspisteellä pyrittiin seuraamaan otsonin pitoisuuksia keskustan alueen ulkopuolella, sillä typen oksidit ovat mukana otsonin muodostumis- ja häviämisreaktioissa.

Raisiossa ilmanlaatua tarkkailtiin kahdella mittauspisteellä, keskustassa ja Kaanaalla. Keskustan mittauspisteellä, Opinpolulla, mitattiin typen oksidien ja hengitettävien hiukkasten pitoisuuksia. Kaanaan mittauspiste on siirretty vuonna 2008 noin 300 metriä lounaaseen Kaanaan koululle, jossa mitattiin rikkidioksidipitoisuuksia. Raision mittausasemien sijainnit on valittu niin, että ne antavat tietoa myös Fortum Power and Heat Oy:n Naantalinnon voimalaitoksen ja Neste Oil Oyj:n Naantalinnon jalostamon päästöjen vaikutuksista ilmanlaatuun.

Naantalin mittauspiste sijaitsi Asematorilla Naantalin keskustassa. Naantalissa mitattavia komponentteja olivat rikkidioksidi, typen oksidit sekä hengitettävät hiukkaset. Naantalin mittauspisteen sijainti on valittu siten, että se antaa tietoa myös Fortum Power and Heat Oy:n Naantalin voimalaitoksen ja Neste Oil Oyj:n Naantalin jalostamon päästöjen vaikutuksista ilmanlaatuun.

Kaarinan keskustan mittauspiste sijaitsi Kärrykadulla Voivalantien ja 110-tien välissä. Mittaukset aloitettiin maaliskuussa 2004. Kaarinassa mitattavia komponentteja olivat typen oksidit ja hengitettävät hiukkaset. Mittauspiste sijaitsi koulun ja terveysaseman läheisyydessä, sillä niiden asiakasryhmät ovat erityisen herkkiä mahdollisille korkeille ilman epäpuhtauspitoisuuksille.

Ilmanlaatumittausten laadunvarmennus

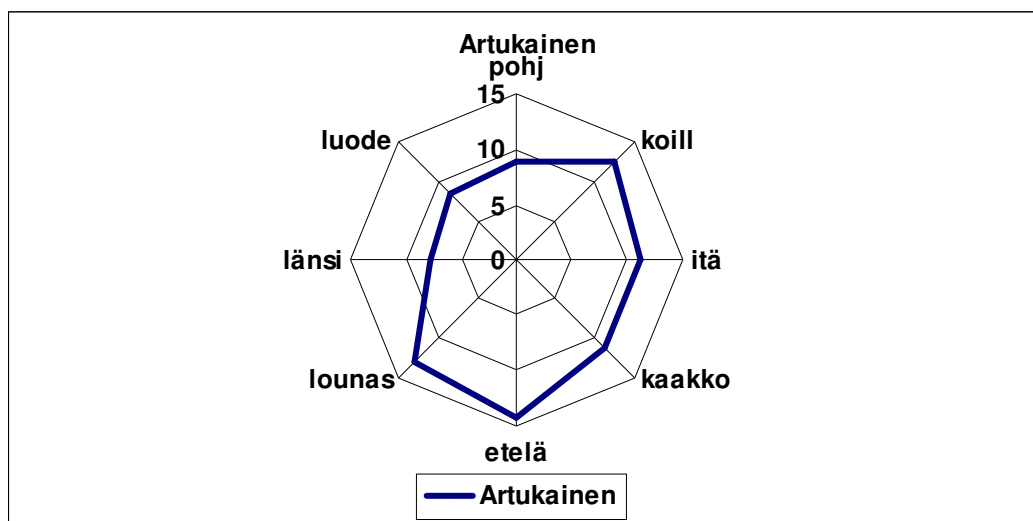
Analysaattorit huollettiin niille laadittujen huoltosuunnitelmien mukaisesti. Kaasu-analysaattorien toiminta varmistettiin kerran vuorokaudessa tapahtuvilla automaattisilla nolla- ja aluetason tarkistuksilla. Kalibroinnit tehtiin automaattitarkistusten ja huoltosuunnitelmien perusteella typenoksidianalysaattoreille keskimäärin kerran kuussa ja rikkidioksidianalysaattoreille kerran kolmessa kuukaudessa. Lisäksi kaasu- ja hiukkasanalysaattoreille teetettiin yksi kalibrointi ulkopuolisella konsultilla. Kalibroinnit osoittivat laitteiden toimineen hyvin.

4 SÄÄOLOSUHTEET

Tiedot lämpötilasta, tuulen suunnasta ja nopeudesta sekä sademäärästä ja ilman suhteellisesta kosteudesta saatiin Ilmatieteen laitoksen Artukaisten säähavaintoasemalta. Tuulen suuntaa ja nopeutta sekä lämpötilaa seurattiin myös Juhannuskukkulan sääasemalla.

TUULI

Vuoden 2010 keskimääräiseksi tuulen nopeudeksi mitattiin Artukaisissa 2,7 m/s. Tuulisinta oli loka- ja marraskuussa (3,0 m/s) ja vähätuulisinta tammikuussa (2,1 m/s). Tyyntä (<1 m/s) oli 15,1 % ajasta. Vuonna 2010 vallitseva tuulensuunta oli Artukaisissa etelästä ja lounaasta (kuva 4).

Kuva 4. Tuulensuunnan jakautuminen Turun Artukaisissa vuonna 2010.

LÄMPÖTILA

Vuoden 2010 keskilämpötila oli Turun Kauppatorilla 5,1 °C ja Artukaisissa 4,9 °C. Ilmatieteen laitoksen Turun lentoasemalla normaalikautena 1971 - 2000 mittaama lämpötilan pitkäaikainen keskiarvo on ollut +5,2 °C. Vuositasolla keskilämpötila oli siten hyvin lähellä normaalia.

SADEMÄÄRÄ

Vuoden 2010 sademäärä oli keskimääräistä alhaisempi. Kokonaissademäärä Turussa oli 622 mm. Pitkäaikaiskeskiarvo vuosilta 1971 - 2000 on 699 mm. Eniten satoi syyskuussa (115 mm) ja vähiten tammikuussa (8 mm).

ILMAN SUHTEELLINEN KOSTEUS

Turun Artukaisissa mitattu ilman suhteellinen kosteus oli vuonna 2010 keskimäärin 81 %. Pitkäaikainen keskiarvo vuosilta 1971 - 2000 on 79 %.

5 ILMANLAADUN OHJE- JA RAJA-ARVOT

Mittaustulosten käsittelyssä ja tarkastelussa on käytetty perustana valtioneuvoston vuonna 1996 asettamia ilmanlaadun ohjearvoja (VNp 480/1996 ilmanlaadun ohjearvoista ja rikkilaskeuman tavoitearvoista). Nämä ohjearvot hiilimonoksidin, typpidioksidin, rikkidioksidin ja hengitettävien hiukkasten pitoisuuksille on esitetty taulukossa 2.

Taulukko 2. Ilmanlaadun ohjearvot (VNp 480/1996).

Aine	Ohjearvo (20 °C, 1 atm)	Tilastollinen määrittely
Hiilimonoksidi (CO)	20 mg/m ³ 8 mg/m ³	Tuntiarvo Tuntiarvojen liukuva 8 tunnin keskiarvo
Typpidioksidi (NO ₂)	150 µg/m ³ 70 µg/m ³	Kuukauden tuntiarvojen 99. prosenttipiste Kuukauden toiseksi suurin vuorokausiarvo
Rikkidioksidi (SO ₂)	250 µg/m ³ 80 µg/m ³	Kuukauden tuntiarvojen 99. prosenttipiste Kuukauden toiseksi suurin vuorokausiarvo
Hengitettävät hiukkaset (PM ₁₀)	70 µg/m ³	Kuukauden toiseksi suurin vuorokausiarvo

Typpidioksidin osalta vuorokausiohjearvo ylitettiin sekä Turun Kauppatorilla että Raisiossa yhden kerran. Hengitettävien hiukkasten osalta vuorokausiohjearvo ylitettiin Turun keskustassa kerran. Rikkidioksidin tai hiilimonoksidin pitoisuudet eivät ylittäneet ohjearvoja Turun seudulla.

Ilmanlaadun raja-arvoista on säädetty Valtioneuvoston asetuksessa ilmanlaadusta 38/2011. Asetus tuli voimaan 25.1.2011 ja sillä kumottiin vanha asetus 711/2001. Uudessa asetuksessa raja-arvot ovat samat kuin kumotussa asetuksessa ja lisäksi siinä on uutena annettu raja-arvo pienhiukkasten vuosikeskiarvolle. Asetuksessa on annettu raja-arvot rikkidioksidin, typpidioksidin, hiukkasten, lyijyn, hiilimonoksidin tai bentseenin pitoisuuksille ulkoilmassa (taulukko 3).

Taulukko 3. Valtioneuvoston antamat raja-arvot (38/2011).

Aine	Keskiarvon laskenta-aika	Raja-arvo $\mu\text{g}/\text{m}^3$ (293 K, 101,3 kPa)	Sallittujen ylitysten määrä kalenterivuodessa	Ajankohta, jolloin viimeistään pitoisuuksien tulee olla raja-arvoa pienemmät
Rikkidioksidi (SO_2)	1 tunti	350	24	1.1.2005
	24 tuntia	125	3	1.1.2005
Typpidioksidi (NO_2)	1 tunti	200	18	1.1.2010
	Kalenterivuosi	40	-	1.1.2010
Hengitettävät hiukkaset (PM_{10})	24 tuntia	50 ¹⁾	35	1.1.2005
	Kalenterivuosi	40 ¹⁾	-	1.1.2005
Pienhiukkaset ($\text{PM}_{2,5}$)	Kalenterivuosi	25	-	1.1.2010
Hiilimonoksidi (CO)	8 tuntia ²⁾	10 000	-	1.1.2005
Lyijy (Pb)*	Kalenterivuosi	0,5 ¹⁾	-	19.7.2001
Bentseeni (C_6H_6)*	Kalenterivuosi	5	-	1.1.2010

1) Tulokset ilmaistaan ulkoilman lämpötilassa ja paineessa

2) Vuorokauden korkein 8 tunnin keskiarvo, joka valitaan tarkastelemalla 8 tunnin liukuvia keskiarvoja. Kukin kahdeksan tunnin jakso osoitetaan sille päivälle, jona jakso päättyy

* Lyijyn ja bentseenin pitoisuuksia ei mitattu Turun kaupunkiseudulla vuonna 2010

Raja-arvot eivät ylittyneet Turun seudulla vuonna 2010. Hengitettäville hiukkasille annetun raja-arvon numeroarvo ($50 \mu\text{g}/\text{m}^3$) ylittyi Turun keskustassa kuutena ja Naantalissa yhtenä vuorokautena. Orikedolla, Raisiossa ja Kaarinassa hengitettäville hiukkasille annetun raja-arvon numeroarvoa ei ylitetty. Typpidioksidipitoisuudelle annetun raja-arvon numeroarvo ($200 \mu\text{g}/\text{m}^3$), joka saa ylittyä 18 kertaa kalenterivuodessa, ylitettiin Turun Kauppatorilla yhtenä vuorokautena. Muiden mitattujen epäpuhtauksien osalta raja-arvon numeroarvot eivät ylittyneet Turun seudulla.

Valtioneuvosto antoi asetuksessa 38/2011 myös tavoitearvot alailmakehän otsonista (tavoitearvot pysyivät samana kuin asetuksessa 783/2003 oli annettu). Asetuksessa on esitetty otsonille tavoitearvot vuodelle 2010 (taulukko 4) sekä väestön tiedotus- ja varoituskynnysarvot (taulukko 5).

Taulukko 4. Valtioneuvoston asetuksessa (38/2011) esitetyt otsonin tavoitearvot vuodelle 2010.

Peruste	Tavoitearvo (20 °C, 1 atm)	Tilastollinen määrittely
Terveyshaittojen ehkäiseminen	$120 \mu\text{g}/\text{m}^3$	Korkein päivittäinen kahdeksan tunnin keskiarvo, joka saa ylittyä enintään 25 päivänä kalenterivuodessa kolmen vuoden keskiarvona
Kasvillisuuden suojeleminen	$18\,000 \mu\text{g}/\text{m}^3 \text{ h}$	AOT40 laskettuna 1.5. – 31.7. ajan tuntiarvoista, jotka mitataan klo 9 - 21 välisenä aikana (kesäaika: 10 - 22) viiden vuoden keskiarvona.

Taulukko 5. Valtioneuvoston asetuksessa (38/2011) esitetyt otsonin tiedotus- ja varoituskynnykset.

Peruste	Kynnysarvo (20 °C, 1 atm)	Tilastollinen määrittely
Väestölle tiedottaminen	180 µg/m ³	Tuntikeskiarvo
Väestön varoittaminen	240 µg/m ³	Tuntikeskiarvo

Otsonille annetun tavoitearvon 120 µg/m³ ylittäviä pitoisuuksia mitattiin 5 kappaletta Ruissalossa vuonna 2010. Tavoitearvo saa ylittyä enintään 25 päivänä kalenterivuodessa kolmen vuoden keskiarvona. Vuonna 2008 arvo ylitettiin kolmena vuorokautena. Vuonna 2009 arvoa ei ylitetty lainkaan.

Otsonin AOT40-tavoitearvo vuodelle 2010 kasvillisuuden suojelemiseksi on 18 000 µg/m³ h viiden vuoden keskiarvona. Vuoden 2010 Ruissalon otsonipitoisuuksista laskettu AOT40 luku oli 8040 µg/m³ h. Viiden vuoden (2006 – 2010) AOT40-arvojen keskiarvo oli 5061 µg/m³ h. Otsonin tiedotus- ja varoituskynnyspitoisuudet eivät ylittyneet.

6 ILMANLAATUINDEKSI

6.1 INDEKSIEN LASKEMINEN

Vuoden 2010 aikana ilmanlaatua kuvaava indeksi laskettiin Turun, Naantalien ja Kaarinan keskustojen, Orikedon sekä Raision mittausasemien tuloksista. Indeksia laskettaessa mitattuja ilman epäpuhtauspitoisuuksia verrataan ilmanlaadun ohjearvoihin. Turun keskustan ja Orikedon indeksit koostuivat typpidioksidin (NO₂) ja hengitettävien hiukkasten (PM₁₀) tuloksista. Raision indeksi koostui keskustan mittauspisteen typpidioksidin ja hengitettävien hiukkasten pitoisuuksista sekä Kaanaan rikkidioksidipitoisuuksista. Naantalien mittauspisteen indeksi koostui rikki- ja typpidioksidin sekä hengitettävien hiukkasten pitoisuuksista. Kaarinan indeksi koostui typpidioksidin ja hengitettävien hiukkasten pitoisuuksista.

Ilmanlaatuindeksin laskentatapaa muutettiin vuoden 2002 alusta, jolloin indeksilaskenta muuttui tuntipohjaiseksi, joten se reagoi nopeasti ilmanlaadun vaihteluihin. Mitatuista epäpuhtauspitoisuuksista lasketaan tunneittain ns. alaindeksit, joista korkein tulos valitaan ilmanlaatuindeksiksi. Taulukossa 6 on esitetty ilmanlaatuindeksin laskennassa käytettävät epäpuhtauksien taitepisteet.

Taulukko 6. Ilmanlaatuindeksin laskennassa käytettävät epäpuhtauksien taitepisteet.

Indeksin arvo	CO mg/m ³ (1 h)	NO ₂ µg/m ³ (1 h)	SO ₂ µg/m ³ (1 h)	O ₃ µg/m ³ (1 h)	PM ₁₀ µg/m ³ (1 h)
50	4	40	20	60	20
75	8	70	80	120	50
100	20	150	250	150	100
150	30	200	350	180	200

Indeksin sanallisessa luonnehdinnassa on otettu huomioon sekä terveys- että materiaali- ja luontovaikutukset. Indeksien määrittely on esitetty taulukossa 7. Vuorokauden tunti-indeksistä valitaan korkein arvo, joka määrittää koko vuorokauden korkeimman indeksiarvon.

Taulukko 7. Indeksien määrittely (HSY).

INDEKSI	VÄRI	LUONNEHDINTA	TERVEYS- VAIKUTUKSET	MUUT VAIKUTUKSET
151 -	VIOLETTI	ERITTÄIN HUONO	Mahdollisia herkillä väestöryhmillä	Selviä kasvillisuus- ja materiaalivaikutuksia
101 - 150	PUNAINEN	HUONO	Mahdollisia herkillä yksilöillä	
76 - 100	ORANSSI	VÄLTTÄVÄ	Epätodennäköisiä	pitkällä aikavälillä
51 - 75	KELTAINEN	TYDYTTÄVÄ	Hyvin epätodennäköisiä	Lieviä luontovaikutuksia
0 - 50	VIHREÄ	HYVÄ	Ei todettuja	pitkällä aikavälillä

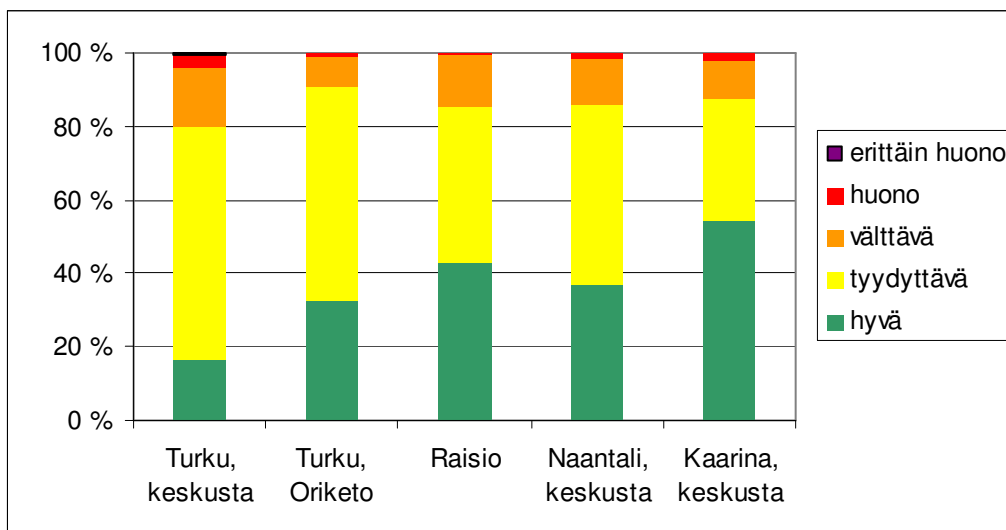
Indeksistä tiedotettiin Turun kaupunkiseudun paikallislehdille ja -radioille lähetettävällä tiedotteella arkipäivisin, mikäli ilmanlaatu heikkeni huonoksi tai erittäin huonoksi ja tilanteen uskottiin kestävän useita tunteja. Turun Sanomien sääsivulla julkaistiin päivittäin Turun keskustan indeksiä. Reaaliaikaisesti indeksi oli näkyvä Internetissä osoitteessa: www.ilmanlaatu.fi.

6.2 TURUN SEUDUN ILMANLAATU INDEKSILLÄ KUVATTUNA

Vuonna 2010 ilmanlaatu luokiteltiin Raisiossa ja Kaarinassa yleensä hyväksi ja Turun keskustassa ja Orikedolla sekä Naantalissa yleensä tyydyttäväksi (taulukko 8 ja kuva 5).

Taulukko 8. Ilmanlaatuindeksien päivittäisten maksimiarvojen jakautuminen eri luokkiin vuonna 2010.

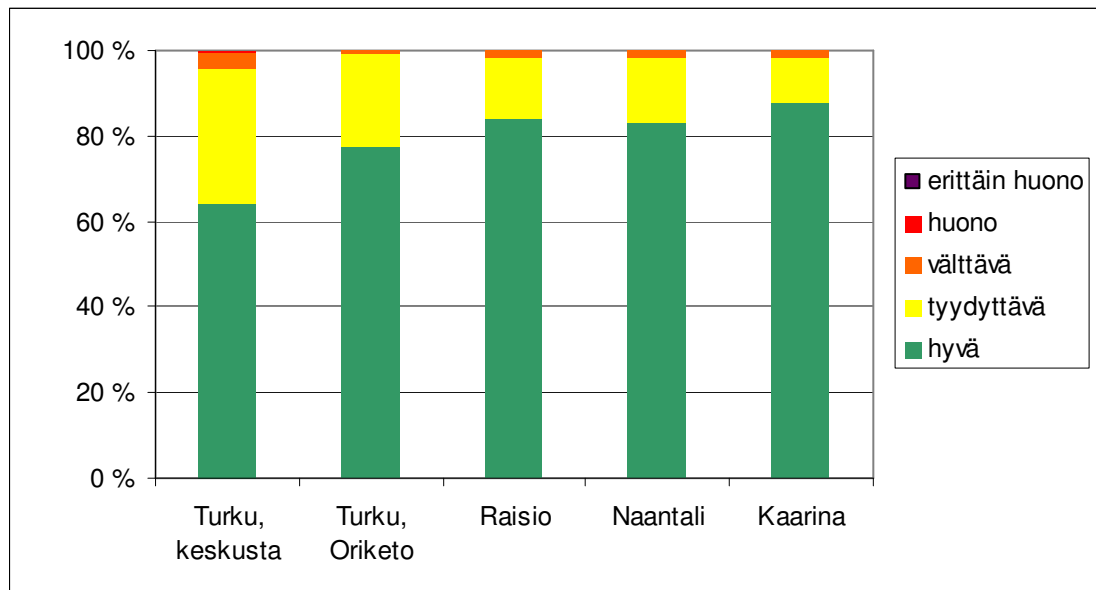
Luokka	Turku, keskusta	Turku, Oriketo	Raisio	Naantali, keskusta	Kaarina, keskusta
erittäin huono	2	0	0	0	0
huono	12	3	1	6	7
välttävä	60	30	52	46	38
tydyttävä	231	210	155	179	121
hyvä	59	117	157	134	199

Kuva 5. Ilmanlaatuindeksien päivittäisten maksimiarvojen jakautuminen eri luokkiin vuonna 2010.

Ilmanlaatuindeksin vuorokauden korkeimmat arvot aiheutuivat Turun seudulla yleensä hengitettävien hiukkasten pitoisuuksista.

Ilmanlaatu luokitellaan yleensä hyväksi, kun tarkastellaan indeksien jakautumista tunneittain. Kuvassa 6 on esitetty indeksien jakautuminen tunneittain eri luokkiin.

Kuva 6. Ilmanlaatuindeksin jakautuminen tunneittain eri luokkiin vuonna 2010.

7 TAUSTAPITOISUUDET UTÖSSÄ

Turun seudun rikkidioksidin, typpidioksidin, pienhiukkasten ja otsonin taustapitoisuutta kuvaamaan valittiin Ilmatieteen laitoksen Utön mittauspisteeltä Korppoosta saadut mittaustulokset.

Utön tausta-asemalta ei ollut saatavilla vuoden 2010 vuosikeskiarvoja rikki- ja typpidioksidien sekä pienhiukkasten osalta. Rikkidioksidin vuosikeskiarvo vuonna 2009 oli $0,7 \mu\text{g}/\text{m}^3$ ja typpidioksidin $2,8 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Pienhiukkaspitoisuuden vuosikeskiarvo vuonna 2009 oli $5,3 \mu\text{g}/\text{m}^3$.

Otsonin vuosikeskiarvo Utössä oli vuonna 2010 $65 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (tulosten saatavuusprosentti joulukuussa oli vain 56). Korkeimmat otsonipitoisuudet mitattiin heinäkuussa, jolloin kuukausikeskiarvo oli $80 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Alhaisimmat otsonipitoisuudet mitattiin marraskuussa ($51 \mu\text{g}/\text{m}^3$).

8 ILMANLAATU TURUN KAUPUNKISEUDULLA

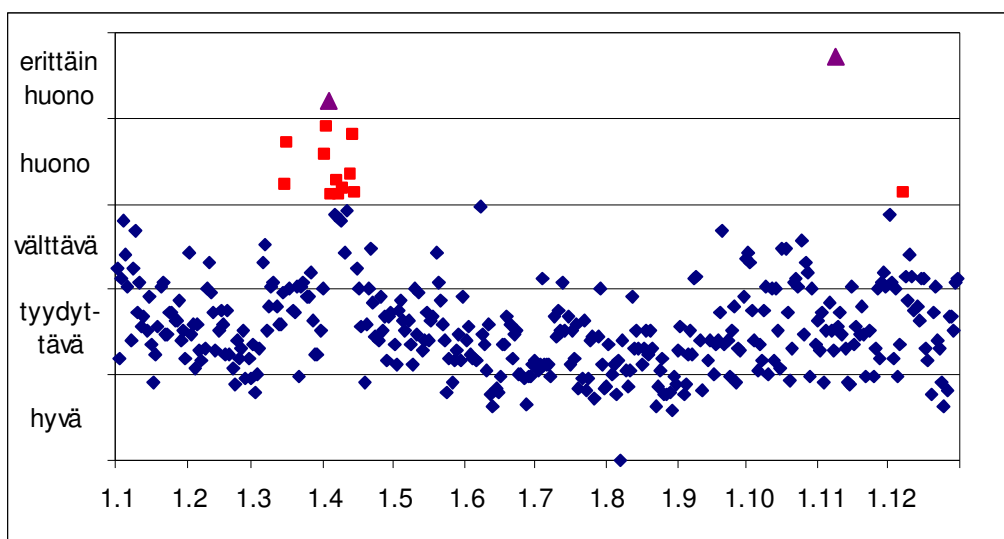
Seuraavissa kappaleissa on esitetty ilmanlaatujärjestelmän tuottamat rikkidioksidin, typpidioksidin, hengitettävien hiukkasten, pienhiukkasten, hiilimonoksidin sekä otsonin mittaustulokset ja niistä lasketut ilmanlaatuindeksit vuodelta 2010. Pitoisuudet on laskettu $20 \text{ }^\circ\text{C}$ lämpötilaan. Hengitettävien hiukkasten (PM_{10}) ja pienhiukkasten ($\text{PM}_{2,5}$) pitoisuudet on laskettu vallitsevaan ilmanpaineeseen ja lämpötilaan.

8.1 ILMANLAATU TURUSSA

Turun keskustassa ilmanlaatuun vaikuttavat pääosin liikenteen päästöt sekä tuulen ja liikenteen maasta nostattama pöly. Teollisuuden päästöjen vaikutus Turun keskustan ilmanlaatuun on liikennettä pienempi. Orikedolla ilmanlaatuun vaikuttavat sekä Jätteenpolttolaitoksen että Turku Energian Oriikedon lämpökeskuksen päästöt. Ruissalossa ilmanlaatuun vaikuttaa erityisesti otsonipitoisuus.

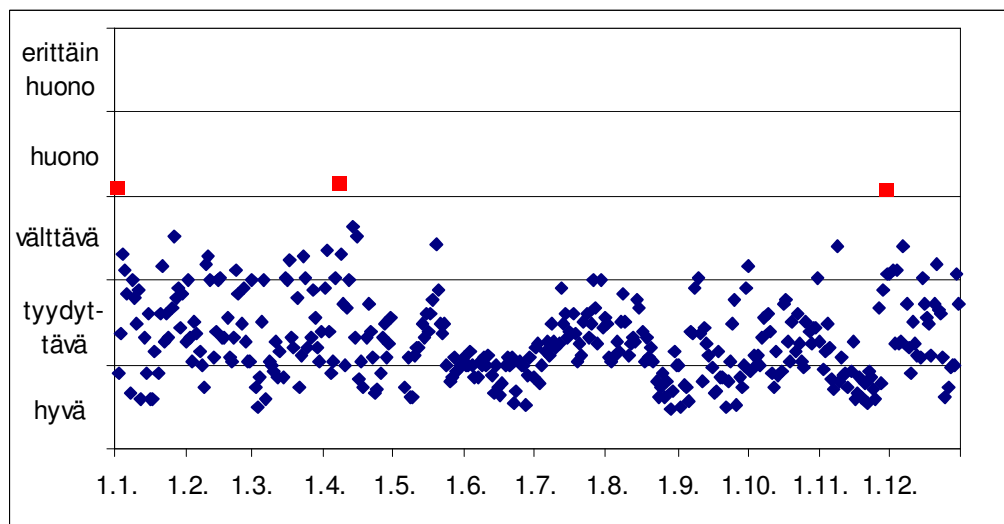
8.1.1 TURUN ILMANLAATU INDEKSILLÄ KUVATTUNA

Turun keskustan ilmanlaatu oli indeksillä luonnehdittuna yleensä tyydyttävä (kuva 7). Ilmanlaatu luokiteltiin erittäin huonoksi kahtena ja huonoksi kahtenatoista vuorokautena. Ilmanlaadun heikkeneminen aiheutui yleensä hengitettävien hiukkasten pitoisuuksien kohoamisesta erityisesti kevään katupölyaikana. Yhtenä erittäin huonon ja yhtenä huonon ilmanlaadun päivänä ilmanlaadun heikkeneminen johtui kohonneista typpidioksidipitoisuuksista.

Kuva 7. Turun keskustan ilmanlaatu indeksillä kuvattuna vuonna 2010.

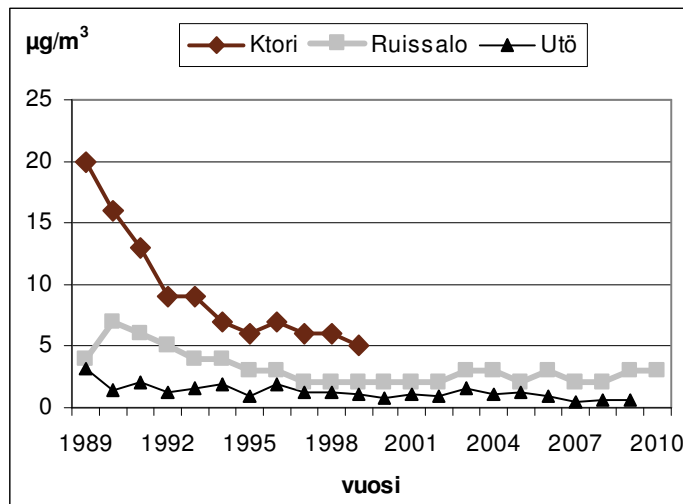
Orikedolla ilmanlaatu luokiteltiin yleensä tyydyttäväksi (kuva 8). Huonoimmillaan ilmanlaatu Orikedolla luokiteltiin huonoksi johtuen kohonneista hengitettävien hiukkasten pitoisuuksista. Oriikedon ilmanlaatuindeksi on laskettu typpidioksidi- ja hengitettävien hiukkasten pitoisuuksista.

Kuva 8. Turun Oriikedon ilmanlaatu indeksillä kuvattuna vuonna 2010.

8.1.2 TURUN RIKKIDIOKSIDIPITOISUUDET

Rikkidioksidin vuosikeskiarvojen kehitys Turun Kauppatorilla, Ruissalossa sekä Utön tausta-aseamalla vuosina 1989 - 2010 on esitetty kuvassa 9. Utön vuoden 2010 arvo ei ollut saatavilla. Vuonna 2010 vuosikeskiarvo oli Ruissalossa $3 \mu\text{g}/\text{m}^3$, Kauppatorilla rikkidioksidin mittaus lopetettiin vuonna 1999. Utössä vuosikeskiarvoksi mitattiin vuonna 2009 $0,7 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Laajoilla maa- ja metsätalousalueilla sekä luonnonsuojelun kannalta merkityksellisillä alueilla (VNp 480/96) rikkidioksidin vuosikeskiarvon ohjearvoksi on määritelty $20 \mu\text{g}/\text{m}^3$.

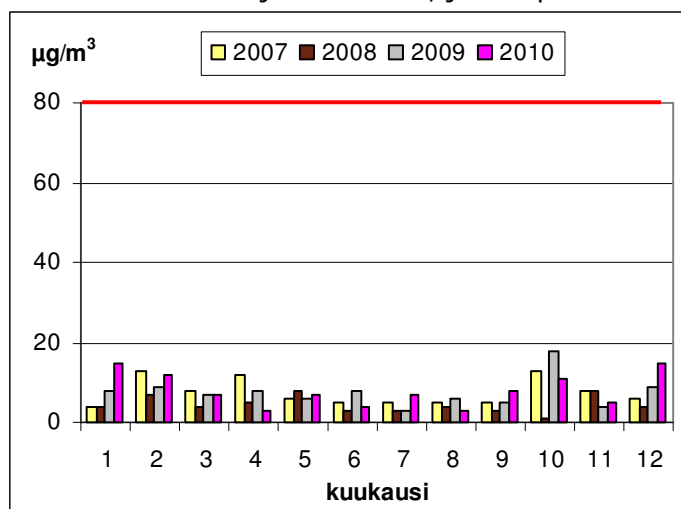

Ruissalo		Ruissalo	
$\mu\text{g}/\text{m}^3$		$\mu\text{g}/\text{m}^3$	
1989	4	2000	2
1990	7	2001	2
1991	6	2002	2
1992	5	2003	3
1993	4	2004	3
1994	4	2005	2
1995	3	2006	3
1996	3	2007	2
1997	2	2008	2
1998	2	2009	3
1999	2	2010	3

Kuva 9. Rikkidioksidipitoisuuden vuosikeskiarvojen kehitys Turun Kauppatorilla vuosina 1989 - 1999 ja Ruissalossa sekä Utössä vuosina 1989 - 2010.

Turussa rikkidioksidipitoisuuksien alenemiseen on 1980-luvulta lähtien vaikuttanut pienten lämmitysyksiköiden siirtyminen kaukolämpöön. 1990-luvun alussa pitoisuuksia laski vähärikkisen polttoöljyn käyttöönotto. Lisäksi teollisuuden rikkittömät polttoaineet, rikinpoistolaitosten rakentaminen sekä liikenteen rikkipäästöjen vähentyminen ovat alentaneet pitoisuuksia.

Ruissalossa korkein rikkidioksidipitoisuuden vuorokausiohjearvoon ($80 \mu\text{g}/\text{m}^3$) verrattava pitoisuus mitattiin tammi- ja joulukuussa (kuva 10), jolloin pitoisuus oli $15 \mu\text{g}/\text{m}^3$ eli 19 % ohjearvosta. Alhaisimmat vuorokausiohjearvoon verrattavat pitoisuudet mitattiin huhtikuussa ja elokuussa, jolloin pitoisuudet olivat $3 \mu\text{g}/\text{m}^3$ eli 4 % ohjearvosta.

kk	2007 2008 2009 2010			
	$\mu\text{g}/\text{m}^3$			
1	4	4	8	15
2	13	7	9	12
3	8	4	7	7
4	12	5	8	3
5	6	8	6	7
6	5	3	8	4
7	5	3	3	7
8	5	4	6	3
9	5	3	5	8
10	13	1	18	11
11	8	8	4	5
12	6	4	9	15

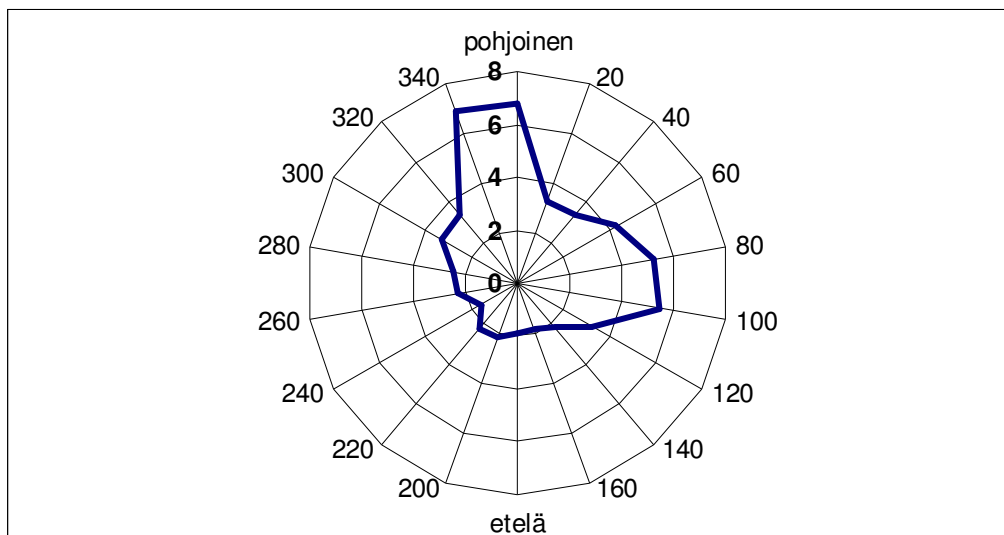
Kuva 10. Ruissalon vuorokausiohjearvoon verrattavat rikkidioksidipitoisuudet vuosina 2007 - 2010. Vuorokausiohjearvo on $80 \mu\text{g}/\text{m}^3$.

Korkein tuntiohjearvoon ($250 \mu\text{g}/\text{m}^3$) verrattava pitoisuus, $77 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (31 % ohjearvosta), mitattiin joulukuussa. Alhaisimmat tuntiohjearvoon verrattavat pitoisuudet mitattiin kesäkuussa, jolloin pitoisuus oli $9 \mu\text{g}/\text{m}^3$ eli 4 % ohjearvosta.

Pitoisuusjakauma tuulensuunnittain

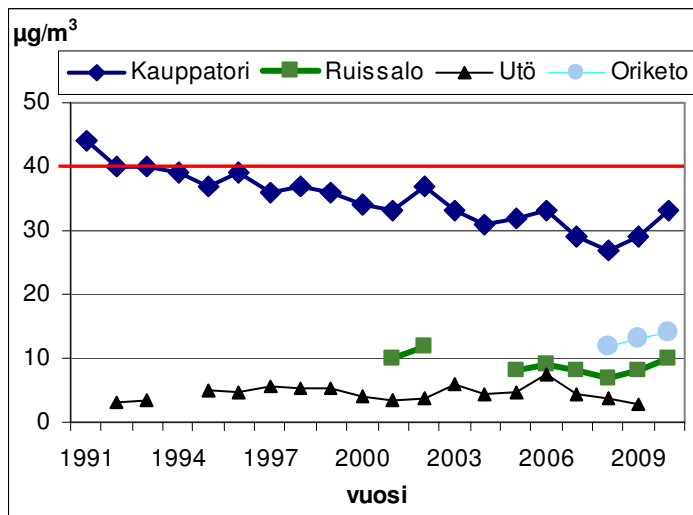
Kuvassa 11 on esitetty Ruissalon rikkidioksidin keskipitoisuus ($\mu\text{g}/\text{m}^3$) eri tuulen suunnilla. Korkeimmat pitoisuudet mitattiin tuulen suunnan ollessa luoteesta / pohjoisesta tai idästä.

Kuva 11. Ruissalon rikkidioksidin keskipitoisuus ($\mu\text{g}/\text{m}^3$) eri tuulen suunnilla vuonna 2010.

8.1.3 TURUN TYPPIDIOKSIDIPITOISUUDET

Turun keskustassa merkittävin typpidioksidin lähde on liikenne. Typpidioksidipitoisuuden vuosikeskiarvot Kauppatorin, Ruissalon ja Utön mittausasemilla vuosina 1991 - 2010 on esitetty kuvassa 12. Utön vuoden 2010 arvo ei ollut saatavilla. Vuonna 2010 typpidioksidin vuosikeskiarvo oli Kauppatorilla $33 \mu\text{g}/\text{m}^3$ ja Ruissalossa $10 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Vuosien 2003 ja 2004 Ruissalon typpidioksidipitoisuuksia ei ole esitetty mittauksessa olleiden häiriöiden vuoksi. Orikedolla typpidioksidipitoisuuden vuosikeskiarvoksi saatiin $14 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Vuosikeskiarvolle ei ole annettu ohjearvoa, mutta sille on annettu raja-arvo $40 \mu\text{g}/\text{m}^3$.

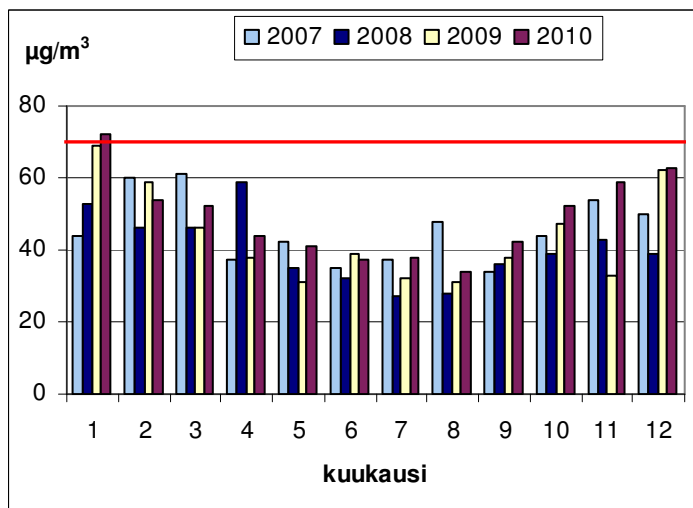

Ktori		Ktori Rsalo		
µg/m ³		µg/m ³		
1991	44	2001	33	10
1992	40	2002	37	12
1993	40	2003	33	-
1994	39	2004	31	-
1995	37	2005	32	8
1996	39	2006	33	9
1997	36	2007	29	8
1998	37	2008	27	7
1999	36	2009	29	8
2000	34	2010	33	10

Oriketo	
µg/m ³	
2008	12
2009	13
2010	14

Kuva 12. Typpidioksidipitoisuuden vuosikeskiarvot Turun Kauppatorilla, Ruissalossa ja Utössä vuosina 1991 - 2010. Orikedolla mittaukset aloitettiin helmikuussa 2008.

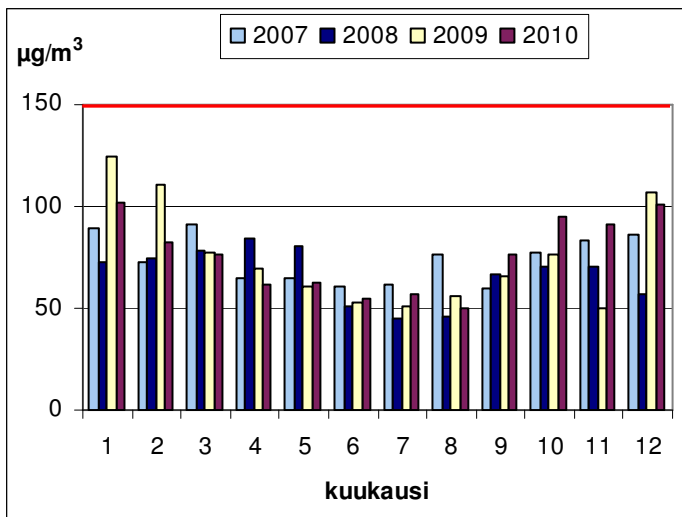
Kuvaan 13 on koottu kuukausittaiset typpidioksidin ohjearvoon verrattavat vuorokausikeskiarvot Kauppatorilla vuosina 2007 - 2010. Vuorokausiohjearvo on 70 µg/m³. Vuonna 2010 Kauppatorilla suurin vuorokausiarvo mitattiin tammikuussa, jolloin pitoisuus oli 72 µg/m³ (103 % ohjearvosta). Alhaisimmat vuorokausiarvot mitattiin elokuussa pitoisuuden ollessa 34 µg/m³ eli 49 % ohjearvosta.

kk	2007	2008	2009	2010
	µg/m ³			
1	44	53	69	72
2	60	46	59	54
3	61	46	46	52
4	37	59	38	44
5	42	35	31	41
6	35	32	39	(37)
7	37	27	32	38
8	48	28	31	34
9	34	36	38	42
10	44	39	47	52
11	54	43	33	59
12	50	39	62	63

Kuva 13. Typpidioksidipitoisuuden ohjearvoon verrattavat vuorokausikeskiarvot Turun Kauppatorilla vuosina 2007 - 2010. Kesäkuussa 2010 mittausten ajallinen kattavuus oli vain 71 %.

Kuvassa 14 on esitetty ohjearvoon verrattavat typpidioksidipitoisuuden tuntikeskiarvot kuukausittain Kauppatorilla. Tuntiohjearvo on 150 µg/m³. Kauppatorin korkein arvo 102 µg/m³ (68 % ohjearvosta) mitattiin tammikuussa. Alhaisimmat tuntiarvot mitattiin elokuussa, jolloin pitoisuus oli 50 µg/m³ (33 % ohjearvosta).

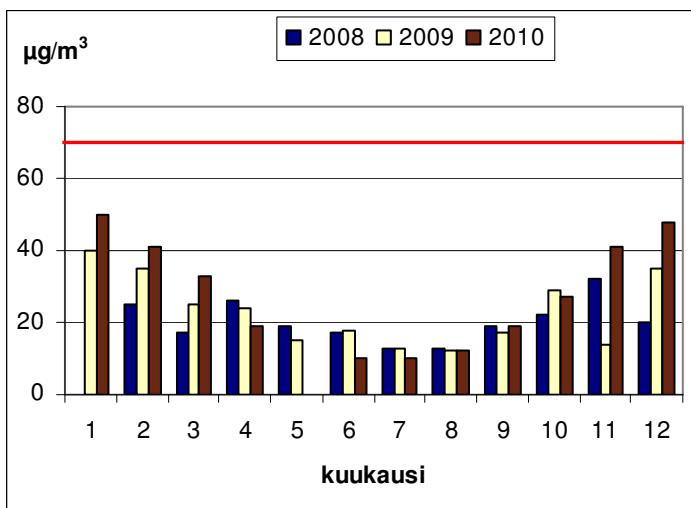

	2007	2008	2009	2010
kk	µg/m ³			
1	89	73	125	102
2	73	75	111	82
3	91	78	77	76
4	65	84	70	62
5	65	80	61	63
6	61	51	53	(55)
7	62	45	51	57
8	76	46	56	50
9	60	67	66	76
10	77	71	76	95
11	83	71	50	91
12	86	57	107	101

Kuva 14. Typpidioksidin ohjearvoon verrattavat tuntikeskiarvot kuukausittain Turun Kauppatorilla vuosina 2007 - 2010. Kesäkuussa 2010 mittausten ajallinen kattavuus oli 71 %.

Typpidioksidille annettu tuntiraja-arvon numeroarvo (200 µg/m³) ylitettiin Kauppatorilla marraskuussa pitoisuuden ollessa 236 µg/m³ eli 118 % raja-arvosta. Sallittujen ylitysten lukumäärä on 18 kalenterivuodessa ennen kuin raja-arvo katsotaan ylittyneeksi.

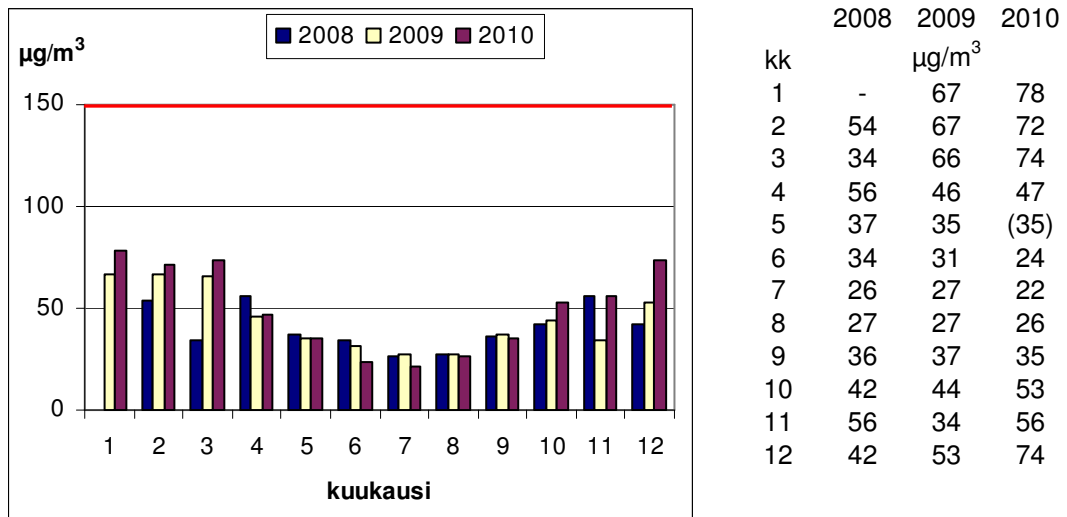
Kuvassa 15 on esitetty Orikedon ohjearvoon verrattavat typpidioksidipitoisuuden vuorokausikeskiarvot kuukausittain. Kuukauden toiseksi suurimmat vuorokausikeskiarvot vaihtelivat välillä 10 – 50 µg/m³ ohjearvon ollessa 70 µg/m³.

	2008	2009	2010
kk	µg/m ³		
1	-	40	50
2	25	35	41
3	17	25	33
4	26	24	19
5	19	15	(14)
6	17	18	10
7	13	13	10
8	13	12	12
9	19	17	19
10	22	29	27
11	32	14	41
12	20	35	48

Kuva 15. Typpidioksidipitoisuuden ohjearvoon verrattavat vuorokausikeskiarvot Turun Orikedolla vuosina 2008 – 2010. Toukokuussa 2010 mittausten ajallinen kattavuus oli vain 81 %.

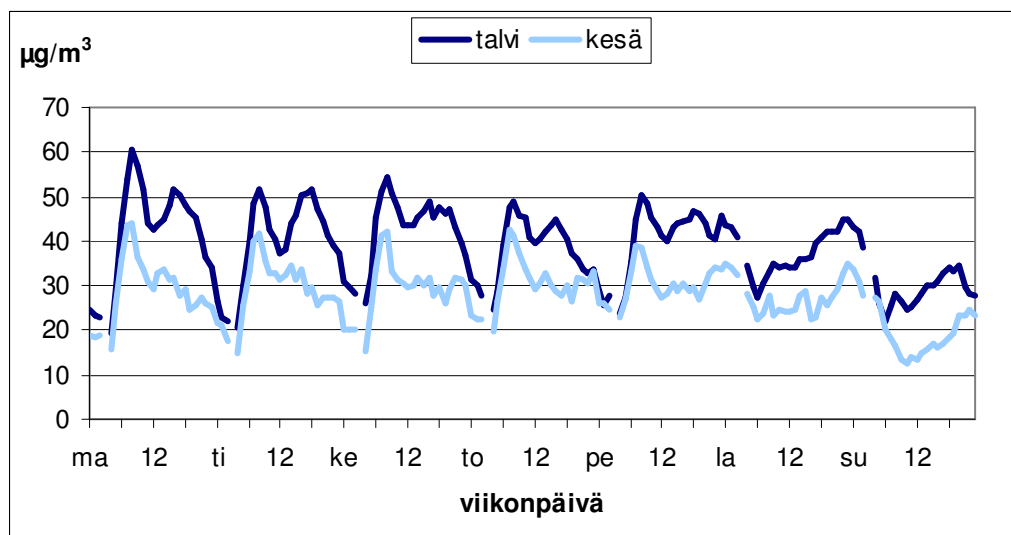
Kuvassa 16 on esitetty ohjearvoon verrattavat typpidioksidipitoisuuden tuntikeskiarvot kuukausittain Orikedolla. Ohjearvoon verrattavat tuntikeskiarvot vaihtelivat välillä 22 – 78 µg/m³. Tuntiohjearvo on 150 µg/m³.

Kuva 16. Typpidioksidipitoisuuden ohjearvoon verrattavat tuntikeskiarvot Turun Orikedolla vuosina 2008 – 2010. Toukokuussa 2010 mittausten ajallinen kattavuus oli vain 81 %.

Pitoisuusjakauma viikonpäivittäin Kauppatorilla

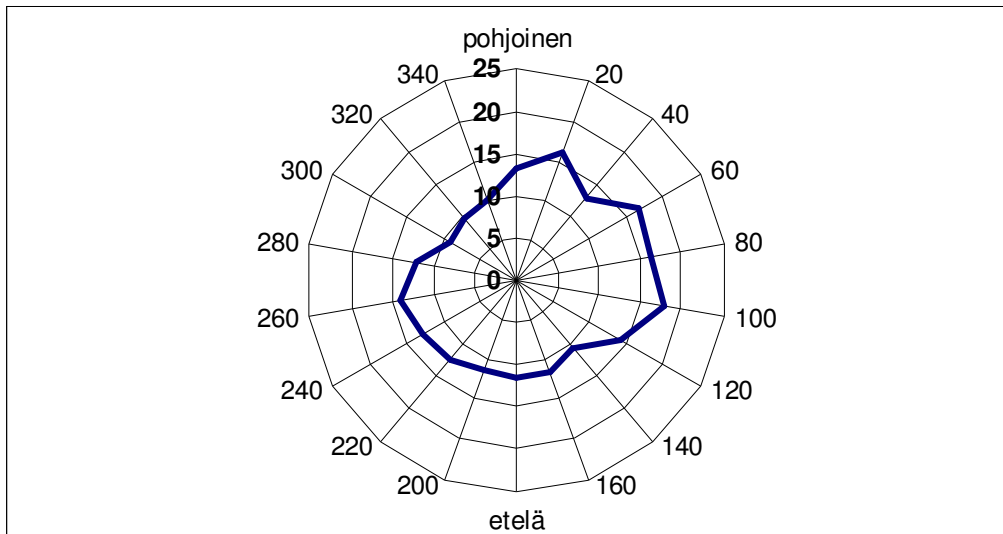
Kuvassa 17 on esitetty Kauppatorin typpidioksidipitoisuuden vaihtelut viikon eri ajan-kohtina kesällä (1.4.–30.9.) ja talvella (1.1.–31.3. ja 1.10.–31.12.) vuonna 2010. Talvella maksimipitoisuudet ovat korkeammat kuin kesällä. Sunnuntaisin pitoisuudet ovat merkittävästi alhaisemmat kuin arkipäivisin sekä talvella että kesällä. Sunnuntain alhaisemmat pitoisuudet johtuvat pienemmistä liikennemääristä. Kauppatorin typpidioksidipitoisuudet vaihtelevat arkipäivisin liikennemäärien mukaan. Pitoisuudet ovat siten korkeimmillaan työmatkaliikenteen aikaan aamulla kello 6 - 9 ja alhaisimmillaan aamuyöllä.

Kuva 17. Kauppatorin typpidioksidipitoisuuden vaihtelut viikon eri ajankohtina kesällä (1.4.–30.9.) ja talvella (1.1.–31.3. ja 1.10.–31.12.) vuonna 2010.

Pitoisuusjakauma tuulensuunnittain Orikedolla

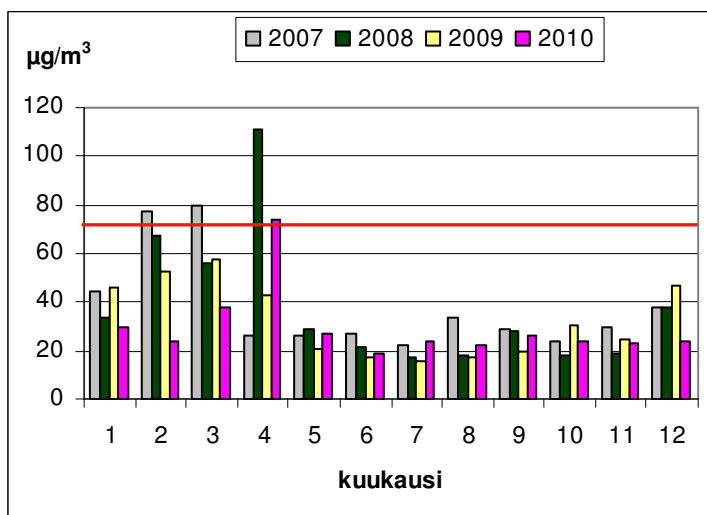
Kuvassa 18 on esitetty Orikedon typpidioksidipitoisuuksien jakautuminen eri tuulen suunnilla. Korkeimmat pitoisuudet esiintyvät tuulen ollessa koillisesta tai idästä.

Kuva 18. Orikedon typpidioksidin keskipitoisuus ($\mu\text{g}/\text{m}^3$) eri tuulensuunnilla vuonna 2010.

8.1.4 TURUN HIUKKASPITOISUUDET

Kauppatorilla hengitettävien hiukkasten vuosikeskiarvo vuonna 2010 oli $15 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Hengitettävien hiukkasten vuorokausiarvon ohjearvo ($70 \mu\text{g}/\text{m}^3$) ylitettiin Turun Kauppatorilla huhtikuussa, jolloin vuorokausiarvo oli $74 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (106 % ohjearvosta) (kuva 19). Alhaisimmat vuorokausiarvot mitattiin kesäkuussa, jolloin vuorokausiarvo oli $19 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (27 % ohjearvosta).

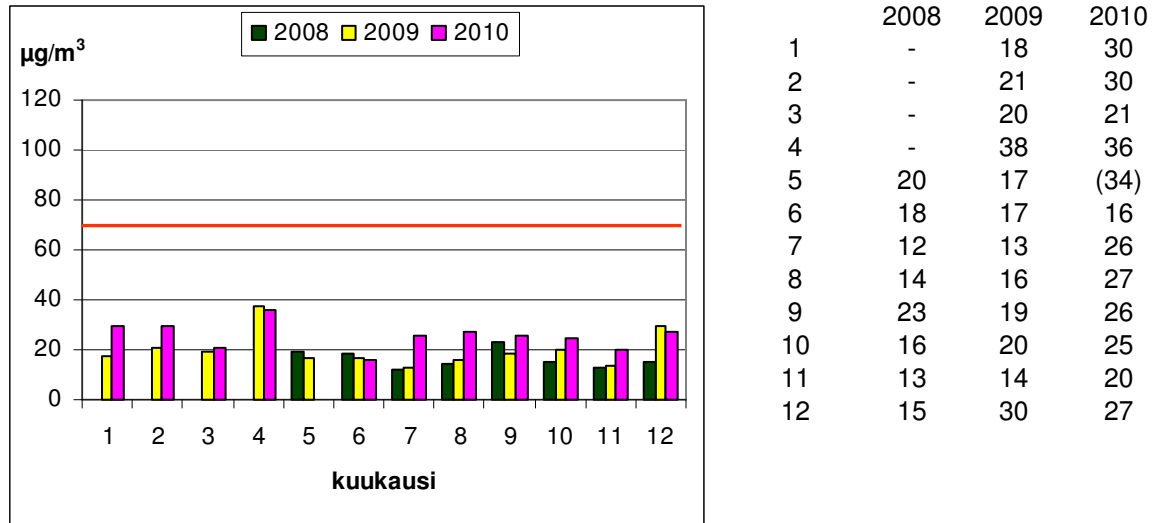

kk	2007	2008	2009	2010
1	44	34	46	30
2	77	68	52	24
3	80	56	58	38
4	26	111	43	74
5	26	29	20	27
6	27	21	18	19
7	22	18	16	24
8	34	18	17	22
9	29	28	20	26
10	24	18	31	24
11	30	19	25	23
12	38	38	47	24

Kuva 19. Hengitettävien hiukkasten ohjearvoon ($70 \mu\text{g}/\text{m}^3$) verrattavat vuorokausikeskiarvot Kauppatorilla vuosina 2007 - 2010.

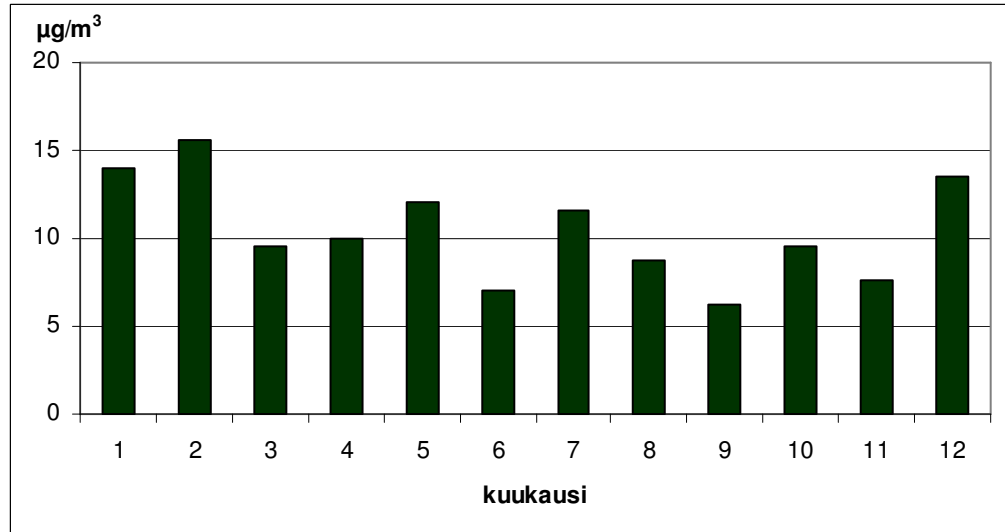
Kevään korkeat hiukkaspitoisuudet laskivat Kauppatorilla, kun hiekoitushiekka oli poistettu kaduilta ja kadut oli pesty. Kauppatori kuuluu Turussa ruutukaava-alueella suoritettavan tehopuhdistuksen piiriin. Kauppatorilla hiukkaspitoisuuksiin vaikuttivat myös torialueella arkipäivisin suoritettavat pesut.

Orikedolla hengitettävien hiukkasten (PM_{10}) vuosikeskiarvo vuonna 2010 oli $15 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Hengitettävien hiukkasten ohjearvoon verrattavat vuorokausiarvot vaihtelivat kesäkuun $16 \mu\text{g}/\text{m}^3$:n ja huhtikuun $36 \mu\text{g}/\text{m}^3$:n välillä (kuva 20).

Kuva 20. Hengitettävien hiukkasten ohjearvoon ($70 \mu\text{g}/\text{m}^3$) verrattavat vuorokausikeskiarvot Orihedolla vuosina 2008 - 2010. Toukokuussa 2010 mittausausten ajallinen kattavuus oli vain 82 %.

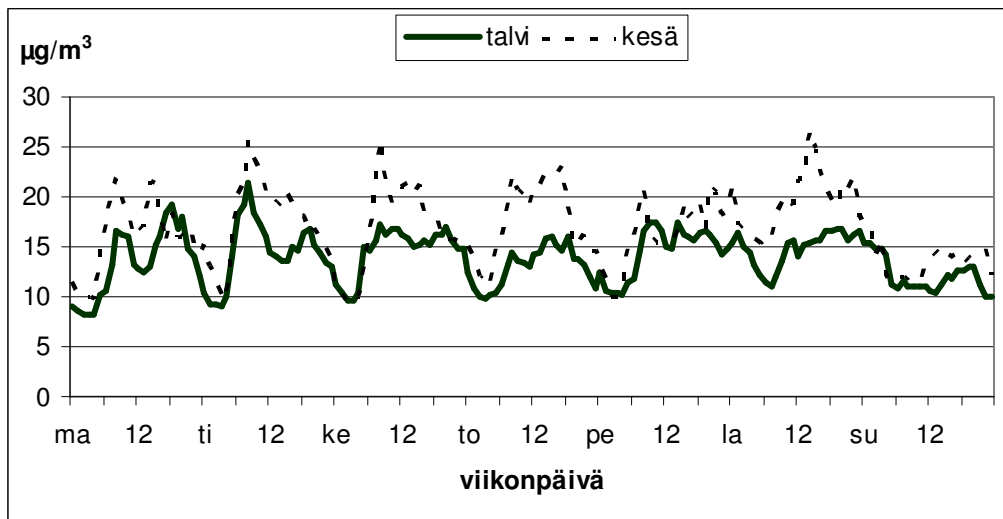
Pienhiukkasten ($PM_{2,5}$) vuosikeskiarvolle annettu raja-arvo on $25 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Orihedon mitausasemalla pienhiukkasten vuosikeskiarvo oli $10,5 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Kuvassa 21 on esitetty Orihedon pienhiukkaspitoisuuksien kuukausikeskiarvot.

Kuva 21. Orihedon pienhiukkaspitoisuuden ($PM_{2,5}$) kuukausikeskiarvot vuodelta 2010.

Pitoisuusjakauma viikonpäivittäin Kauppatorilla

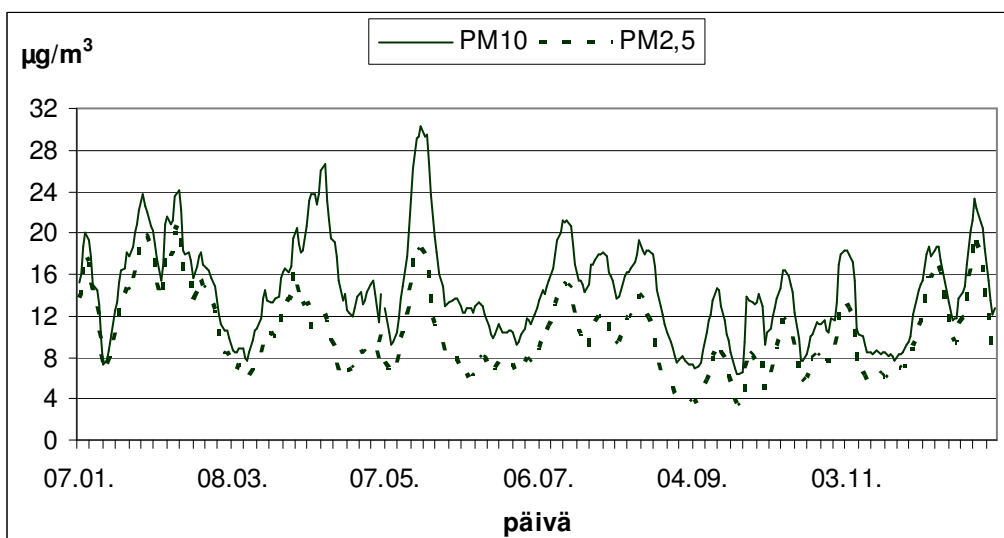
Kuvassa 22 on esitetty Kauppatorin hengitettävien hiukkasten pitoisuuden vaihtelut viikon eri ajankohtina kesällä (1.4.–30.9.) ja talvella (1.1.–31.3. ja 1.10.–31.12.) vuonna 2010. Pitoisuudet olivat alhaisimmillaan sunnuntaisin sekä aamuöisin sekä kesällä että talvella.

Kuva 22. Kauppatorin hengitettävien hiukkasten pitoisuuden vaihtelut viikon eri ajankohtina kesällä (1.4.–30.9.) ja talvella (1.1.–31.3. ja 1.10.–31.12.) vuonna 2010.

Hengitettävät hiukkaset ja pienhiukkaset Orikedolla

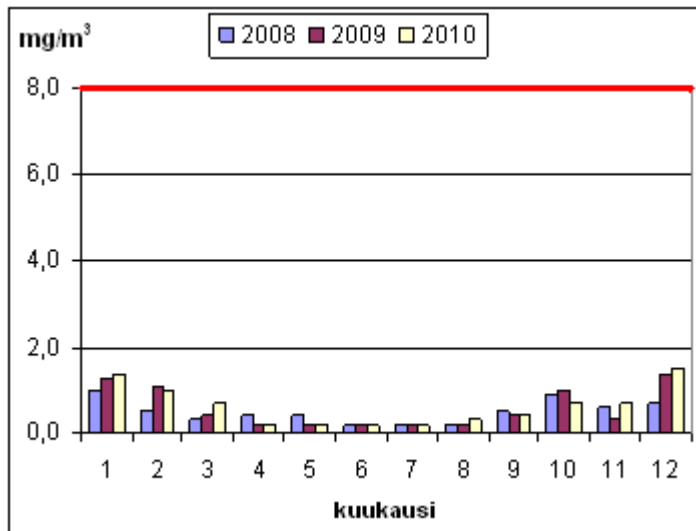
Kuvassa 23 on esitetty Orikedon hengitettävien ja pienhiukkasten vuorokausikeskiarvoista lasketut seitsemän vuorokauden keskiarvot. Kesäkaudella hengitettävien hiukkasten pitoisuudet olivat selvästi korkeammat kuin pienhiukkasten, koska hengitettävät hiukkaset koostuvat suureksi osaksi maaperän hiukkasista. Alku- ja loppuvuodesta pitoisuuserot pienhiukkasten ja hengitettävien hiukkasten välillä olivat pienemmät.

Kuva 23. Orikedon hengitettävien ja pienhiukkasten vuorokausiarvojen seitsemän päivän liukuvat keskiarvot vuonna 2010.

8.1.4 TURUN HIILIMONOKSIDIPITOISUUDET

Turussa hiilimonoksidin pitoisuuksia mitattiin keskustassa Kauppatorin mittausasemalla. Hiilimonoksidin pitoisuudet pysyivät hyvin alhaisina. Kuvassa 24 on esitetty korkeimmat 8 tunnin ohjearvoon verrattavat keskiarvot vuodelta 2010. Ohjearvoa (8 mg/m^3) ei ylitetty vuonna 2010. Korkein mitattu tuntiarvo oli $2,1 \text{ mg/m}^3$ (ohjearvo 20 mg/m^3).

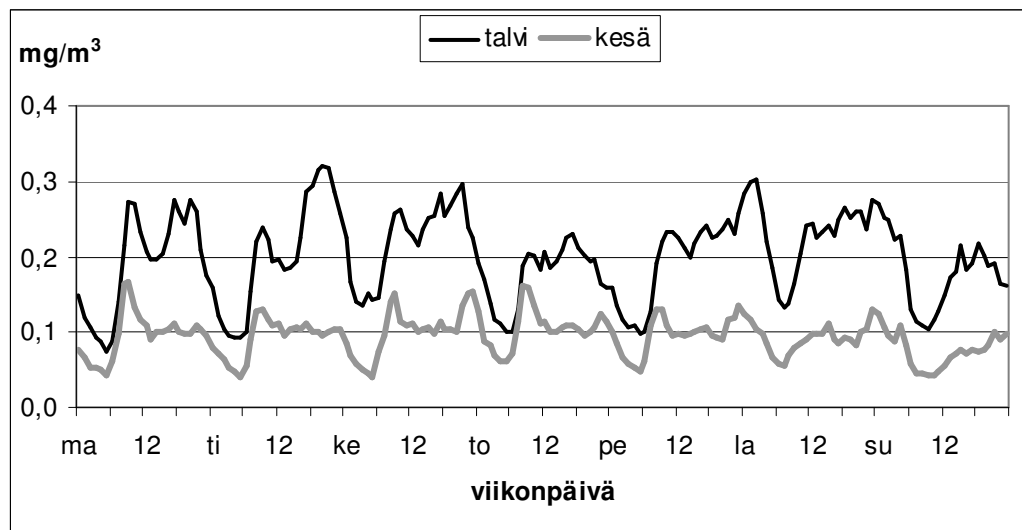

kk	2008	2009	2010
	mg/m ³		
1	1,0	1,3	1,4
2	0,5	1,1	1,0
3	0,3	0,4	0,7
4	0,4	0,2	0,2
5	0,4	0,2	0,2
6	0,2	0,2	0,2
7	0,2	0,2	0,2
8	0,2	0,2	0,3
9	0,5	0,4	0,4
10	0,9	1,0	0,7
11	0,6	0,3	0,7
12	0,7	1,4	1,5

Kuva 24. Hiilimonoksidin ohjearvoon (8 mg/m³) verrattavat 8 tunnin keskiarvot Kauppatorilla vuosina 2008 - 2010.

Pitoisuusjakauma viikonpäivittäin

Kuvassa 25 on esitetty Kauppatorin hiilimonoksidin pitoisuuden vaihtelut viikon eri ajankohtina kesällä (1.4.–30.9.) ja talvella (1.1.–31.3. ja 1.10.–31.12.) vuonna 2010. Pitoisuudet olivat korkeammat talvella kuin kesällä kaikkina viikonpäivinä. Pitoisuudet olivat sekä kesällä että talvella alhaisimmillaan aamuöisin, jolloin liikenne on hiljaisimmillaan.

Kuva 25. Kauppatorin hiilimonoksidin pitoisuuden vaihtelut viikon eri ajankohtina kesällä (1.4.–30.9.) ja talvella (1.1.–31.3. ja 1.10.–31.12.) vuonna 2010.

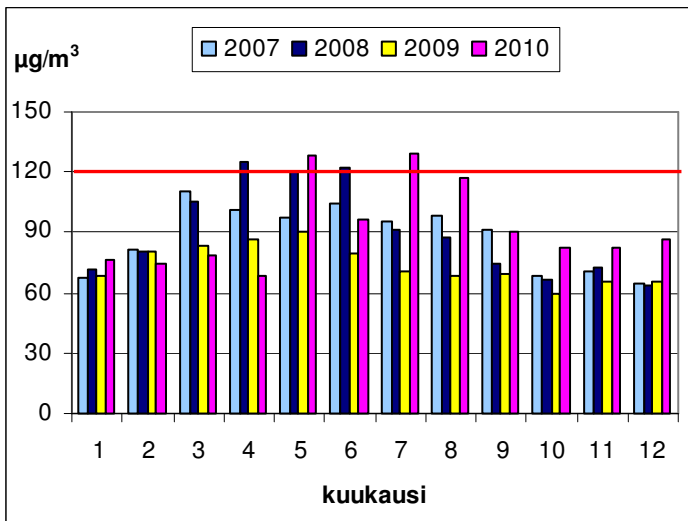
8.1.5 TURUN OTSONIPITOISUUDET

Otsonia muodostuu alailmakehässä typen oksidien, hiilivetyjen ja auringon UV-säteilyn vaikutuksesta. Otsonia kulkeutuu ilmassojen mukana etelästä. Kaupunkialueet toimivat ns. otsoninieluina, kun muut ilman epäpuhtaudet, lähinnä typpimonoksidi, reagoivat otsonin kanssa kuluttaen sitä.

Otsonipitoisuuden mittaus aloitettiin Ruissalon Saaronniemessä tammikuussa 1999. Otsonille on annettu tavoitearvo 120 µg/m³ vuodelle 2010 eli korkein päivittäinen

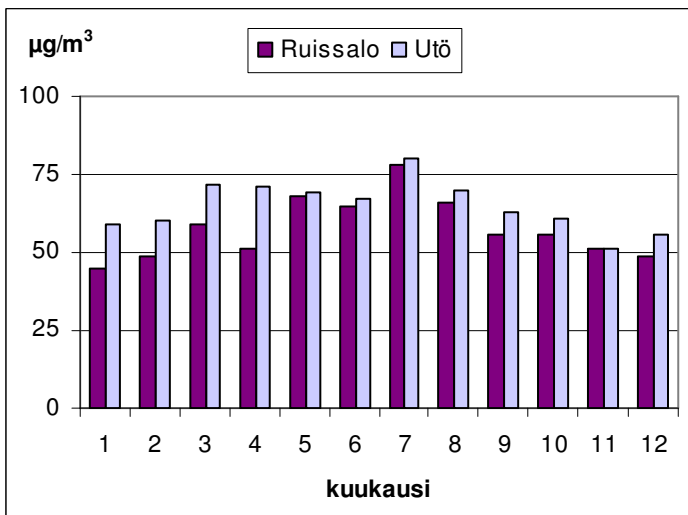
kahdeksan tunnin keskiarvo, joka saa ylittyä enintään 25 päivänä kalenterivuodessa kolmen vuoden keskiarvona. Otsonin tavoitearvo ylittyi vuonna 2010 yhteensä viisi kertaa. Yksi ylitys tapahtui toukokuussa ja neljä ylitystä heinäkuussa (kuva 26). Vuonna 2008 arvo ylitettiin kolmena vuorokautena. Vuonna 2009 arvoa ei ylitetty lainkaan.

	2007	2008	2009	2010
kk	µg/m ³			
1	68	72	69	76
2	81	80	80	74
3	110	105	83	79
4	101	125	86	(68)
5	97	120	90	128
6	104	122	79	97
7	95	91	71	129
8	98	87	69	117
9	91	75	70	91
10	69	67	60	83
11	71	73	66	83
12	65	64	66	87

Kuva 26. Otsonipitoisuuksien korkeimmat 8 tunnin keskiarvot Ruissalossa vuosina 2007 – 2010. Huhtikuussa 2010 mittausten ajallinen kattavuus oli vain 35 %.

Vuonna 2010 korkein otsonin kuukausikeskiarvo (78 µg/m³) Ruissalossa mitattiin heinäkuussa (kuva 27). Utössä korkein kuukausikeskiarvo (80 µg/m³) mitattiin heinäkuussa. Kuukausikeskiarvolle ei ole asetettu raja-arvoa.

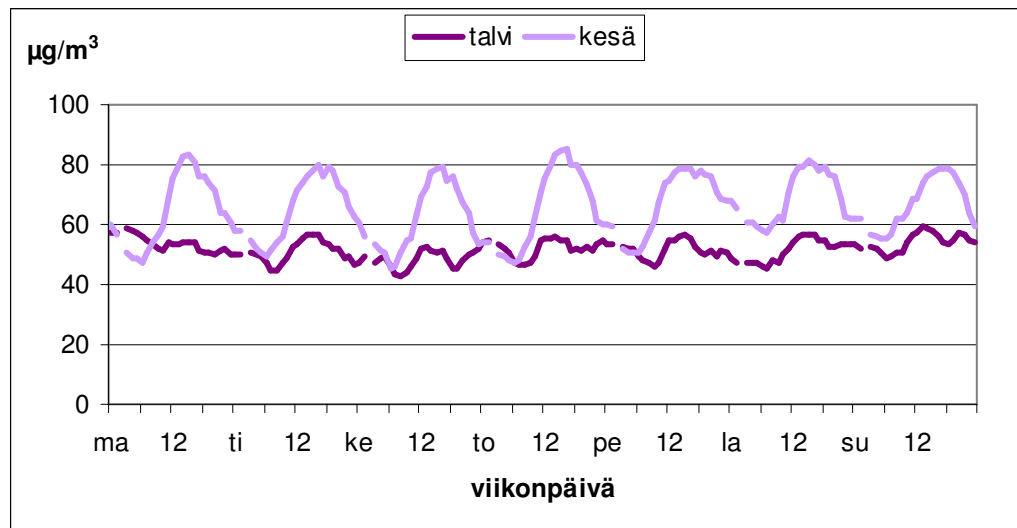

	Ruissalo	Utö
kk	µg/m ³	
1	45	59
2	49	60
3	59	72
4	51	71
5	68	69
6	65	67
7	78	80
8	66	70
9	56	63
10	56	61
11	51	51
12	49	(56)

Kuva 27. Otsonipitoisuuksien kuukausikeskiarvot Ruissalossa ja Utössä vuonna 2010. Tulosten saatavuus joulukuussa oli Utössä vain 56 %.

Pitoisuusjakauma viikonpäivittäin

Kuvassa 28 on esitetty Ruissalon otsonipitoisuuden vaihtelut viikon eri ajankohtina kesällä (1.4.–30.9.) ja talvella (1.1.–31.3. ja 1.10.–31.12.). Otsonin pitoisuuksissa on kesällä havaittavissa selvä vuorokausittainen rytmi, jolloin korkeimmat pitoisuudet mitataan iltpäivisin viikon jokaisena päivänä ja alhaisimmat aamuyöllä.

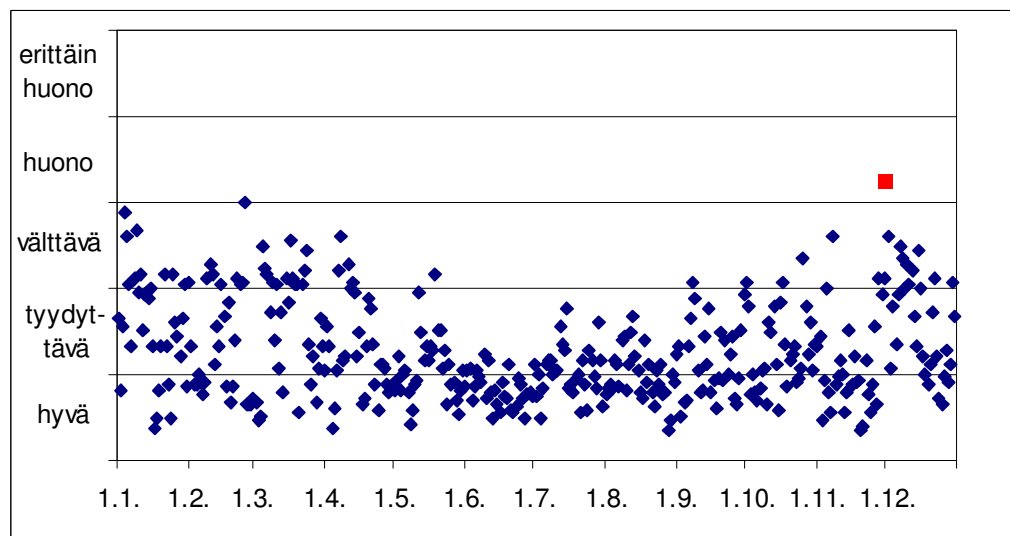
Kuva 28. Ruissalon otsonipitoisuuden vaihtelut viikon eri ajankohtina kesällä (1.4.–30.9.) ja talvella (1.1.–31.3. ja 1.10.–31.12.) vuonna 2010.

8.2 ILMANLAATU RAISIOSSA

Raision ilmanlaatuun vaikuttavat lähinnä liikenteen typen oksidien päästöt. Raisiossa ei sijaitse merkittäviä rikkidioksidin päästölähteitä.

8.2.1 RAISION ILMANLAATU INDEKSILLÄ KUVATTUNA

Raision ilmanlaatu oli indeksillä kuvattuna yleensä hyvä (kuva 29). Korkeimmat indeksin arvot saatiin talvella typpidioksidipitoisuuksien ollessa kohonneina. Ilmanlaatu luokiteltiin huonoksi yhtenä vuorokautena kohonneen typpidioksidipitoisuuden vuoksi.

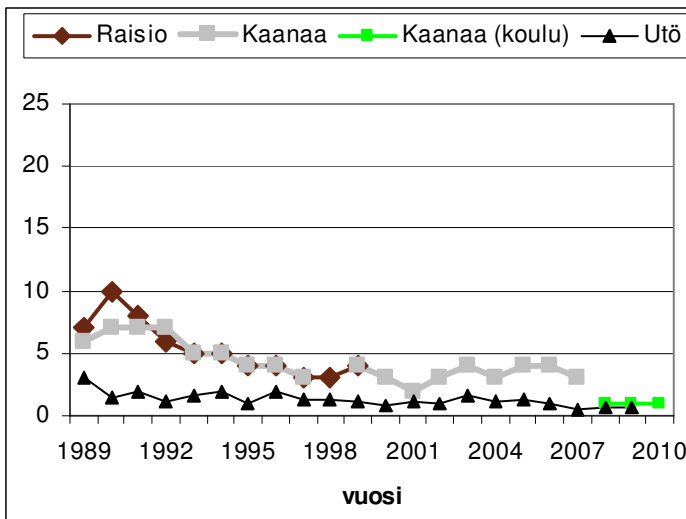

Kuva 29. Raision ilmanlaatu indeksillä kuvattuna vuonna 2010.

8.2.2 RAISION RIKKIDIOKSIDIPITOISUUDET

Rikkidioksidin vuosikeskiarvojen kehitys Raision mittausasemilla sekä Utön taustasemalla vuosina 1989 - 2010 on esitetty kuvassa 30. Utön vuoden 2010 arvo ei ollut

saatavilla. Vuonna 2010 vuosikeskiarvo oli Kaanaalla $1 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Kaanaan mittausasema siirrettiin vuoden 2008 alussa noin 300 metriä lounaan suuntaan Kaanaan koululle.

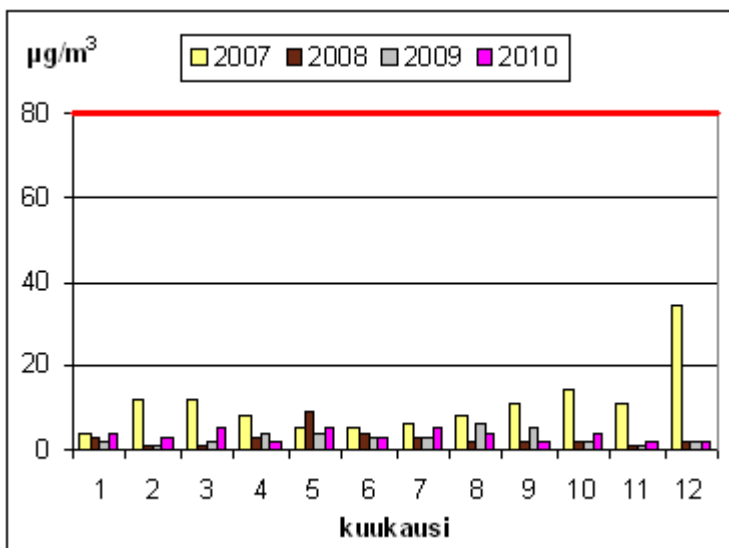

Kaanaa	
$\mu\text{g}/\text{m}^3$	$\mu\text{g}/\text{m}^3$
1989	6
1990	7
1991	7
1992	7
1993	5
1994	5
1995	4
1996	4
1997	3
1998	3
1999	4
2000	3
2001	2
2002	3
2003	4
2004	3
2005	4
2006	4
2007	3
2008	1
2009	1
2010	1

Kuva 30. Rikkidioksidipitoisuuden vuosikeskiarvojen kehitys Raision keskustassa, Kaanaalla ja Utössä vuosina 1989 - 2010.

Merkittävimmät Raision ulkoilman rikkidioksidipitoisuuksiin vaikuttavat päästölähteet ovat Neste Oil Oyj:n Naantalın jalostamo ja Fortum Power and Heat Oy:n Naantalın voimalaitos sekä Turun länsi- ja pohjoisosissa sijaitsevat laitokset. Raision rikkidioksidipitoisuuksien aleneminen 1990-luvulla onkin seurausta näiden laitosten päästöjen pienenemisestä. Vuoden 2000 alussa rikkidioksidin mittaus Raision keskustan mittauspisteellä lopetettiin.

Kaanaalla rikkidioksidin ohjearvoon verrattavat vuorokausikeskiarvot vaihtelivat välillä $2 - 5 \mu\text{g}/\text{m}^3$ ohjearvon ollessa $80 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (kuva 31). Korkein vuorokausiarvo $5 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (6 % ohjearvosta) mitattiin maalīs-, touko- ja heinäkuussa. Korkein ohjearvoon ($250 \mu\text{g}/\text{m}^3$) verrattava tuntiarvo mitattiin heinäkuussa, jolloin pitoisuus oli $17 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (7 % ohjearvosta).

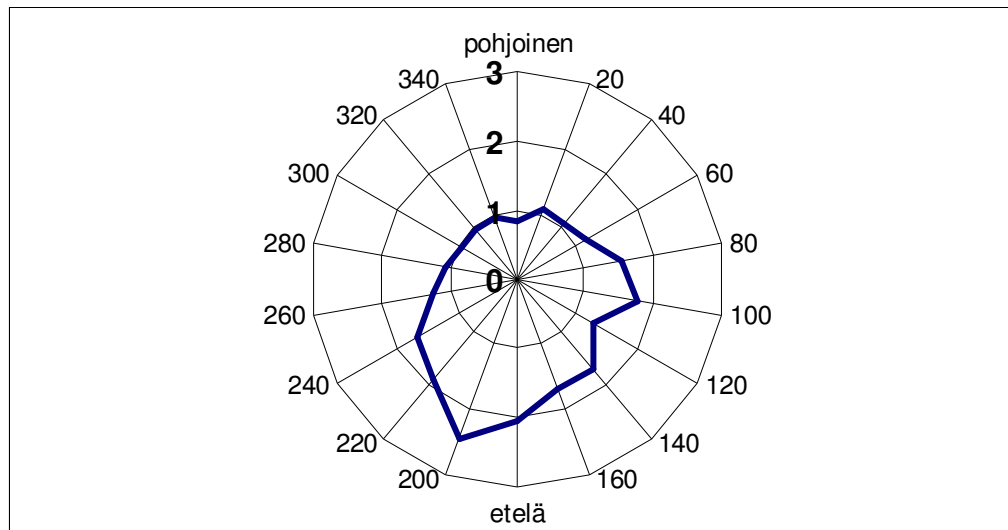

kk	2007	2008	2009	2010
1	4	(3)	2	4
2	12	1	1	3
3	12	1	2	5
4	8	3	4	2
5	5	9	4	5
6	5	4	3	3
7	6	3	3	5
8	8	2	6	4
9	11	2	5	2
10	14	2	2	4
11	11	1	1	2
12	34	2	2	2

Kuva 31. Kaanaan vuorokausiohjearvoon ($80 \mu\text{g}/\text{m}^3$) verrattavat rikkidioksidipitoisuudet vuosina 2007 - 2010. Tammikuussa 2008 tulosten ajallinen kattavuus oli vain 65 %. Mittauspisteen paikka on vaihdettu vuoden 2008 alussa.

Pitoisuusjakauma tuulensuunnittain

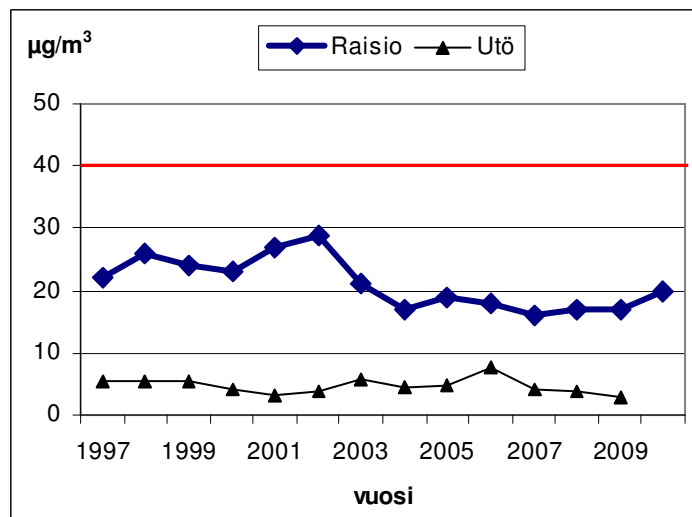
Kuvassa 32 on esitetty Kaanaan rikkidioksidin keskipitoisuuden jakautuminen eri tuulen suunnilla. Korkeimmat rikkidioksidipitoisuudet on mitattu tuulen suunnan ollessa lounaasta.

Kuva 32. Kaanaan rikkidioksidin keskipitoisuus ($\mu\text{g}/\text{m}^3$) eri tuulen suunnilla vuonna 2010.

8.2.3 RAISION TYPPIDIOKSIDIPITOISUUDET

Typidioksidipitoisuuden vuosikeskiarvot Raision ja Utön mittausasemilla vuosina 1992 - 2010 on esitetty kuvassa 33. Utön vuoden 2010 arvo ei ollut saatavilla. Vuonna 2010 typidioksidin vuosikeskiarvo oli Raision keskustassa $20 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Vuoden 2002 elokuussa Raision keskustan mittauspiste siirrettiin Nallinkadulta noin 600 metriä lounaaseen Nesteentien varteen keskustan rakennustöiden takia.

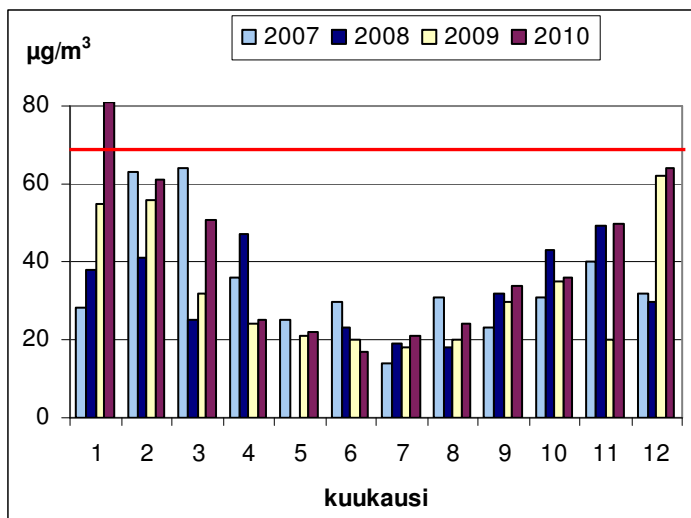

Raisio			
	$\mu\text{g}/\text{m}^3$		$\mu\text{g}/\text{m}^3$
1997	22	2004	17
1998	26	2005	19
1999	24	2006	18
2000	23	2007	16
2001	27	2008	17
2002	29	2009	17
2003	21	2010	20

Kuva 33. Typidioksidipitoisuuden vuosikeskiarvot Raisiossa ja Utössä vuosina 1992 - 2010. Raision mittauspisteen paikkaa on siirretty elokuussa 2002. Raja-arvo on $40 \mu\text{g}/\text{m}^3$.

Kuvaan 34 on koottu kuukausittaiset typidioksidin ohjearvoon verrattavat vuorokausikeskiarvot Raision mittauspisteellä vuonna 2010. Tammikuussa mitattiin korkein typidioksidipitoisuus vuorokausiarvon ollessa $81 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (116 % ohjearvosta). Alhaisim-

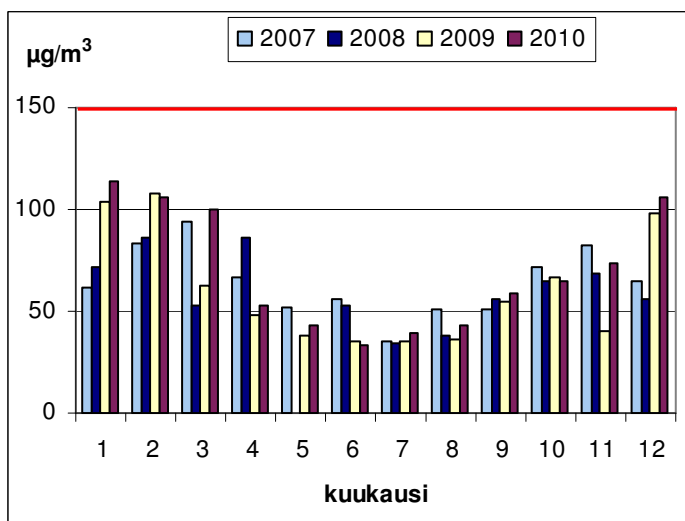
mat typpidioksidin ohjearvoon verrattavat vuorokausikeskiarvot mitattiin kesäkuussa, jolloin pitoisuus oli $17 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (24 % ohjearvosta).

kk	2007	2008	2009	2010
	$\mu\text{g}/\text{m}^3$			
1	28	38	55	81
2	63	41	56	61
3	64	25	32	51
4	36	(47)	24	25
5	25	-	21	22
6	30	(23)	20	17
7	14	19	18	21
8	31	18	20	24
9	23	32	30	34
10	31	43	35	36
11	40	49	20	50
12	32	30	62	64

Kuva 34. Typpidioksidipitoisuuden ohjearvoon verrattavat vuorokausikeskiarvot Raisiossa vuosina 2007 – 2010. Huhti- ja kesäkuun 2008 mittausten ajalliset kattavuudet olivat vain 65 ja 60 %.

Kuvassa 35 on esitetty ohjearvoon verrattavat typpidioksidipitoisuuden tuntikeskiarvot Raisiossa kuukausittain. Vuonna 2010 typpidioksidin tuntiarvot eivät ylittäneet ohjearvoa ($150 \mu\text{g}/\text{m}^3$). Raisiossa korkein tuntiarvo $114 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (76 % ohjearvosta) mitattiin tammikuussa ja alhaisimmat arvot $33 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (22 % ohjearvosta) kesäkuussa.

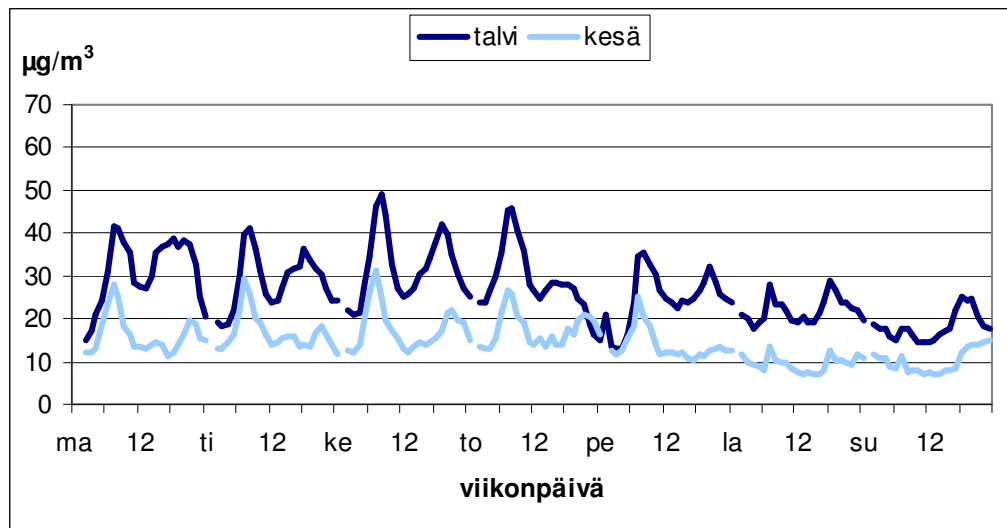

kk	2007	2008	2009	2010
	$\mu\text{g}/\text{m}^3$			
1	62	72	104	114
2	83	86	108	106
3	94	53	63	100
4	67	(86)	48	53
5	52	-	38	43
6	56	(53)	35	33
7	35	34	35	39
8	51	38	36	43
9	51	56	55	59
10	72	65	67	65
11	82	69	40	74
12	65	56	98	106

Kuva 35. Typpidioksidin ohjearvoon verrattavat tuntikeskiarvot Raisiossa vuosina 2007 - 2010. Mittaustuloksia ei ole esitetty toukokuulta 2008 laiteviasta johtuen. Huhti- ja kesäkuun 2008 mittausten ajalliset kattavuudet olivat vain 65 ja 60 %. Toukokuulta 2008 ei ole mittaustuloksia.

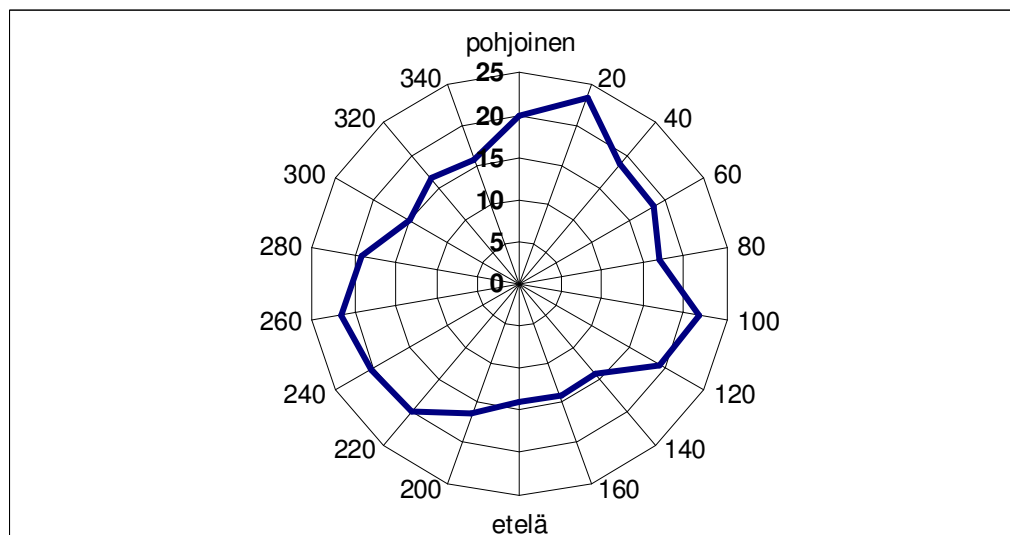
Pitoisuusjakauma viikonpäivittäin ja tuulensuunnittain

Kuvassa 36 on esitetty Raision typpidioksidipitoisuuden vaihtelut viikon eri ajankohtina kesällä (1.4.–30.9.) ja talvella (1.1.–31.3. ja 1.10.–31.12.) vuonna 2010. Lauantai ja sunnuntai erottuvat kesällä ja talvella selvästi arkipäivistä, mikä johtuu vähäisemmästä liikenteestä. Arkipäivisin pitoisuuksien vaihtelu seuraa liikenteen rytmiä, jolloin pitoisuudet ovat korkeimmillaan aamulla ja alhaisimmillaan aamuyöllä.

Kuva 36. Raision typpidioksidipitoisuuden vaihtelut viikon eri ajankohtina kesällä (1.4.–30.9.) ja talvella (1.1.–31.3. ja 1.10.–31.12.) vuonna 2010.

Kuvassa 37 on esitetty Raision typpidioksidin keskipitoisuus ($\mu\text{g}/\text{m}^3$) eri tuulen suunnilla vuonna 2010. Korkeimmat pitoisuudet mitattiin tuulen suunnan ollessa koillisesta, idästä tai lännestä.

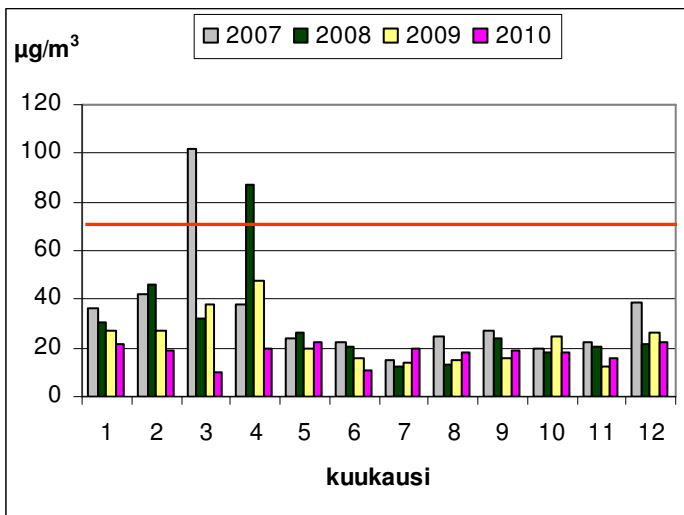

Kuva 37. Raision typpidioksidin keskipitoisuus ($\mu\text{g}/\text{m}^3$) eri tuulen suunnilla vuonna 2010.

8.2.2 RAISION HIUKKASPITOISUUDET

Raision keskustassa hengitettäviä hiukkasia (PM_{10}) mitattiin tehokeräysmenetelmällä vuodesta 1990 vuoden 1995 kesäkuuhun. Jatkuvatoiminen PM_{10} -esierottimella varustettu hiukkanalysointilaitteisto otettiin käyttöön helmikuun 1995 lopulla.

Hengitettävien hiukkasten vuosikeskiarvo oli vuonna 2010 Raisiossa $10 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Hengitettäville hiukkasille annettu vuorokausiohjearvo ei ylittynyt Raisiossa vuonna 2010. Korkeimmat pitoisuudet mitattiin touko- ja joulukuussa, jolloin pitoisuudet olivat $22 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (31 % ohjearvosta). Alhaisimmat vuorokausiarvot, $11 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (16 % ohjearvosta), mitattiin Raisiossa kesäkuussa. Kuvassa 38 on esitetty hengitettävien hiukkasten ohjearvoon verrattava vuorokausikeskiarvo Raision keskustassa kuukausittain vuosina 2007 - 2010.

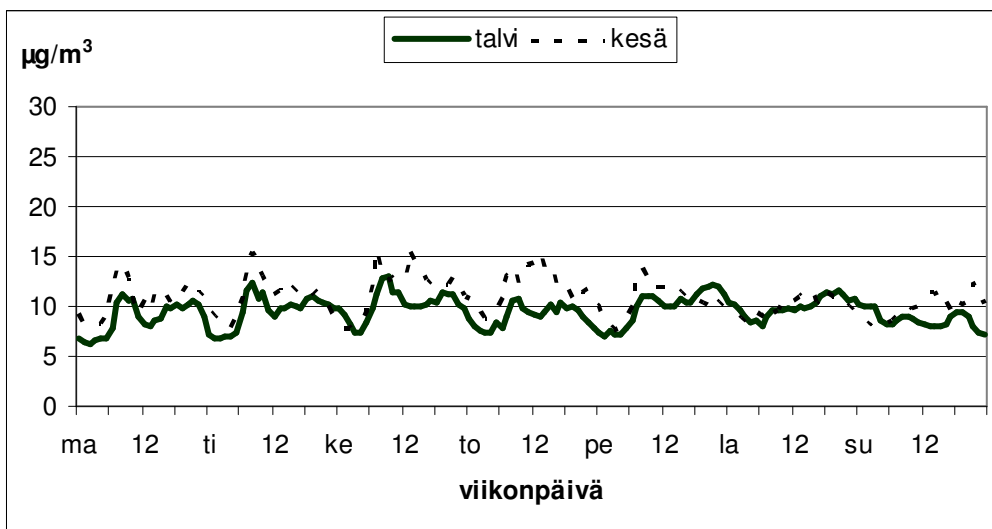

kk	2007	2008	2009	2010
1	36	31	27	21
2	42	46	27	19
3	102	32	38	10
4	38	87	48	20
5	24	27	20	22
6	22	21	16	11
7	15	12	14	20
8	25	13	15	18
9	27	24	16	19
10	20	18	25	18
11	22	21	13	16
12	39	21	26	22

Kuva 38. Hengitettävien hiukkasten ohjearvoon ($70 \mu\text{g}/\text{m}^3$) verrattavat vuorokausikeskiarvot Raisiossa vuosina 2007 - 2010.

Pitoisuusjakauma viikonpäivittäin

Kuvassa 39 on esitetty Raision hengitettävien hiukkasten pitoisuuden vaihtelut viikon eri ajankohtina kesällä (1.4.–30.9.) ja talvella (1.1.–31.3. ja 1.10.–31.12.) vuonna 2010. Tarkasteltaessa pitoisuuksia viikonpäivien ja kellonaikojen mukaan havaitaan, että pitoisuudet olivat alhaisimmillaan aamuöisin.

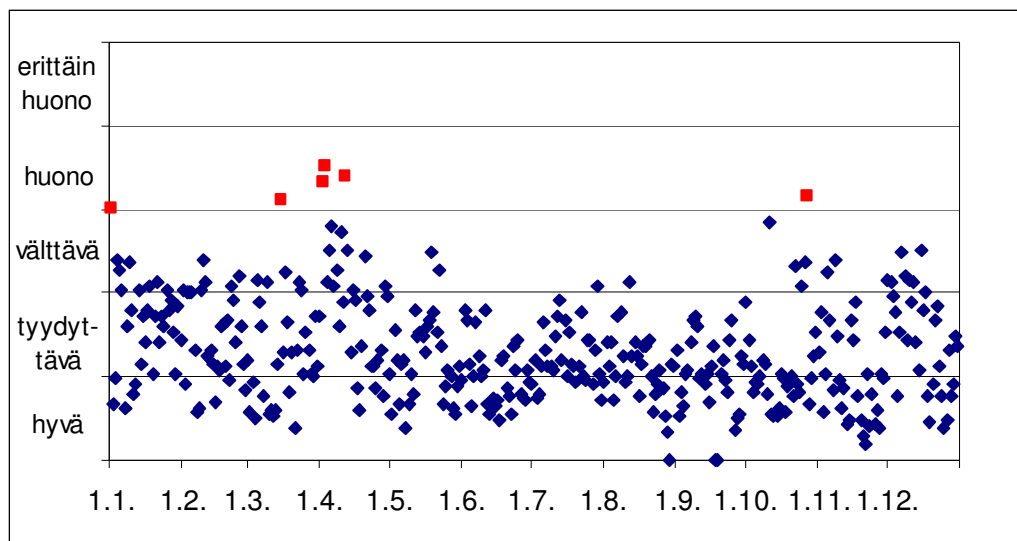
Kuva 39. Raision hengitettävien hiukkasten pitoisuuden vaihtelut viikon eri ajankohtina kesällä (1.4.–30.9.) ja talvella (1.1.–31.3. ja 1.10.–31.12.) vuonna 2010.

8.3 ILMANLAATU NAANTALISSA

Naantalin ilmanlaatuun vaikuttavat Naantalissa sijaitsevat energiantuotanto- ja teollisuuslaitokset. Osa Naantalin keskustan päästöistä on peräisin liikenteestä. Hengitettävien hiukkasten pitoisuudet ilmassa johtuvat pääosin tuulen ja liikenteen maasta nostaattamasta pölystä.

8.3.1 NAANTALIN ILMANLAATU INDEKSILLÄ KUVATTUNA

Naantalin ilmanlaatu oli indeksillä kuvattuna yleensä tyydyttävä (kuva 40). Ilmanlaatu luokiteltiin Naantalin keskustassa heikoimmillaan huonoksi. Huonoksi ilmanlaatu luokiteltiin kuutena vuorokautena. Huonon ilmanlaadun päivistä neljä aiheutui kohonneesta hengitettävien hiukkasten pitoisuudesta katupölyaikana, yksi ilotulitusrakettien aiheuttamasta hengitettävien hiukkasten pitoisuuden noususta ja yksi kohonneesta typpidioksidin pitoisuudesta.

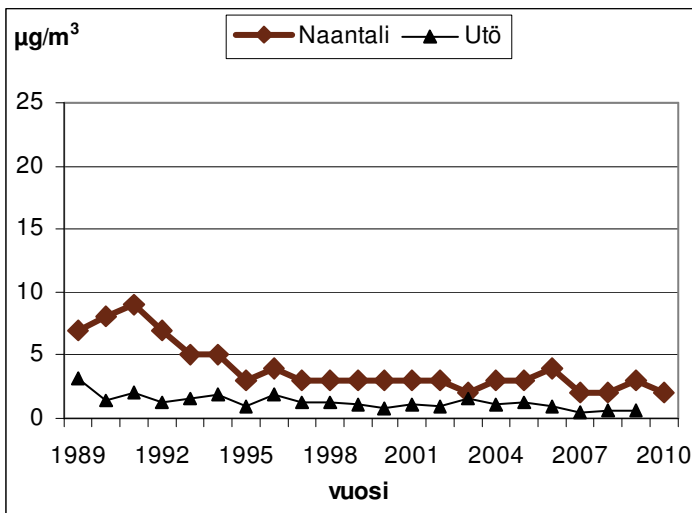
Kuva 40. Naantalin keskustan ilmanlaatu indeksillä kuvattuna vuonna 2010.

8.3.2 NAANTALIN RIKKIDIOKSIDIPITOISUUDET

Naantalissa suurimmat rikkidioksidin päästölähteet ovat Neste Oil Oyj:n Naantalin jalostamo ja Fortum Power and Heat Oy:n Naantalin voimalaitos, joiden osuus Turun seudun lupavelvollisten laitosten rikkidioksidipäästöistä oli vuonna 2010 noin 79 %. Naantalissa rikkidioksidipitoisuuksien alenemiseen on vaikuttanut lähinnä jalostamon ja voimalaitoksen päästöjen pienentyminen. Molemmilla laitoksilla on käytössä rikinpoistojärjestelmä.

Rikkidioksidin vuosikeskiarvojen kehitys Naantalissa sekä Utön tausta- asemalla vuosina 1989 - 2010 on esitetty kuvassa 41. Utön vuoden 2010 arvo ei ollut saatavilla. Vuonna 2010 vuosikeskiarvo oli Naantalissa $2 \mu\text{g}/\text{m}^3$.

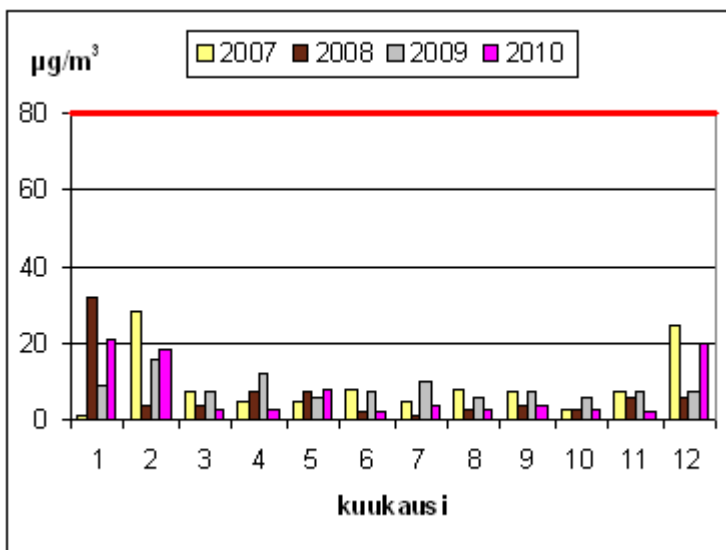

Naantali			
	µg/m ³		µg/m ³
1989	7	2000	3
1990	8	2001	3
1991	9	2002	3
1992	7	2003	2
1993	5	2004	3
1994	5	2005	3
1995	3	2006	4
1996	4	2007	2
1997	3	2008	2
1998	3	2009	3
1999	3	2010	2

Kuva 41. Rikkidioksidipitoisuuden vuosikeskiarvojen kehitys Naantalissa ja Utössä vuosina 1989 – 2010.

Naantalissa kuukausien toiseksi suurimmat vuorokausikeskiarvot vaihtelivat välillä 2 - 21 µg/m³ vuorokausiohjearvon ollessa 80 µg/m³ (kuva 42). Vuoden suurin ohjearvoon verrattava vuorokausiarvo (21 µg/m³ eli 26 % ohjearvosta) mitattiin tammi-kuussa.

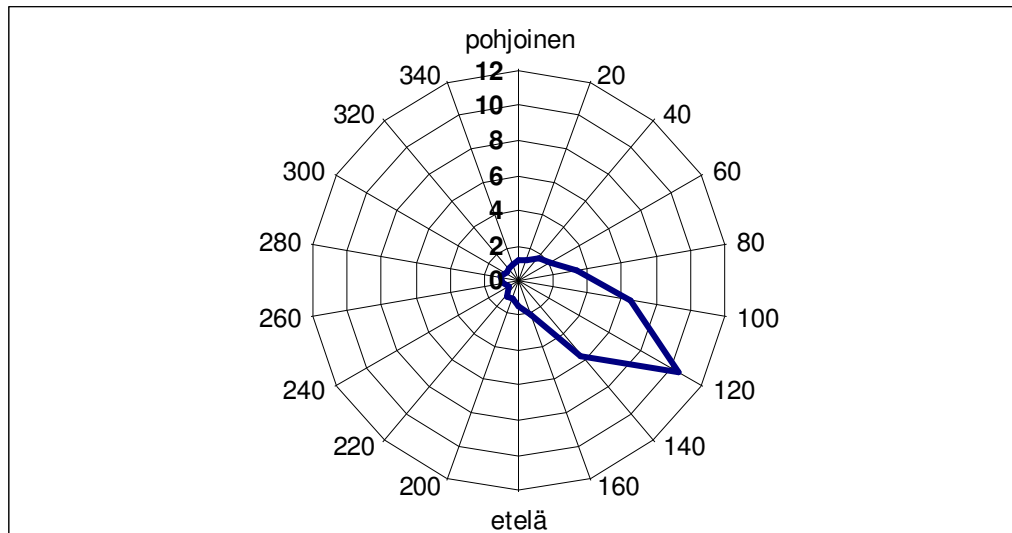
	2007	2008	2009	2010
kk				
		µg/m ³		
1	1	32	9	21
2	28	4	16	18
3	7	4	7	3
4	5	7	12	3
5	5	7	6	8
6	8	2	7	2
7	5	1	10	4
8	8	3	6	3
9	7	4	7	4
10	3	3	6	3
11	7	6	7	2
12	25	6	7	20

Kuva 42. Vuorokausiohjearvoon (80 µg/m³) verrattavat rikkidioksidipitoisuudet Naantalissa vuosina 2007 - 2010.

Korkein ohjearvoon (250 µg/m³) verrattava tunti-arvo mitattiin helmikuussa, jolloin pitoisuus oli 64 µg/m³ (26 % ohjearvosta).

Pitoisuusjakauma tuulensuunnittain

Kuvassa 43 on esitetty Naantalin rikkidioksidin keskipitoisuus eri tuulen suunnilla. Kuvasta havaitaan selvästi, että korkeimmat pitoisuudet on mitattu tuulen suunnan ollessa kaakosta.

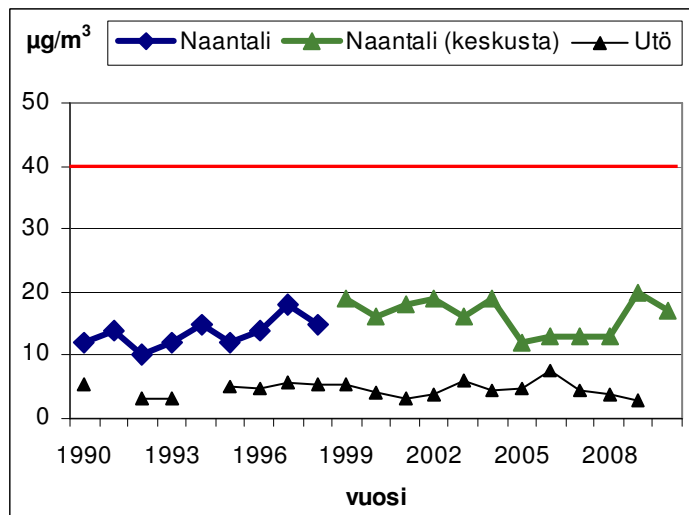

Kuva 43. Naantalin rikkidioksidin keskipitoisuus ($\mu\text{g}/\text{m}^3$) eri tuulen suunnilla vuonna 2010.

8.3.3 NAANTALIN TYPPIDIOKSIDIPITOISUUDET

Naantalin keskustan typen oksidien mittauspiste on perustettu lähinnä keskustan ilmanlaadun sekä Fortum Power and Heat Oy:n Naantalin voimalaitoksen päästöjen seurantaan.

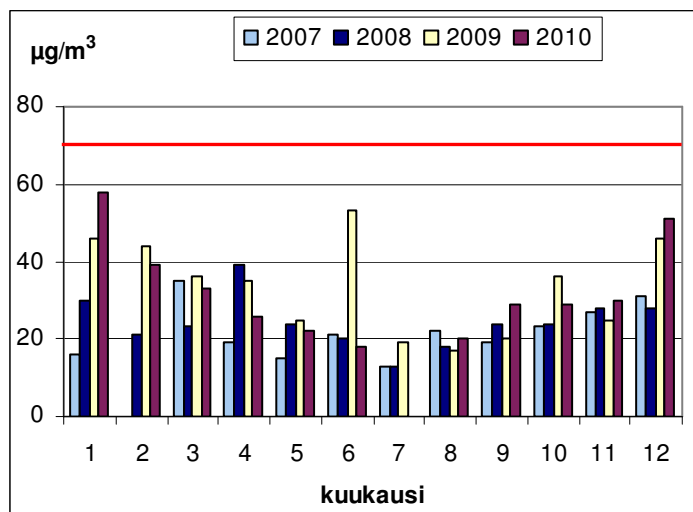
Typidioksidipitoisuuden vuosikeskiarvot Naantalin ja Utön mittausasemilla vuosina 1990 - 2010 on esitetty kuvassa 44. Utön vuoden 2010 arvo ei ollut saatavilla. Vuonna 2010 typidioksidin vuosikeskiarvo oli Naantalissa $17 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Vuoden 1999 alussa mittauspiste siirrettiin Karvetista Naantalin keskustaan.

Naantali		Naantali	
vuosi	$\mu\text{g}/\text{m}^3$	vuosi	$\mu\text{g}/\text{m}^3$
1990	12	2001	18
1991	14	2002	19
1992	10	2003	16
1993	12	2004	19
1994	15	2005	12
1995	12	2006	13
1996	14	2007	13
1997	18	2008	13
1998	15	2009	20
1999	19	2010	17
2000	16		

Kuva 44. Typidioksidipitoisuuden vuosikeskiarvot Naantalissa ja Utössä vuosina 1990 - 2010. Raja-arvo on $40 \mu\text{g}/\text{m}^3$.

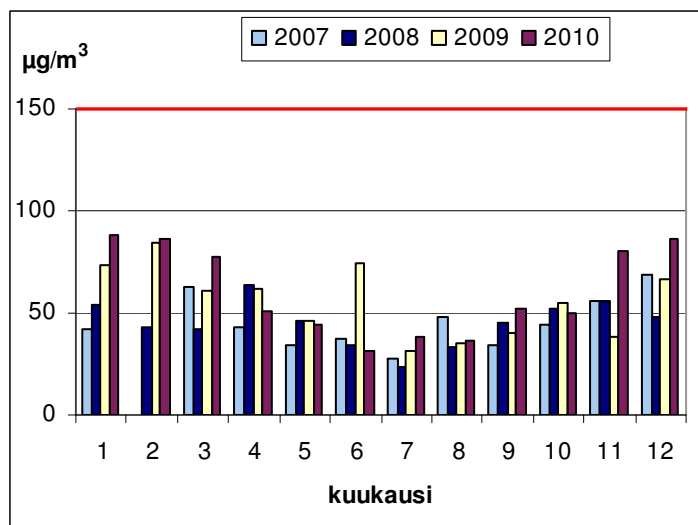
Kuvaan 45 on koottu kuukausittaiset typidioksidin ohjearvoon verrattavat vuorokausikeskiarvot Naantalin mittauspisteessä. Naantalissa korkein typidioksidin vuorokausiarvo mitattiin tammikuussa, jolloin pitoisuus oli $58 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (83 % ohjearvosta). Alhaisimmat typidioksidipitoisuudet mitattiin kesäkuussa pitoisuuden ollessa $18 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (26 % ohjearvosta).

	2007	2008	2009	2010
kk				
		µg/m ³		
1	16	30	46	58
2	-	21	44	39
3	35	23	36	33
4	19	39	35	26
5	15	24	25	22
6	21	20	53	18
7	13	13	19	(22)
8	22	18	17	20
9	19	24	20	29
10	23	24	36	29
11	27	28	25	30
12	31	28	46	51

Kuva 45. Typpidioksidipitoisuuden ohjearvoon verrattavat vuorokausikeskiarvot Naantalissa vuosina 2007 – 2010. Heinäkuussa 2010 mittausten ajallinen kattavuus oli vain 85 %.

Vuonna 2010 typpidioksidin tuntiarvot eivät ylittäneet ohjearvoja (kuva 46). Korkeimmat tuntiarvot mitattiin tammikuussa, jolloin pitoisuus oli 88 µg/m³ (59 % ohjearvosta). Alhaisimmat tuntiarvot mitattiin kesäkuussa, jolloin pitoisuudet olivat 31 µg/m³ (21 % ohjearvosta).

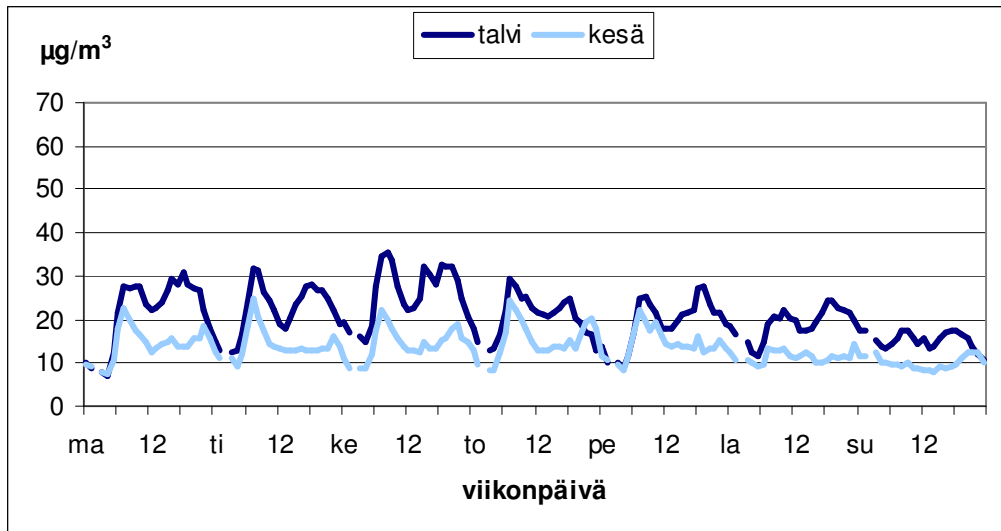

	2007	2008	2009	2010
kk				
		µg/m ³		
1	42	54	74	88
2	-	43	84	86
3	63	42	61	77
4	43	64	62	51
5	34	46	46	44
6	37	34	75	31
7	27	24	31	(38)
8	48	33	35	36
9	34	45	40	52
10	44	52	55	50
11	56	56	38	80
12	69	48	67	86

Kuva 46. Typpidioksidin ohjearvoon verrattavat tuntikeskiarvot Naantalissa vuosina 2007 - 2010. Heinäkuussa 2010 mittausten ajallinen kattavuus oli vain 85 %.

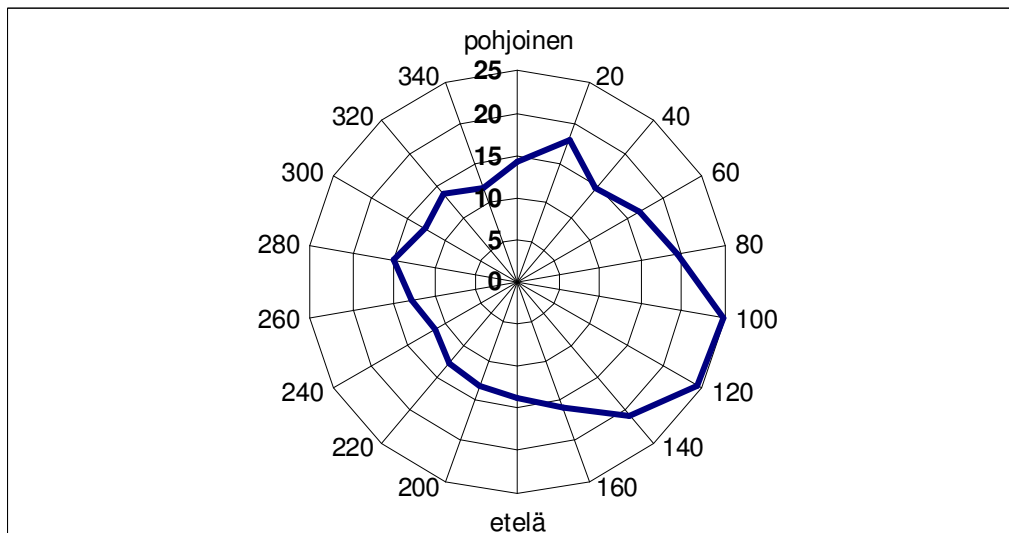
Pitoisuusjakauma viikonpäivittäin ja tuulensuunnittain

Kuvassa 47 on esitetty Naantalin typpidioksidipitoisuuden vaihtelut viikon eri ajankohdina kesällä (1.4.–30.9.) ja talvella (1.1.–31.3. ja 1.10.–31.12.) vuonna 2010. Tarkasteltaessa pitoisuuksia eri viikonpäivien välillä havaitaan niiden olevan alhaisemmat viikonloppuisin sekä kesällä että talvella. Arkipäivisin korkeimmat pitoisuudet Naantalissa ajoittuivat aamuun kello 6 – 11 ja iltapäivään kello 15 - 20. Pienimmillään pitoisuudet olivat aamuyöllä kello 2 - 5.

Kuva 47. Naantalin typpidioksidipitoisuuden vaihtelut viikon eri ajankohtina kesällä (1.4.–30.9.) ja talvella (1.1.–31.3. ja 1.10.–31.12.) vuonna 2010.

Naantalin korkeimmat typpidioksidin keskipitoisuudet mitattiin tuulen puhaltaessa idästä / kaakosta (kuva 48).

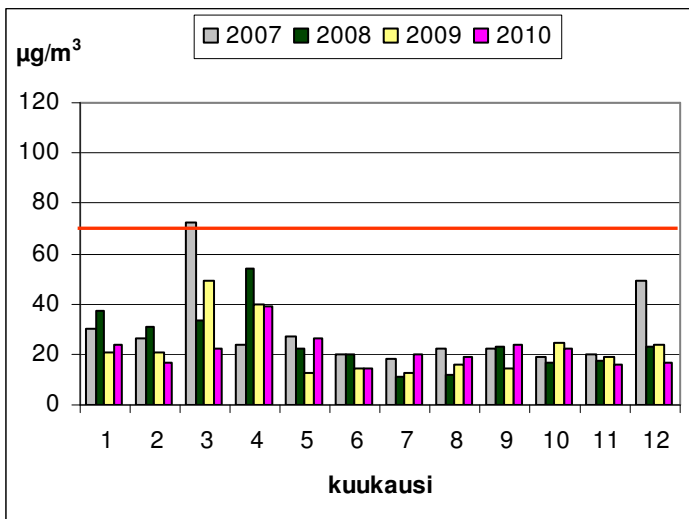

Kuva 48. Naantalin typpidioksidin keskipitoisuus ($\mu\text{g}/\text{m}^3$) eri tuulen suunnilla vuonna 2010.

8.3.4 NAANTALIN HIUKKASPITOISUUDET

Jatkuvatoimiset hengitettävien hiukkasten mittaukset aloitettiin Naantalissa joulukuussa 1996, jolloin ilmanlaadun mittauspiste sijaitsi Karvetissa.

Hengitettävien hiukkasten vuosikeskiarvo Naantalissa vuonna 2010 oli $11 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Hengitettäville hiukkasille annettu vuorokausiohjearvo ($70 \mu\text{g}/\text{m}^3$) ei ylittynyt Naantalissa vuonna 2010. Korkeimmat pitoisuudet mitattiin huhtikuussa, jolloin pitoisuus oli $39 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (56 % ohjearvosta). Alhaisimmat pitoisuudet mitattiin kesäkuussa, jolloin pitoisuus oli $14 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (20 % ohjearvosta). Kuvassa 49 on esitetty hengitettävien hiukkasten ohjearvoon verrattavat vuorokausikeskiarvot Naantalissa kuukausittain.

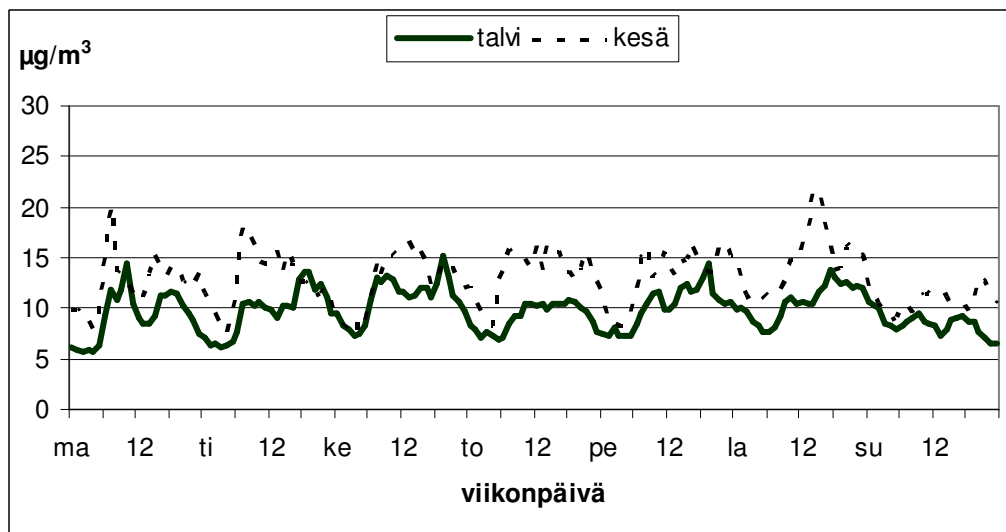

	2007	2008	2009	2010
kk	µg/m ³			
1	30	37	20	24
2	26	31	21	17
3	72	33	49	22
4	24	54	39	39
5	27	22	13	26
6	20	20	14	14
7	18	11	13	20
8	22	12	16	19
9	22	23	14	24
10	19	17	25	22
11	20	18	19	16
12	49	23	24	17

Kuva 49. Hengitettävien hiukkasten ohjearvoon (70 µg/m³) verrattavat vuorokausikeskiarvot Naantalissa vuosina 2007 - 2010.

Pitoisuusjakauma viikonpäivittäin

Kuvassa 50 on esitetty Naantalin hengitettävien hiukkasten pitoisuuksien vaihtelut viikon eri ajankohtina kesällä (1.4.–30.9.) ja talvella (1.1.–31.3. ja 1.10.–31.12.) vuonna 2010. Pitoisuuksia tarkasteltaessa voidaan niiden todeta nousevan liikennemäärien kasvun mukaan.

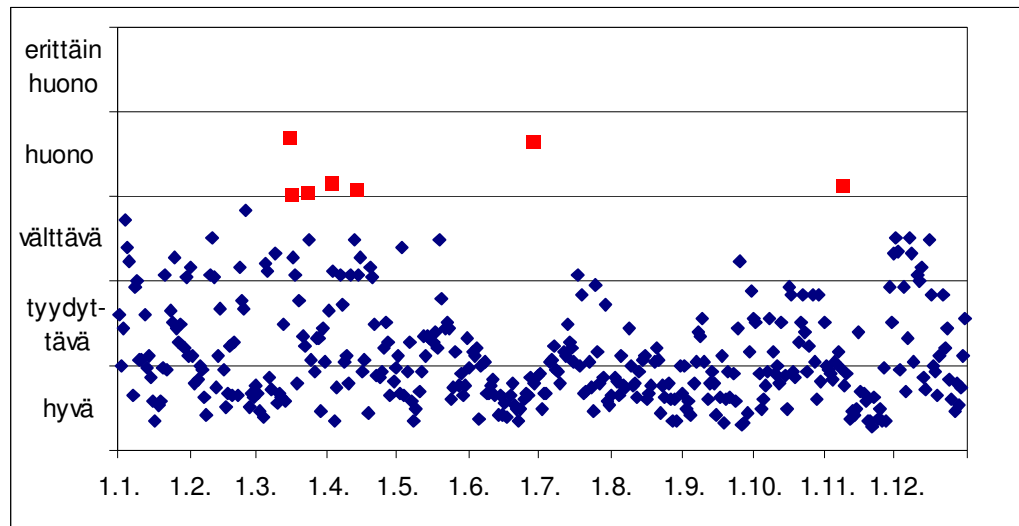
Kuva 50. Naantalin hengitettävien hiukkasten pitoisuuksien vaihtelut viikon eri ajankohtina kesällä (1.4.–30.9.) ja talvella (1.1.–31.3. ja 1.10.–31.12.) vuonna 2010.

8.4 ILMANLAATU KAARINASSA

Kaarinan ilmanlaatuun vaikuttavat lähinnä liikenteen typen oksidien päästöt. Kaarinas-
sa ei sijaitse merkittäviä rikkidioksidin päästölähteitä. Keväisin katupöly huonontaa
Kaarinan ilmanlaatua. Mittaukset nykyisellä paikalla aloitettiin maaliskuussa 2004.

8.4.1 KAARINAN ILMANLAATU INDEKSILLÄ KUVATTUNA

Kaarinan ilmanlaatu oli indeksillä kuvattuna yleensä hyvä (kuva 51). Huonoksi ilmanlaatu luokiteltiin Kaarinassa seitsemänä vuorokautena. Korkeimmat indeksin arvot aiheutuivat kohonneista hengitettävien hiukkasten pitoisuuksista lähinnä kevään katu-pölyaikana. Marraskuun huonon ilmanlaadun päivään on vaikuttanut maanpintainversio.

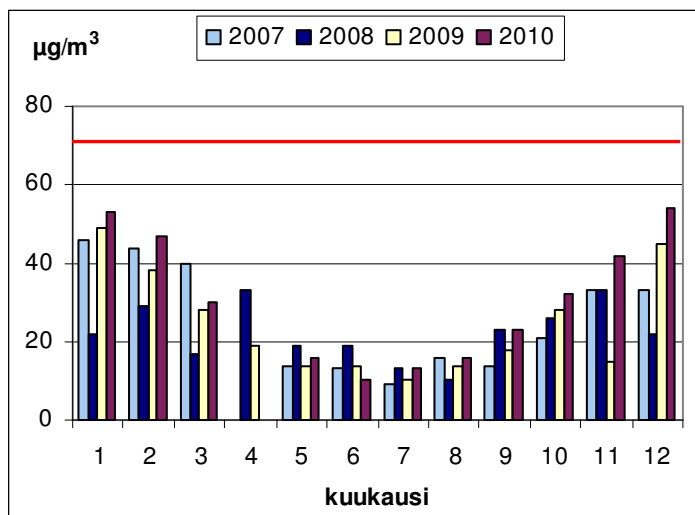

Kuva 51. Kaarinan ilmanlaatu indeksillä kuvattuna vuonna 2010.

8.4.2 KAARINAN TYPPIDIOKSIDIPITOISUUDET

Typpidioksidipitoisuuden vuosikeskiarvo Kaarinassa vuonna 2010 oli $13 \mu\text{g}/\text{m}^3$, vuonna 2009 $12 \mu\text{g}/\text{m}^3$, vuonna 2008 $10 \mu\text{g}/\text{m}^3$, vuonna 2007 $11 \mu\text{g}/\text{m}^3$, vuonna 2006 $12 \mu\text{g}/\text{m}^3$ ja vuonna 2005 $10 \mu\text{g}/\text{m}^3$.

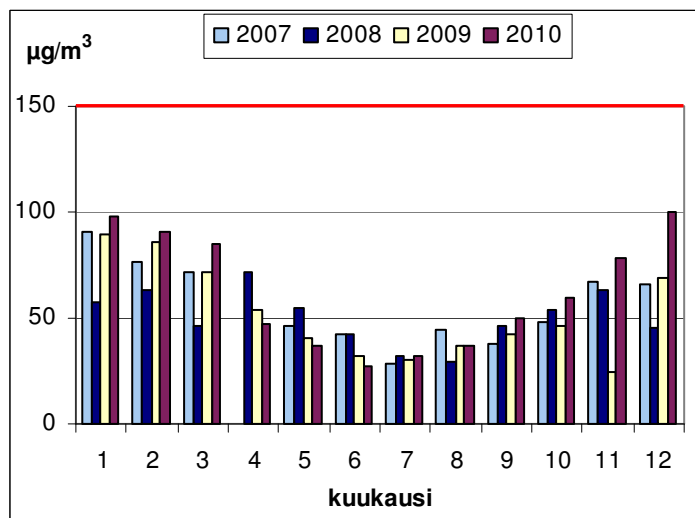
Kuvaan 52 on koottu kuukausittaiset typpidioksidin ohjearvoon verrattavat vuorokausikeskiarvot Kaarinan mittauspisteessä. Ohjearvopitoisuus ($70 \mu\text{g}/\text{m}^3$) ei ylittynyt vuonna 2010. Korkeimmat pitoisuudet mitattiin joulukuussa, jolloin pitoisuus oli $54 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (77 % ohjearvosta). Alhaisimmat pitoisuudet ($10 \mu\text{g}/\text{m}^3$, 14 % ohjearvosta) mitattiin kesäkuussa.

	2007	2008	2009	2010
kk	µg/m ³			
1	46	22	49	53
2	44	29	38	47
3	40	17	28	30
4	-	33	19	(20)
5	14	19	14	16
6	13	19	14	10
7	9	13	10	13
8	16	10	14	16
9	14	23	18	23
10	21	26	28	32
11	33	33	15	42
12	33	22	45	54

Kuva 52. Typpidioksidipitoisuuden ohjearvoon verrattavat vuorokausikeskiarvot Kaarinassa vuosina 2007 - 2010. Huhtikuussa 2010 tulosten ajallinen kattavuus oli vain 78 %.

Vuonna 2010 typpidioksidin tuntiarvot eivät ylittäneet ohjearvoa (150 µg/m³) (kuva 53). Kaarinassa korkein tuntiarvo 100 µg/m³ (67 % ohjearvosta) mitattiin joulukuussa ja matalin 27 µg/m³ (18 % ohjearvosta) kesäkuussa.

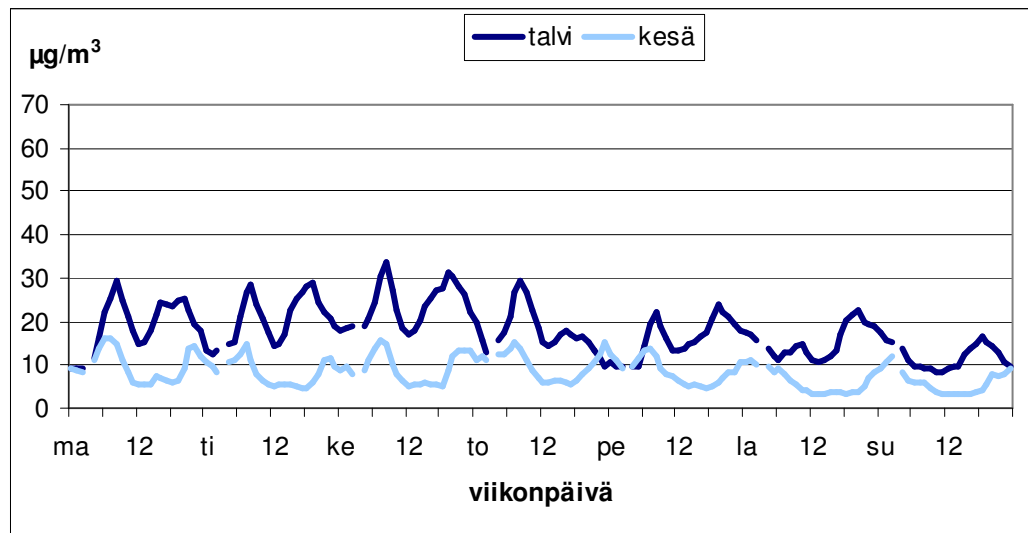

	2007	2008	2009	2010
kk	µg/m ³			
1	91	58	90	98
2	76	63	86	91
3	72	46	72	85
4	-	72	54	(47)
5	46	55	41	37
6	42	42	32	27
7	28	32	30	32
8	44	29	37	37
9	38	46	42	50
10	48	54	46	59
11	67	63	25	78
12	66	45	69	100

Kuva 53. Typpidioksidin ohjearvoon verrattavat tuntikeskiarvot Kaarinassa vuosina 2007 - 2010. Huhtikuussa 2010 tulosten ajallinen kattavuus oli vain 78 %.

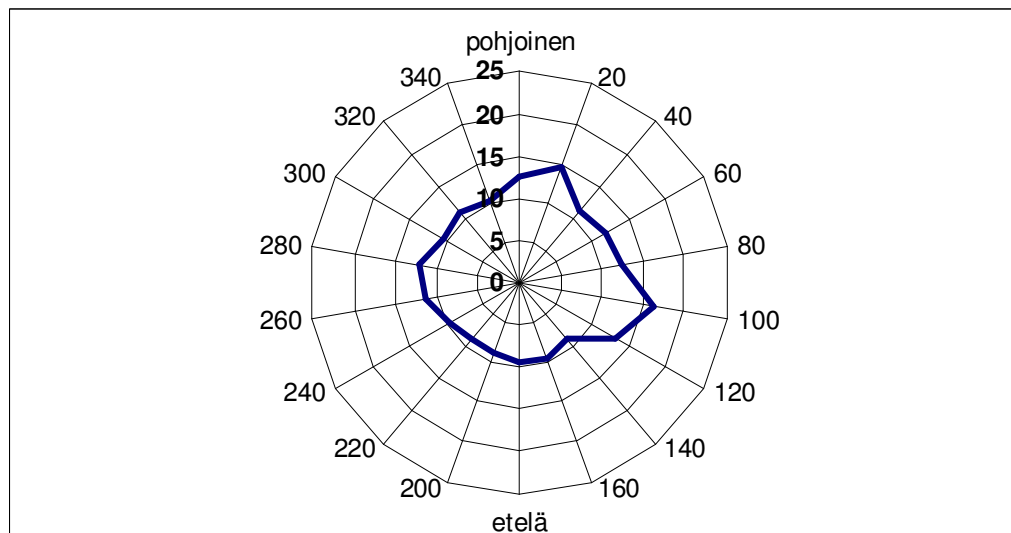
Pitoisuusjakauma viikonpäivittäin ja tuulensuunnittain

Kuvassa 54 on esitetty Kaarinan typpidioksidipitoisuuden vaihtelut viikon eri ajankohdina kesällä (1.4.-30.9.) ja talvella (1.1.-31.3. ja 1.10.-31.12.) vuonna 2010. Arkisin etenkin talvella pitoisuudet kasvavat aamulla aamuruuhkan aikaan.

Kuva 54. Kaarinan typpidioksidipitoisuuden vaihtelut viikon eri ajankohtina kesällä (1.4.–30.9.) ja talvella (1.1.–31.3. ja 1.10.–31.12.) vuonna 2010.

Kaarinan korkeimmat typpidioksidin keskipitoisuudet mitattiin tuulen puhaltaessa idästä (kuva 55).

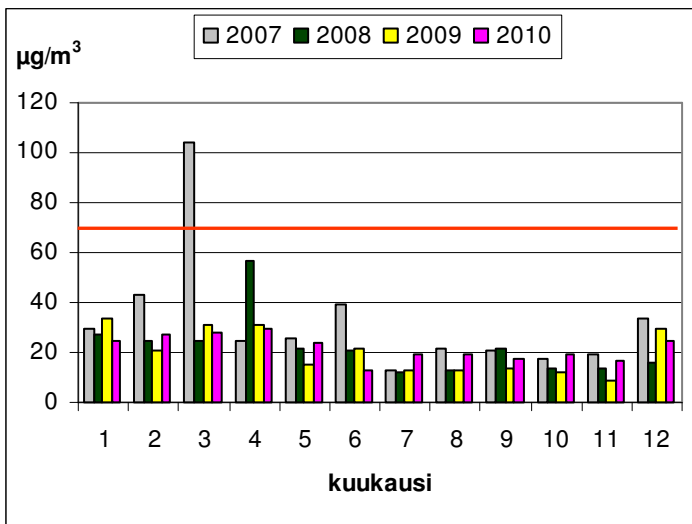
Kuva 55. Kaarinan typpidioksidin keskipitoisuus ($\mu\text{g}/\text{m}^3$) eri tuulen suunnilla vuonna 2010.

8.4.3 KAARINAN HIUKKASPITOISUUDET

Kaarinan keskustassa hengitettäviä hiukkasia mitataan jatkuvatoimisella PM_{10} -esierottimella varustetulla hiukkasanalysaattorilla.

Hengitettävien hiukkasten vuosikeskiarvo vuonna 2010 oli $10 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Kaarinan mittauspisteellä hengitettävien hiukkasten pitoisuudet eivät ylittäneet ohjearvoa vuonna 2010 (kuva 56). Korkeimmat pitoisuudet mitattiin huhtikuussa, jolloin pitoisuus oli $30 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (43 % ohjearvosta). Pienin vuorokausiarvo, $13 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (19 % ohjearvosta), mitattiin kesäkuussa.

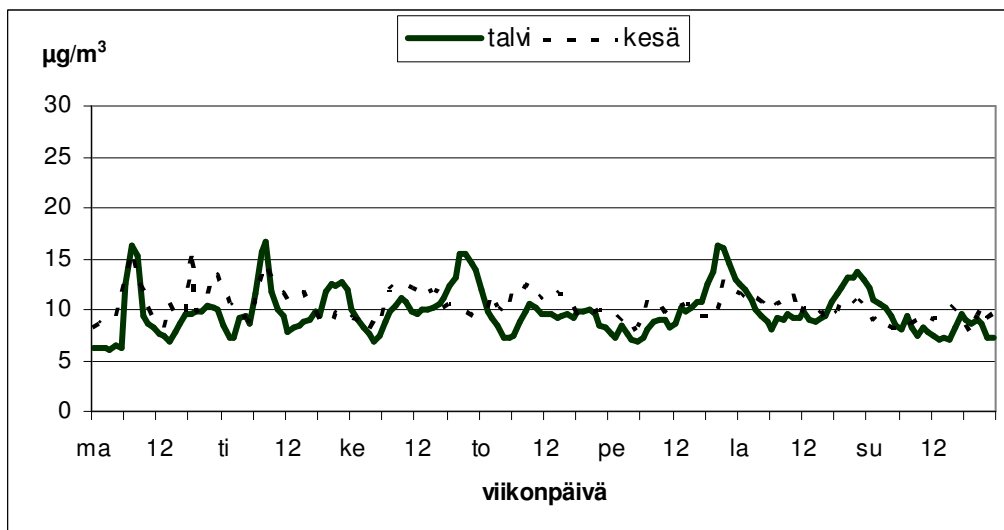

	2007	2008	2009	2010
kk	µg/m ³			
1	30	27	34	25
2	43	25	21	27
3	104	25	31	28
4	25	57	31	30
5	26	22	15	24
6	39	21	22	13
7	13	12	13	19
8	22	13	13	19
9	21	22	14	18
10	18	14	12	19
11	19	14	9	17
12	34	16	30	25

Kuva 56. Hengitettävien hiukkasten ohjearvoon (70 µg/m³) verrattavat vuorokausikeskiarvot Kaarinassa vuosina 2007 - 2010.

Pitoisuusjakauma viikonpäivittäin

Kuvassa 57 on esitetty Kaarinan hengitettävien hiukkasten pitoisuuksien vaihtelut viikon eri ajankohtina kesällä (1.4.–30.9.) ja talvella (1.1.–31.3. ja 1.10.–31.12.) vuonna 2010.

Kuva 57. Kaarinan hengitettävien hiukkasten pitoisuuksien vaihtelut viikon eri ajankohtina kesällä (1.4.–30.9.) ja talvella (1.1.–31.3. ja 1.10.–31.12.) vuonna 2010.

9 ILMANSAASTEIDEN VAIKUTUKSIA

9.1 VAIKUTUKSET IHMISTEN TERVEYTEEN

9.1.1 YLEISTÄ

Suomessa ja muissa kehittyneissä maissa ympäristön terveysvaikutukset ovat vähäisempiä kuin monet muut riskitekijät, kuten tupakka, korkea verenpaine, alkoholi, kolesterolit, ylipaino jne. Ilman epäpuhtaudet on kuitenkin todettu suurimmaksi ympäristöperäisten kuolemien aiheuttajaksi. (Jantunen *et al.*, 2005). Vaikka ilmansaaste-episodioiden aikana kuolleiden ihmisten terveydentila on yleensä ollut jo entuudestaan heikko, nämä tapaukset ovat saaneet osakseen paljon huomiota. Kuolleisuudesta ja sairaalakäynneistä on saatavilla tarkkoja tietoja, joten siitäkin syystä vakavimmat seuraukset ovat korostuneet tutkimuksissa. Kansanterveyden kannalta merkittävämpiä ovat kuitenkin lukuisat lievemmät oireet, sillä niistä kärsii huomattavan suuri joukko ihmisiä. (WHO, 2006)

Yksilöiden herkkyys ilmansaasteille vaihtelee. Niin sanotut herkäät väestöryhmät saavat oireita ja heidän toimintakykynsä heikentyy jo paljon pienemmistä ilmansaaste-epidemioiden kuin terveiden henkilöiden. (HSY, 2009) Herkkiä ihmisryhmiä ovat vanhukset, allergia- ja astmaoireista kärsivät sekä muille myrkyllisille materiaaleille altistuneet (WHO, 2004). Erityisen herkkiä ilmansaasteiden vaikutuksille ovat myös sikiöt ja pienet lapset. Vastasyntyneellä keuhkojen tilavuus on pienempi kuin aikuisella, mutta keuhkorakkuloiden pinta-ala suhteessa painoon on suurempi. Ensimmäisten kolmen elinvuoden aikana lapsi myös hengittää tiheämmin kuin aikuiset. Painoon suhteutettuna hengitysilman määrä, ja samalla altistuminen saasteille, on siten huomattavasti suurempi kuin aikuisilla. Oireetkin ovat lapsilla pahempia, sillä esimerkiksi samansuuruisen turvotuksen hengitysteissä vaikuttaa pienemmissä tiehyissä voimakkaammin. (Korhonen, 2007). Ilmansaasteilla on osuutta hengitystieallergian oireiden pahenemiseen ja mahdollisesti myös allergian synnyssä. Ilmansaasteet voivat lisätä siitepölyn aiheuttamaa oireilua. Siitepölyhiukkanen yhdessä saastehiukkasen kanssa muodostaa hiukkasen, jonka kyky ärsyttää ja mahdollisesti myös herkistää on suurempi. (Haahela, 2009)

Saasterasitus heikentää ja vaurioittaa limakalvojen suoja mekanismeja, jolloin virukset ja bakteerit aiheuttavat infektioita, koska saasteiden heikentämä limakalvopuolustus ei kykene eliminoimaan taudinaiheuttajaa. Tällä mekanismilla ilmansaasteet voivat lisätä hengitysteiden tulehdustauteja pahoin saastuneilla alueilla. Kaikki ilmansaasteet mutta erityisesti pienhiukkaset, typen oksidit ja otsoni voivat vaurioittaa limakalvon pintarakennetta, epiteeliä, minkä seurauksena hengitysteihin joutuvat allergeenit pääsevät helpommin kosketuksiin limakalvon immunologisen järjestelmän kanssa. (Haahela, 2009)

Vaikka elimistöön imeytyvien aineiden annoksen ja riskin kannalta hengitysilma on harvoin ratkaisevassa asemassa, joillekin kemikaaleille, kuten häkä, typpidioksidi ja otsoni, altistutaan pelkästään hengitysteiden kautta. Myös vaikutus voi kohdistua suoraan hengityselimiin hajuna, ärsytyksenä tai vakavampina haittoina, kuten keuhkosyöpänä. Nimenomaan hengityselimien kautta tuleva vaikutus voi olla erityisen haitallinen, kuten hengitettyjen pienhiukkasten vaikutus sydämeen. (Jantunen *et al.*, 2005). Euroopan Unionin julkistaman arvion mukaan pienhiukkaset aiheuttavat Euroopassa vuosittain jopa 350 000 ennenaikaista kuolemaa (COM, 2005). Suomessa vastaavaksi määräksi on arvioitu 1 300. Tutkimukset ovat osoittaneet, että ilmansaasteiden haittavaikutukset ovat suoraan verrannollisia altistukseen. Se tarkoittaa myös, ettei voida määrittellä sellaisia kynnyksiarvoja, joita alhaisemmilla pitoisuuksilla terveysvaikutuksia ei olisi. (WHO, 2006)

Ilmansaasteiden haittavaikutuksia on pyritty arvottamaan taloudellisessakin mielessä. Holland ja Watkiss (2002) ovat arvioineet tutkimuksessaan asukasluvultaan 100 000 asukkaan kaupungissa $PM_{2,5}$:n haitaksi 33 000 €/t ja rikkidioksidin 6 000 €/t. Kaupunkikoon kasvaessa kustannukset eivät kasva lineaarisesti, vaan hitaammin. Pienhiukkasten terveysvaikutusten hinnaksi on EU:n alueella arvioitu 268–781 miljardia euroa. Suomessa vaikutusten hinnan on arvioitu olevan 1–3 miljardia euroa (Tekniikka ja Talous, 2005).

Suomessa eniten terveydellisiä haittoja aiheutuu todennäköisesti pitkäaikaisesta altistumisesta liikenteen ja puun pienpolton pienhiukkasille (Salonen ja Pennanen, 2006). Kansanterveyslaitoksen ja Kuopion yliopiston yhteistyönä tekemän tutkimuksen tulokset osoittivat, että esimerkiksi pääkaupunkiseudun tieliikenteen päästöt aiheuttavat noin 30 ennenaikaista kuolemantapausta alueella ja alentavat odotettavissa olevaa elinikää keskimäärin noin 0,5 kk (Tainio *et al.*, 2007). Pääkaupunkiseudulla onkin laadittu vuosille 2008 – 2016 ilmansuojelun toimintaohjelma, jolla tähän ongelmaan puututaan. Toimenpiteitä ovat muun muassa joukkoliikenteen kehittäminen sekä jalankulun ja pyöräilyn edistäminen. Suomen muilla suurimmilla kaupunkiseuduilla sitä vastoin joukkoliikenteen mahdollisuudet ovat koko ajan heikentyneet (Ympäristön tila 2008): vaikka muutamien kasvukeskusten ydinalueilla on onnistuttu tiivistämään yhdyskuntarakennetta, niiden reunamille syntyy väljiä taajama-alueita ja haja-asutus lisääntyy. "Uusiin taloihin muuttavat asukkaat hyötyvät vähemmistä liikenteen riskeistä ja saasteista samalla kun he itse lisäävät liikenteen kokonaismäärää ja aiheuttavat lähempänä keskustaa asuvien lähiympäristöön enemmän liikennettä, saasteita ja kasvavan onnettomuusriskin." (Kuoppa, 2007)

Viime aikoina on tutkittu paljon myös meriliikenteen vaikutusta terveyteen, sillä erityisesti rannikkoseuduilla merkittävä osa ilmansaasteista on peräisin laivaliikenteestä. Meriliikenteen hiukkaspäästöjen on arvioitu aiheuttavan maailmanlaajuisesti vuosittain noin 60 000 syöpäkuolemaa, pääasiassa Euroopan sekä Itä- ja Etelä-Aasian rannikoilla (Corbett *et al.*, 2007). Kuolleisuuden on arvioitu kasvavan merikuljetusten lisääntymisen myötä jopa 40 prosentilla vuoteen 2012 mennessä – arvio on tosin tehty ennen talouden taantumaa. Typenoksidipäästöistä noin 15 % on peräisin laivoilta.

Kaasumaisista epäpuhtauksista haitallisina on tämänhetkisen tiedon mukaan otsoni. Sen on osoitettu aiheuttavan epidemiologisesti mitattavan kuolleisuuden lisääntymisen, vaikkakin vain murto-osan pienhiukkasten aiheuttamaan kuolleisuuteen verrattuna (COM, 2005). Sisätiloissa myös häkäpitoisuus voi kaikenlaisen epätäydellisen palamisen seurauksena helposti nousta vaaralliselle tasolle, ja häkä aiheuttaa yhä alkoholin jälkeen eniten akuutteja myrkytyskuolemia Euroopassa ja Suomessa (Salonen *et al.*, 2007). Ulkoilmassa esiintyvä häkä on kuitenkin terveydelle vaarallinen ainoastaan poikkeuksellisissa olosuhteissa (syvissä katukuiluissa, liikennetunneleissa). Katalysaattoriautojen yleistymisen myötä häkäpitoisuudet ovat jatkuvasti pienentyneet. Myös rikkidioksidin merkitys on vähentynyt pitoisuuksien pienenemisen myötä. Typpidioksidin suhteellista terveysmerkitystä taas on pidetty aiemmin huomattavana, mutta sitä on ollut vaikea osoittaa ulkoilmassa yleensä vallitsevilla pitoisuuksilla. Typen oksidit toimivat kuitenkin alailmakehän otsoninmuodostuksen moottorina, ja Suomen oloissa tehokkain keino alentaa otsonipitoisuuksia on typen oksidien päästöjen vähentäminen (Tarvainen, 2008).

9.1.2 HIUKKASTEN VAIKUTUKSET

Yhdyskuntailman epäpuhtauksien aiheuttamat laajamittaisimmat ja vakavimmat haitat (mm. lisääntynyt päivittäinen kuolleisuus, lisääntyneet hengitys- ja sydänsairaiden oireet, lääkkeiden käyttö ja sairaalaan otot, lyhentynyt elinikä) liittyvät nimenomaan pienhiukkasiin. Näille vaikutuksille herkimpiä väestöryhmiä ovat hengityselin- ja sydänsairaat sekä lapset. (Jokiniemi *et al.*, 2000)

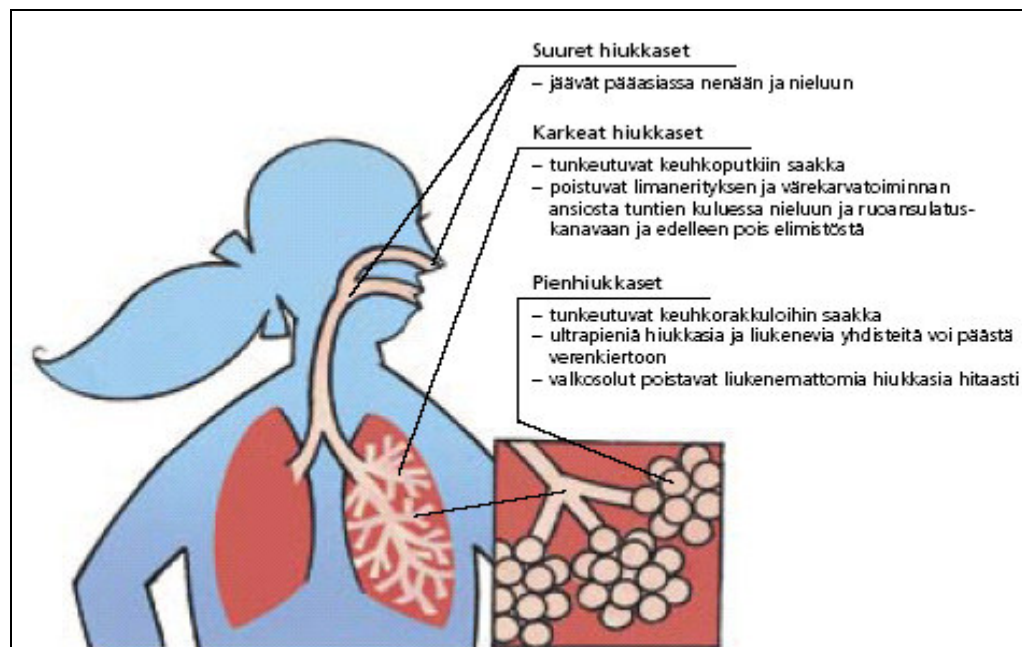
WHO:n asiantuntijaryhmä on todennut, että kaupunki-ilman hengitettävien hiukkasten (PM_{10}) vuorokausipitoisuudella on yhteys päivittäiseen kuolleisuuteen ja väestössä

päivittäin ilmeneviin oireisiin, sairastavuuteen ja keuhkofunktioihin. Jo suhteellisen pieninä pidettyjen PM₁₀-vuorokausipitoisuuksien (50 - 100 µg/m³) on arvioitu lisäävän päivittäistä kuolleisuutta 5 - 10 prosentilla, hengityselinsairauksista johtuvia sairaaläkäyntejä 10 - 20 prosentilla, astmaattikkojen kohtauksia 25 - 50 prosentilla ja astmaattikkojen kohtauslääkkeiden käyttöä 35 - 70 prosentilla. (Salonen, 1996). Kolmen suuren amerikkalaistutkimuksen mukaan PM_{2,5}-pitoisuuden 10 µg/m³:n nousu lisäsi kuolleisuutta 7 - 13 %. Eurooppalaisessa tutkimuksessa havaittiin, että jokainen vastaava liikenneperäinen PM_{2,5}-pitoisuuden nousu lisäsi päivittäistä kuolleisuuden riskiä 3,4 % ja kivihiiliperäinen 1,1 %. Liikenteen hiukkaset olivat voimakkaammin yhteydessä sydänperäisiin kuolemiin ja kivihiilestä lähtöisin olevat hiukkaset hengityselinperäisiin kuolemiin. (YTV, 2003)

Kuvassa 58 on esitetty havainnollisesti hiukkasten pääsyä elimistöön. Niiden vaikutukset riippuvat alkuperästä, koostumuksesta ja hiukkaskoosta. Haitallisimpia ovat epätydellisestä palamisesta syntyvät hiukkaset. Merkittäviä lyhytaikaisia altistumisia ja haittoja aiheutuu metsä-, maasto- ja kulotussavujen kaukokulkeutumisista. Keväinen katupöly taas altistaa lyhytaikaisesti karkeille hengitettävillä hiukkasilla, joiden seurauksena syntyy suuri määrä lieviä terveydellisiä haittoja. (Salonen ja Pennanen, 2006)

Pienhiukkaset voivat aktivoida solun sisäisiä toimintoja sääteleviä valkuaisaineita ns. oksidatiivisen stressin välityksellä: "Oksidatiivinen stressi tulehduttaa keuhkoputkia ja keuhkorakkuloita. Ilmiö pahentaa olennaisesti astmaa, keuhkohtaumatautia ja sydänsairauksia, kuten sepelvaltimotautia ja sydämen vajaatoimintaa. Tulehdus ahtauttaa hengitysteitä, heikentää kaasujen vaihtoa, tuottaa haitallisia autonomisia refleksejä ja lisää veren hyytymistä." (Salonen ja Pennanen, 2006)

Ultrapienet hiukkaset ovat toksikologisten tutkimusten mukaan aktiivisempia kuin massaltaan sama määrä isompia hiukkasia (Pekkanen, 2004). Kiinteät ultrapienet hiukkaset ja niiden yhdisteet tulehduttavat suoraan verisuonten seinämiä. Näin ne lisäävät verisuonten kalkkeutumista ja ahtautumista. Ahtaumaplaakit voivat repeytyä, mikä johtaa sydän- ja aivoinfarkteihin. (Salonen ja Pennanen, 2006)

Kuva 58. Hiukkasten pääsy elimistöön (Hengitysliitto, 2004).

9.1.3 OTSONIN VAIKUTUKSET

Otsoni on ns. "syvä" ärsyttävä. Se ei ole niin vesiliukoinen kuin rikkidioksidi, minkä vuoksi se ei jää nenän ja ylähengitysteiden limakalvoihin, vaan menee keuhkojen al-

veoleihin saakka ja aiheuttaa turpoamista ja pienimpien keuhkoputken haarojen vaurioitumista. Se vaurioittaa myös keuhkojen fagosytoivia soluja ja syöttösoluja, mikä edelleen pahentaa seinämävauriota. Otsoni herkistää hengitysteitä bakteeri- ja virusinfektioille sekä allergeenien vaikutuksille. Otsoni on yhteydessä myös välittömään hengitystiesairastuvuuteen, ja sitä pidetään nykyään hiukkasten ohella tärkeimpänä yhdyskuntailman terveysriskinä. (Koulu ja Tuomisto, 1996)

Otsonin ihmiselle aiheuttamat haitat riippuvat sen pitoisuudesta, altistuksen kestosta, fyysisen rasituksen voimakkuudesta altistuksen aikana ja altistuvan henkilön terveydentilasta. Osa oireista aiheutuu muista otsonin kanssa samanaikaisesti esiintyvistä ilmansaasteista. Haitallisia ovat sekä lyhytaikaiset suuret ilman otsonipitoisuudet, että pitkään jatkuva altistuminen normaalia korkeammille otsonipitoisuuksille. Herkkyys otsonille vaihtelee ja arvioidaan, että noin kymmenen prosenttia ihmisistä on sille erityisen herkkiä. (Tarvainen, 2008)

Euroopan Unionin arvion mukaan otsoni aiheuttaa Euroopassa vuosittain yli 20 000 ennenaikaista kuolemaa ja 14 000 sairaalakäyntiä (COM, 2005). Tyypillisiä otsonin aiheuttamia lievempiä oireita ovat silmien, nenän ja kurkun limakalvojen ärsytys. Hengityselinsairailta voivat myös yskä ja hengenahdistus lisääntyä ja toimintakyky heikentyä. Otsoni voi pahentaa siitepölyn aiheuttamia allergiaoireita. (Ilmatieteen laitos, 2002). Otsonipitoisuus on korkeimmillaan kevään ja kesän aurinkoisina päivinä, jolloin se saattaa aiheuttaa oireita paljon ulkona oleville lapsille. Kaupunki-ilman otsonipitoisuus on ollut yhteydessä mm. astmalasten sairaalahoitoihin; pitkäaikaisesti kohonneeseen otsonipitoisuuteen taas on yhdistetty lasten keuhkojen hidastunut kasvu. (Salonen *et al.*, 2007)

9.1.4 RIKKIDIOKSIDIN VAIKUTUKSET

Rikkidioksidi ja rikkihappo vaikuttavat hengitysteissä ärsyttävästi, aiheuttavat tulehdusreaktioita ilman infektiotakin sekä keuhkoputkien supistumista. Astmaattiset henkilöt ovat erityisen herkkiä. Koska rikkidioksidi on varsin vesiliukoista, suuri osa siitä jää ylähengitysteiden kosteisiin limakalvoihin. Kuitenkin osa pääsee keuhkorakkuloihin saakka ja aiheuttaa kudოსvaurioita. Hiukkaset voimistavat rikkidioksidin vaikutuksia voimakkaasti, koska ne katalysoivat paljon voimakkaammin ärsyttävän rikkihapon syntyä. (Koulu ja Tuomisto, 1996)

Ulkoilmassa oleva rikkidioksidi on pääosin peräisin energiantuotannosta. Rikkidioksidipäästöt ovat laskeneet huomattavasti viime vuosikymmenten aikana puhtaampien polttoaineiden ja paremman puhdistustekniikan myötä. Joillain teollisuuspaikkakunnilla ongelmia saattaa edelleen esiintyä etenkin teollisuusprosessien häiriötilanteissa. (Hengitysliitto, 2008)

9.1.5 TYPPIDIOKSIDIN VAIKUTUKSET

Ulkoilmassa typpidioksidi esiintyy aina yhdessä muiden saasteiden kanssa ja se toimii yhdyskuntailmassa ensisijaisesti liikenteen tuottamien ilman saasteiden indikaattorina (Salonen *et al.*, 2007). Nykytietämyksen mukaan typpidioksidin merkitys itsenäisenä riskinä ei edes pääkaupunkiseudulla ole kovin suuri. Myös liikennealtistumisen merkkiaineena se on ongelmallinen: sillä on muitakin lähteitä eikä sen avulla saada kvantitatiivista tietoa altistumisesta. (Jantunen *et al.*, 2005)

Typpidioksidi saattaa voimistaa allergikkojen ja astmaattikkojen reaktioita siitepölyille, mutta on epävarmaa tapahtuuko tätä Suomen kaupunkienkaan pitoisuustasoilla. Korkeat sisäilman typpidioksidipitoisuudet (kaasuliedet, jäähallien jäänhoitokoneet, karting-autot) lisäävät yleisiä hengityselinoireita kuten yskää ja nuhaa. Äärioloissa typpidioksidi voi aiheuttaa jopa äkillisen keuhkopöhön. (Jantunen *et al.*, 2005)

9.1.6 HIILIMONOKSIDIN VAIKUTUKSET

Häkä on ihmiselle haitallista, koska se sitoutuu vereen n. 200 kertaa tehokkaammin kuin happi, joten häkäkaasun hengittäminen aiheuttaa elimistössä nopeasti hapenpuutetta. Hiilimonoksidimyrkytyksen oireita ovat mm. pääsärky, huimaus, pahoinvointi, uneliaisuus sekä heikkouden tunne käsissä tai jaloissa. Hiilimonoksidille herkkiä väestöryhmiä ovat sydän- ja verisuonitauteja, keuhkosairauksia ja anemialta sairastavat sekä vanhukset, raskaana olevat naiset ja vastasyntyneet. (Hengitysliitto)

Muutamit epidemiologiset tutkimukset ovat löytäneet kaupunkitasolla tilastollisen yhteyden akuutin sydänkuolleisuuden ja ulkoilman häkäpitoisuuden lyhytaikaisvaihtelun välillä. Tutkimuksissa havaittu yllättävän alhaisen altistumistason (1 - 3 mg/m³) vaikutus saattaa vahvistuessaan johtaa merkittävästi nykyistä pienempiin ulkoilman häkäpitoisuuden enimmäisarvoihin. (Jantunen *et al.*, 2005)

9.2 VAIKUTUKSET LUONTOON

9.2.1 YLEISTÄ

Metsien kuntoon vaikuttavat yhdessä monet tekijät, kuten ilmasto- ja maaperäolosuhteet, puuston ikä ja laatu, metsien käsittely, metsätuhot sekä ilman epäpuhtaudet. Metsien vaurioitumisessa on usein kyse ympäristötekijöiden ja tuhonaiheuttajien yhteisvaikutuksesta. Tällä hetkellä kasvihuoneilmaston voimistumista ja siitä johtuvaa ilmastomuutosta pidetään maapallon pahimpana ympäristöuhkana. Fossiilisten polttoaineiden käyttö ja metsien hävittäminen lisäävät hiilidioksidin ja muiden kasvihuonekaasujen määrää ilmakehässä. Kasvihuonekaasut estävät lämpösäteilyn paluun avaruuteen ja kohottavat maapallon keskilämpötilaa. Lämpeneminen muuttaa luontoa ja vaikuttaa mm. puulajien menestymiseen sekä lisää todennäköisesti metsätuhoja. (Metsäntutkimuslaitos, 2006)

Ilmansaasteiden vaikutuksesta vesistöt ja maaperä happamoituvat ja rehevöityvät. Ilmansaasteet vahingoittavat kasveja sekä suoraan lehtien ja neulasten kautta että juuriston vaurioitumisen myötä. (Ilmatieteen laitos, 2002)

Ilmastomuutoksen ja happamoitumisen ohella yläilmakehän otsonikato ja toisaalta otsonin lisääntyminen alailmakehässä aiheuttavat ongelmia. Yläilmakehän otsoni pidättää auringon haitallista ultraviolettisäteilyä, kun taas maanpinnan läheisessä ilmakerroksessa otsoni on haitallista eliöille. Suomenkin alailmakehän otsonipitoisuudet ovat jatkuvasti nousseet, mihin lienee vaikuttanut kaukokulkeutuminen Keski-Euroopasta. Otsonin kriittinen taso määritellään muun muassa kasvillisuuden saaman otsoniannoksen mukaan. Vuonna 2005 otsoniannos ylitti kriittisen annoksen niukasti yhdellä mittausasemalla Suomessa. (Metsäntutkimuslaitos, 2006)

Harsuuntuneisuus eli latvuksen lehti- tai neulaskato kuvastaa puiden yleiskuntoa. Suomen metsäpuiden harsuuntuminen johtuu pääasiassa metsien korkeasta iästä, sää- ja ilmastotekijöistä sekä alueellisista tauti- ja tuholaisepidemioista. Ainoastaan paikallisten päästölähteiden läheisyydessä, taajamissa ja teiden varsilla sijaitsevissa ilman epäpuhtauksille alttiina olevissa metsissä harsuuntuminen johtuu ilmansaasteista. Myös neulasten ja lehtien värikiat kuvaavat puiden elinvoimaisuutta. Puilla kasvavat jäkälät ovat hyvin herkkiä ilmansaasteille ja ympäristön tilan muutoksille. Ilmansaasteiden johdosta jäkälien määrä ja eri lajien esiintyvyys pienenevät. (Metsäntutkimuslaitos, 2003)

9.2.2 RIKKIDIOKSIDIN JA TYPEN OKSIDIEN VAIKUTUKSET

Rikki- ja typpipäästöt happamoittavat maaperää ja vesistöjä. Vuonna 2000 rikkilaskeuma oli 2 - 5 kg/ha ja typpilaskeuma 2 - 6 kg/ha. Metsämaasta puuttuu yleensä kasveille käyttökelpoista typpeä, joten aluksi typpilaskeumalla voi olla kasvua lisäävä

vaikutus. Happamoitumisen edetessä kasvien ravinteiden saanti kuitenkin heikkenee huuhtoutumisen seurauksena ja haitallisten aineiden pitoisuudet lisääntyvät. Kriittisellä kuormituksella tarkoitetaan suurinta epäpuhtauksien määrää, jonka ekosysteemi pitkällä aikavälillä vaurioitumatta sietää. Suomen ympäristökeskuksen laskelmien mukaan metsämaiden rikin ja typen kriittinen kuormitus ylittyy nykylaskeumilla Etelä- ja Kaakkois-Suomessa sekä paikoitellen pohjoisessa itärajan tuntumassa. (Metsäntutkimuslaitos, 2003)

9.2.3 ALAILMAKEHÄN OTSONIN VAIKUTUKSET

Lähellä maanpintaa esiintyvä otsoni on ihmisille, eläimille ja kasveille haitallista. Otsonia muodostuu auringonvalon vaikutuksesta ilmassa typen oksidien ja hiilivetyjen välisissä kemiallisissa reaktioissa, ja sitä kuluu reaktioissa muiden ilmansaasteiden kanssa, jolloin syntyy muita haitallisia epäpuhtauksia kuten typpidioksidia. Otsoni vaurioittaa lehtiä ja neulasia. Otsonin vaikutuksesta metsien kasvu saattaa heikentyä, ja se voi aiheuttaa viljelyksille satotappioita. (Ilmatieteen laitos, 2002)

Otsonin kriittistä tasoa pyritään määrittelemään kasvillisuuden saaman otsoniannoksen mukaan. Menetelmässä otetaan huomioon kasvukauden aikaiset kynnyksarvon ylitykset ja niiden kesto. Yleisimmin käytetty kynnyksarvo on $80 \mu\text{g}/\text{m}^3$ tunnin keskiarvona. Otsoniannos lasketaan kuuden kuukauden jaksolta huhtikuusta syyskuuhun kello 10 – 22. On esitetty, että kuuden kuukauden aikana kertyvä $20\,000 \mu\text{g}/\text{m}^3 \text{ h}$:n otsonialtistus aiheuttaisi kymmenen prosentin kasvutappion metsissä. (Metsäntutkimuslaitos, 2003)

9.2.4 HIILIDIOKSIDIN VAIKUTUKSET

Hiilidioksidi ei aiheuta paikallisia ilmanlaatuhaittoja, mutta edistää maailmanlaajuisia kasvihuoneilmiötä (Ilmatieteen laitos, 2002). Ilmastonmuutos vaikuttaa Suomen metsiin monella eri tavalla. Suomalainen ilmakehänmuutosten tutkimusohjelma SILMU arvioi, että metsien kasvu paranisi Suomessa lähivuosikymmenien aikana useita kymmeniä prosentteja, jos ilmasto lämpenee ja hiilidioksidipitoisuudet kasvavat edelleen. Tämä johtuu pidemmästä kasvukaudesta ja hiilidioksidin lannoittavasta vaikutuksesta. Erityisesti Pohjois-Suomen metsien kasvu kiihtyisi. Suomen ilmaston soveltuvuus eri puulajeille muuttuisi. Pohjoinen havumetsävyöhyke siirtyisi noin 400 - 500 kilometriä pohjoiseen, ja lehtipuut yleistyisivät kaikkialla Suomessa. Jalojen lehtipuiden levinneisyysalue laajenisi, esimerkiksi tammi voisi levitä vuosisadan kuluessa Oulun korkeudelle. Suomessa kasvavista puulajeista ei kuitenkaan yksikään häviäisi. Kuusen kasvu taantuu Etelä-Suomessa ja paranee Pohjois-Suomessa. Koivut menestyvät paremmin kaikkialla, myös Pohjois-Suomessa. Varpu-, sammal- ja jäkäläkasvustot taantuisivat, ja ruoho- ja heinäkasvit runsastuisivat. Eteläiset lajit leviävät pohjoiseen, ja pohjoisen lajisto voi taantua ja osittain jopa hävitä. (Roos, 1996)

9.2.5 HIUKKASTEN VAIKUTUKSET

Myös hiukkasilla on monia vaikutuksia ilmastoon. Pienhiukkaset vähentävät maanpinnalle tulevan auringonsäteilyn määrää sirottamalla. Näin ne paikallisesti viilentävät maanpintaa. Ilmakehässä noki- ja pölyhiukkaset taas sitovat itseensä lämpöä, mikä voi vaikuttaa ilman virtausliikkeisiin ja veden kiertokulkuun. Lumen tai jään pinnalla auringon säteilyä tehokkaasti imevät nokihiukkaset nopeuttavat sulamista. Pienhiukkaset vaikuttavat pilvien syntyyn toimimalla pisaroiden tiivistymisytiminä. Pienhiukkaspitoisuuden kasvaessa syntyy enemmän, mutta pienempiä pilvipisaroita. Ne eivät kovin helposti kasva sadepisaroiksi, ja siten pilven elinikä pitenee. Paljon pieniä pisaroita sisältävät pilvet heijastavat auringonsäteilyä takaisin avaruuteen. Hiukkasten kokonaisvaikutus onkin ilmastoa jäähdyttävä, mutta vaikutusten todellista suuruutta on hyvin vaikea arvioida. (Ilmatieteen laitos, 2009)

10 YHTEENVETO

Turun kaupunkiseudulla ilmanlaatua tarkkailtiin vuonna 2010 seitsemällä mittauspisteellä, jotka sijaitsivat Turun keskustassa Kauppatorilla, Orikedolla, Ruissalossa, Raision keskustassa ja Kaanaalla sekä Naantalissa ja Kaarinan keskustoissa.

10.1 MITTAUSJÄRJESTELMÄN TOIMIVUUS

Vuonna 2010 mittausjärjestelmä toimi hyvin. Analyysaattorit huollettiin niille laadittujen huoltosuunnitelmien mukaisesti. Kaasuanalyysaattorien toiminta varmistettiin kerran vuorokaudessa tapahtuvilla automaattisilla nolla- ja aluetason tarkistuksilla. Kalibroinnit tehtiin automaattitarkistusten ja huoltosuunnitelmien perusteella typenoksidianalyysaattoreille keskimäärin kerran kuussa ja rikkidioksidianalyysaattoreille kerran kolmessa kuukaudessa. Lisäksi ulkopuolinen konsultti kävi tarkastamassa kaasua ja hiukkasanalyysaattoreiden toiminnan kerran vuoden 2010 aikana. Kalibroinnit osoittivat laitteiden toimineen hyvin.

10.2 PÄÄSTÖT

Ympäristönsuojelulain nojalla lupavelvollisten laitosten rikkidioksidipäästöt olivat vuonna 2010 Turussa, Raisiossa, Naantalissa ja Kaarinassa yhteensä noin 4060 tonnia. Suurimmat yksittäiset päästölähteet olivat Neste Oil Oyj:n Naantalissa jalostamo (1581 t) ja Fortum Power and Heat Oy:n Naantalissa voimalaitos (1590 t). Liikenteestä aiheutuvat rikkidioksidipäästöt olivat Turun kaupunkiseudulla yhteensä noin 2 tonnia.

Turussa, Raisiossa, Naantalissa ja Kaarinassa sijaitsevien ympäristönsuojelulain nojalla lupavelvollisten laitosten typen oksidien kokonaispäästö oli vuonna 2010 noin 5230 tonnia. Liikenteestä aiheutuvat typen oksidien päästöt olivat Turun seudulla yhteensä 1 224 t. Suurin yksittäinen päästölähde oli Fortum Power and Heat Oy:n Naantalissa voimalaitos (4039 t).

Liikenteen pakokaasuista aiheutuneet hiukkaspäästöt olivat vuonna 2010 yhteensä noin 70 tonnia. Liikenteen ja tuulen kadun pinnasta uudelleen nostattaman pölyn, ns. re-suspension määrää on vaikea arvioida. Hiukkasten suurimmat yksittäiset päästölähteet olivat Fortum Power and Heat Oy:n Naantalissa voimalaitos (114 t) ja Neste Oil Oyj:n Naantalissa jalostamo (113 t).

10.3 ILMANLAATU TURUSSA

Ilmanlaatuindeksillä tarkasteltuna ilmanlaatu Turun keskustassa vuonna 2010 oli hyvä 59 päivänä ja yleensä tyydyttävä. Ilmanlaatu luokiteltiin erittäin huonoksi kahtena ja huonoksi kahtenatoista vuorokautena. Parhaimmillaan ilmanlaatu oli kesällä. Myös Orikedolla ilmanlaatu luokiteltiin yleensä tyydyttäväksi.

Orikedolla ja Ruissalossa typpidioksidipitoisuudet eivät ylittäneet ohjearvopitoisuuksia. Kauppatorilla typpidioksidin vuorokausiohjearvopitoisuus ylitettiin tammikuussa, jolloin vuorokausikeskiarvo oli $72 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (103 % ohjearvosta). Hengitettävien hiukkasten vuorokausiarvon ohjearvo $70 \mu\text{g}/\text{m}^3$ ylittyi Turun keskustassa huhtikuussa, jolloin vuorokausiarvo oli $74 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (106 % ohjearvosta). Hiilimonoksidille annettu ohjearvo ($8 \text{mg}/\text{m}^3$) ei ylittynyt Turun keskustassa.

Raja-arvot eivät ylittyneet Turussa. Hengitettävien hiukkasten osalta raja-arvon numeroarvo ylittyi kuutena päivänä Turun keskustassa, kun sallittujen ylitysten luku-

määrä on 35 kalenterivuodessa. Typpidioksidin osalta raja-arvon numeroarvo ylittyi yhden kerran, sallittujen ylitysten lukumäärän ollessa 18 kalenterivuodessa. Rikkidioksidin pitoisuudet Ruissalossa olivat pääosin alhaisia. Ruissalon otsonipitoisuus ylitti terveyshaittojen ehkäisemiseksi annetun tavoitearvon ($120 \mu\text{g}/\text{m}^3$) viidesti vuonna 2010. Arvo saa ylittyä 25 päivänä kalenterivuodessa kolmen vuoden keskiarvona.

10.4 ILMANLAATU RAISIOSSA

Ilmanlaatu luokiteltiin Raisiossa yleensä hyväksi (157 päivänä). Erittäin huonoksi ilmanlaatua ei luokiteltu yhtenä päivänä. Huonoksi ilmanlaatu luokiteltiin yhtenä vuorokautena. Raja-arvot eivät ylittyneet Raisiossa. Raja-arvon numeroarvo hengitettävien hiukkasten osalta ei ylittynyt kertaakaan. Sallittujen ylitysten lukumäärä on 35 kalenterivuodessa. Typpidioksidipitoisuus ylitti ohjearvon tammikuussa, jolloin vuorokausiohjearvoon verrattava pitoisuus oli $81 \mu\text{g}/\text{m}^3$ eli 116 % vuorokausiohjearvosta. Hengitettävälle hiukkasille annettu vuorokausiohjearvo ei ylittynyt vuonna 2010. Korkein hengitettävien hiukkasten ohjearvoon verrattava vuorokausiarvo oli $22 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (31 % ohjearvosta). Kaanaalla mitatut rikkidioksidipitoisuudet olivat alhaisia.

10.5 ILMANLAATU NAANTALISSA

Ilmanlaatu luokiteltiin Naantalissa yleensä tyydyttäväksi. Hyväksi ilmanlaatu luokiteltiin 134 päivänä. Erittäin huonoksi ilmanlaatua ei luokiteltu yhtenä päivänä. Huonoksi ilmanlaatu luokiteltiin kuutena vuorokautena. Raja-arvot eivät ylittyneet Naantalissa. Raja-arvon numeroarvo ylittyi yhtenä päivänä hengitettävien hiukkasten osalta, kun sallittujen ylitysten lukumäärä on 35 kalenterivuodessa. Korkeimmat typpidioksidin ohjearvoon verrattavat pitoisuudet mitattiin tammikuussa, jolloin pitoisuus oli $58 \mu\text{g}/\text{m}^3$ eli 83 % vuorokausikeskiarvolle annetusta ohjearvosta ($70 \mu\text{g}/\text{m}^3$). Hengitettävälle hiukkasille annettu vuorokausiohjearvo ($70 \mu\text{g}/\text{m}^3$) ei ylittynyt Naantalissa korkeimman pitoisuuden ollessa huhtikuun $39 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (56 % ohjearvosta). Rikkidioksidin pitoisuudet Naantalissa olivat pääosin alhaisia.

10.6 ILMANLAATU KAARINASSA

Ilmanlaatu Kaarinassa luokiteltiin hyväksi 199 päivänä. Erittäin huonoksi ilmanlaatua ei luokiteltu yhtenä päivänä. Huonoksi ilmanlaatu luokiteltiin seitsemänä päivänä. Raja-arvot eivät ylittyneet Kaarinassa. Raja-arvon numeroarvo ei ylittynyt yhtenä päivänä vuorokautena hengitettävien hiukkasten osalta. Sallittujen ylitysten lukumäärä on 35 kalenterivuodessa. Typpidioksidipitoisuuden korkeimmat ohjearvoon verrattavat pitoisuudet mitattiin joulukuussa, jolloin vuorokausipitoisuus oli $54 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (77 % ohjearvosta). Hengitettävien hiukkasten korkeimmat ohjearvoon verrattavat pitoisuudet mitattiin huhtikuussa, jolloin pitoisuus oli $30 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (43 % ohjearvosta).

10.7 TERVEYSVAIKUTUKSET

Turun kaupunkiseudulla merkittävimmät mahdollisesti haitallisia terveysvaikutuksia aiheuttavat ilman epäpuhtauskomponentit ovat typen oksidit ja erityisesti hengitettävät hiukkaset. Terveysvaikutuksia niillä voi olla erityisesti ilman huonojen sekoittumisolosuhteiden aikana. Ilman epäpuhtauksien terveysvaikutuksista ja erityisesti eri ilman epäpuhtauksien yhteisvaikutuksista on kuitenkin liian vähän tutkimustuloksia, jotta pitkälle vietyjä johtopäätöksiä voitaisiin tehdä.

10.8 LUONTOVAIKUTUKSET

Ilmansaasteiden luontovaikutukset ilmenevät pitkällä ajanjaksolla. Ilmansaasteiden tärkeimmät vaikutukset liittyvät typen oksidien ja rikkidioksidin happamoittavaan vaikutukseen, joka aiheuttaa erilaisia vaurioita kasvillisuuteen sekä liuottaa maaperästä ravinteita. Otsoni voimakkaana hapettimena vaurioittaa lehtiä ja neulasia. Otsonin vaikutuksesta metsien kasvu saattaa heikentyä, ja se voi aiheuttaa viljelyksille sato tappioita. Myös ilmansaasteiden rooli ilmastomuutoksessa voi olla merkittävä.

10.9 VINKKEJÄ KUNTALAISILLE

Jokainen kuntalainen voi omalla käyttäytymisellään vaikuttaa paikalliseen ilmanlaatuun. Ohessa on lueteltu muutamia yksinkertaisia jokapäiväisiä toimenpiteitä, joilla yksittäinen ihminen voi myötävaikuttaa parempaan ilmanlaatuun (Motiva; Hengitysliitto, 2004):

- Suosi kevyttä liikennettä ja julkisia liikennevälineitä yksityisautoilun sijaan.
- Käytä lohkolämmitintä, kun ulkolämpötila laskee alle +5 °C. Lohkolämmitintä ei kannata kovallakaan pakkasella käyttää yli kahta tuntia. Riittävät käyttöajat ovat seuraavat:

Ulkoilman lämpötila	Sopiva lämmitysaika	
	Lohkolämmitin	Säteilylämmitin
+5 °C ... -5 °C	0,5 tuntia	1 tunti
-5 °C ... -10 °C	1 tunti	2 tuntia
-10 °C ... -20 °C	2 tuntia	3 tuntia

- Pyri ajamaan taloudellisesti. Vältä nykivää ajotapaa, huolla autosi säännöllisesti, poista turhat kattokuormat (suksiboksi, taakkateline) ja tarpeeton raskas lasti tavaratilasta. Säädä rengaspaineet oikeiksi. Mahdollisuuksien mukaan vältä ruuhka-aikaan ajamista.
- Säästä energiaa (sähkö & lämpö) ⇒ vähemmän energiantuotantoa ⇒ vähemmän päästöjä. Suosi esim. tuulisähköä, josta ei aiheudu välittömiä päästöjä ilmaan.
- Siirrä autosi ajoissa pois kadulta, jonka hiekoitushiekat puhdistetaan.
- Siivoa hiekat pihalta ja jalkakäytävältä heti sääolojen salliessa. Älä missään nimessä käytä lehtipuhallinta katuhiekkojen poistossa.
- Poista hiekoitushiekka aina kosteana.
- Käytä tulisijaasi oikein – polta kuivaa puuta, ei jätteitä. Hoida tulisijan nuohominen säännöllisesti.

Lisätietoja ilmanlaadusta saa Internetistä kansallisesta ilmanlaatuportaalista: www.ilmanlaatu.fi. Portaalista voi seurata reaaliaikaisesti Turun keskustan, Orikedon, Ruissalon sekä Raision, Naantalın, Kaarinan ja Länsi-Turunmaan ilmanlaadun mittaus-tuloksia. Lisäksi portaalista saa tietoa ilmansaasteista sekä ilmanlaadun mittaamisesta.

LÄHTEET

COM, 2005. Impact Assessment. Commission staff working paper annex to The Communication on Thematic Strategy on Air Pollution and The Directive on "Ambient Air Quality and Cleaner Air for Europe".

<http://ec.europa.eu/environment/archives/air/cape/pdf/ia_report_en050921_final.pdf> Luettu 18.1.2010

Corbett James J., Winebrake James J., Green Erin H., Kasibhatla Prasad, Eyring Veronika ja Lauer Axel, 2007. Mortality from Ship Emissions: A Global Assessment. *Environmental Science & Technology*, 41 (24), 8512-8518.

<<http://pubs.acs.org/doi/full/10.1021/es071686z>> Luettu 18.1.2010

Haahtela Tari, 2009. Ilmansaasteiden haitat.

<http://www.terveyskirjasto.fi/terveyskirjasto/tk.koti?p_artikkeli=alg00325> Luettu 29.4.2010

Holland Mike ja Watkiss Paul, 2002. Estimates of the marginal costs of air pollution in Europe. BeTa Version E1.02a. Created for European Commission DG Environment by netcen. <<http://europa.eu.int/comm/environment/enveco/air/betaec02a.pdf>> Luettu 7.3.2006

Hengitysliitto, 2004. Hiukkasia ilmassa.

<http://www.hengitysliitto.fi/content/Julkaisut_materiaalit/Oppaat_aineistot/Tietoa_ulkomaailmasta/Hiukkasia_ilmassa.pdf> Luettu 18.1.2010

Hengitysliitto, 2008. Rikkidioksidi.

<<http://www.hengitysliitto.fi/Ilma/Merkittavimmatilmansaasteet/Rikkidioksidi/>> Luettu 15.4.2010

Hengitysliitto. Hiilimonoksidi eli häkä.

<<http://www.hengitysliitto.fi/Ilma/Merkittavimmatilmansaasteet/Hiilimonoksidielihaka/>> Luettu 8.5.2010

HSY. Ilmansaasteiden terveysvaikutukset.

<<http://www.hsy.fi/seututieto/ilmanlaatu/tietoa/terveys/Sivut/default.aspx>> Luettu 5.5.2010.

Ilmatieteen laitos, 2002. Mitä hengitämme?

<http://www.fmi.fi/kuvat/Mita_hengitamme.pdf> Luettu 18.1.2010

Ilmatieteen laitos, 2009. Pienhiukkasten vaikutus ilmastoon.

<http://www.fmi.fi/ilmastonmuutos/miksi_22.html> Luettu 7.4.2009

Jantunen Matti, Komulainen Hannu, Nevalainen Aino, Tuomisto Jouko, Venäläinen Raili ja Viluksela Matti, 2005. Selvitys elinympäristön kemikaaliriskeistä. Kansallisen kemikaaliohjelman taustaselvitys. Kansanterveyslaitoksen julkaisuja B11/2005.

<<http://www.ktl.fi/portal/suomi/julkaisut/>>

Jokiniemi Jorma, Ohlström Mikael, Kulmala Markku ja Hämeri Kaarle, 2000. Teknologia katsaus 100/2000. Kartoitus pienhiukkastutkimuksesta Suomessa.

<www.tekes.fi/julkaisut/pienhiukkaskartoitus.pdf> Luettu 9.3.2006

Korhonen Maarit, 2007. Lasten haavoittuvuus ympäristötekijöille. Julkaisussa Lasten ympäristö ja terveys. Kansallinen CEHAP-selvitys. Kansanterveyslaitoksen julkaisuja B11/2007.

<<http://www.ktl.fi/portal/suomi/julkaisut/>>

- Koulu Markku ja Tuomisto Jouko, 2000. Toksikologia ja farmakologia (verkkoversio). Terveydelle haitalliset yhdyskuntailman saasteet ja toksiset aineet. <www.medicina.fi/fato/76.pdf> Luettu 18.1.2010
- Kuoppa Jenni, 2007. Autoriippuvaisuus, yhdyskuntarakenne ja arjen kompleksisuus – katsaus kirjallisuuteen (luonnos). Autoriippuvainen yhdyskuntarakenne ja sen vaihtoehdot –hanke (koord. Teknillinen korkeakoulu). <http://www.tkk.fi/Yksikot/YTK/tutkimus/autoriippuvuus/aineisto/kirjallisuuskatsaus_jk.pdf> Luettu 7.4.2009
- Metsäntutkimuslaitos, 2006. Metsätilastollinen vuosikirja 2006. <http://www.metla.fi/metinfo/tilasto/julkaisut/vsk/2006/vsk06_02.pdf> Luettu 1.4.2008
- Metsäntutkimuslaitos, 2003. Metsätilastollinen vuosikirja. <http://www.metla.fi/metinfo/tilasto/julkaisut/vsk/2003/vsk03_02.pdf> Luettu 18.1.2010
- Motiva. Auton käyttö ja huolto. <<http://www.motiva.fi/fi/kuluttajat/taloudellinenajaminen/autonkayttojahuolto/>> Luettu 1.4.2008
- Pekkanen Juha, 2004. Kaupunki-ilman pienhiukkasten terveysvaikutukset. Duodecim 2004; 120:1645 - 52.
- Roos Jaana, 1996. The Finnish Research Programme on Climate Change, Final report, SILMU. <<http://www.iti.fi/ilmasto/i2c4.htm>> Luettu 13.3.2006
- Salonen Raimo O., 1996. Kansanterveyslaitoksen tiedotuslehti 8/1996. Kaupunki-ilman hiukkaset uskottua haitallisempia. <http://www.ktl.fi/portal/suomi/julkaisut/kansanterveyslehti/lehdet_1996/8_1996/kaupunki-ilman_hiukkaset_uskottua_haitallisempia/> Luettu 18.1.2010
- Salonen Raimo O. ja Pennanen Arto, 2006. Pienhiukkasten vaikutus terveyteen (toim. Timo Paukku). Tuloksia ja päätelmiä teknologiaohjelmasta FINE Pienhiukkaset – Teknologia, ympäristö ja terveys. Tekes. <http://www.tekes.fi/julkaisut/Fine_Terveys.pdf>
- Salonen Raimo O., Nevalainen Aino ja Pekkanen Juha, 2007. Ilma. Julkaisussa Lasten ympäristö ja terveys. Kansallinen CEHAP-selvitys. Kansanterveyslaitoksen julkaisuja B11/2007. <<http://www.ktl.fi/portal/suomi/julkaisut/>>
- Tainio Marko et al., 2007. Jatkuva pienhiukkasaltistus lyhentää väestön odotettavissa olevaa elinikää. <www.ktl.fi/attachments/osastot/ytos/jatkuva_pienhiukkasaltustus_lyhentaa_elinikaa_tainio_2007.pdf> Luettu 7.4.2009
- Tarvainen Virpi, 2008. Otsoni ilmansaasteena. Ilmatieteen laitos. <http://www.ilmanlaatu.fi/ilmansaasteet/tietosivut/otsoni_ilmansaasteena.php> Luettu 8.5.2010
- Tekniikka ja Talous. Pienhiukkaset tappavat 350 000 ihmistä ennen aikojaan. <http://www.tekniikkatalous.fi/energia/article41894.ece> Luettu 18.1.2010
- Tervahattu Heikki, 2005. Kevät toi taas katupölyn. Ilmansuojelu 1/2005. Teemanumero: Pöly.
- WHO, 2004. Health Aspects of Air Pollution - Results from the WHO Project "Systematic Review of Health Aspects of Air Pollution in Europe.

<<http://www.euro.who.int/document/E83080.pdf>> Luettu 18.1.2010

WHO, 2006. Air Quality Guidelines. Global Update 2005. Particulate matter, ozone, nitrogen dioxide and sulfur dioxide. WHO, Geneva. ISBN 92 890 2192 6.

<<http://www.euro.who.int/Document/E90038.pdf>>

Ympäristön tila Suomessa 2008 -katsaus. Toim. Eija Putkuri, Matti Lindholm ja Jari Lyytimäki. Suomen ympäristökeskus.

<<http://www.ymparisto.fi/default.asp?contentid=316060&lan=FI>> Luettu 7.4.2009

YTV, 2003. Hiukkastutkimuksia pääkaupunkiseudulla. Pääkaupunkiseudun julkaisusarja B 2003:16. <http://www.ytv.fi/NR/rdonlyres/533619F6-6291-4377-936F-68D28EE9152A/0/hiukkastutkimuksia_pks.pdf> Luettu 18.1.2010

ILMANLAADUN MITTAUSPISTEET TURUN SEUDULLA VUONNA 2010

YMPÄRISTÖLUPAVELVOLLISTEN LAITOSTEN PÄÄSTÖT

2010	t	t	t
LAITOS	SO ₂	NO _x	Hiukkaset
KAARINA			
Rauvolan lämpökeskus			1,9
Voivalan lämpökeskus			0,1
Nummenniitty			0,0
NAANTALI			
Fortum Power and Heat Oy, Naantalin voimalaitos	1590	4039	114
Neste Oil Oyj, Naantalin jalostamo	1581	368	113
Karvetin lämpökeskus	0,5	1,9	0,1
Turun Korjaustelakka Oy	9,0	33,9	
Fingrid Oyj, Naantalin kaasuturbiinilaitos	0,1	0,3	0,0
RAISIO			
Raisio Yhtymä Oyj	6,2	3,2	0,2
Kempinlään lämpökeskus	0,4	0,1	0,0
Haunisten lämpökeskus	27,7	8,3	2,3
TURKU			
STX Finland Cruise Oy	18,0	82,0	
<i>Apetit Pakaste Oy</i>	3,9	3,1	1,1
Hansaprint Oy, Artukaisten tehtaot		8,9	
Huiskulan Puutarha Oy	43,1	20,8	3,9
Late-Rakenteet Oy	0,2	2,4	2,2
Lepolan puutarha	10,9	5,4	5,9
Fortum Power and Heat Oy, Runosmäen Lämpö	81,3	32,5	6,5
<i>Hankkija-Maatalous Oy, Turku</i>	25,8	10,8	0,6
Turku Energia, Artukaisten lämpökeskus	12,7	24,4	3,3
Turku Energia, Härkämäen lämpökeskus	50,1	21,1	1,4
Turku Energia, Jäkärän lämpökeskus	20,3	10,1	0,5
Turku Energia, Koroisten lämpökeskus	29,1	12,2	1,0
Turku Energia, Kärsämäentien lämpökeskus	0,1	0,2	0,0
Turku Energia, Linnankadun lämpökeskus	118,2	49,8	6,6
Turku Energia, Luolavuoren lämpökeskus	151,6	63,9	6,5
Turku Energia, Metsämäen kaasukattila	0,0	0,0	0,0
Turku Energia, Myötäisten lämpökeskus	1,0	1,9	0,1
Turku Energia, Orikedon lämpökeskus	21,4	116,6	2,7
Turku Energia, Pernon lämpökeskus	0,0	0,0	0,0
Turku Energia, Taalintehtaankadun lämpökeskus	0,0	0,0	0,0
Turku Energia, TYKS lämpö- ja höyrykeskus	112,5	49,6	2,3
Turku Energia, Ylijoentien lämpökeskus	0,2	0,3	0,0
Turun kaupunki, Jätteenpolttolaitos	5,6	47,7	0,2
Turun Satama	8,2	162,0	3,0
Varissuon Lämpö Oy, lämpökeskus	127,5	52,0	1,7
Kaikki yhteensä	4056	5233	281

Lihavoidulla merkityt ovat vuoden 2009 tietoja

Kursiivilla merkityt tiedot ovat vuoden 2008 päästötietoja

Harmaalla korostetut tiedot ovat vuoden 2007 päästötietoja